

พฤติกรรมกรป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป
บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประกอบการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

พฤติกรรมกรป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป
บริษัทไทยคาร์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด

โดย
นางสาวปรีชาต รัชย์บุรณ์ตระกูล

ผลงานวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการประกอบการ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2553

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

HAZARD PREVENTIVE BEHAVIOR FROM COTTON DUST AMONG
WORKERS IN THAI GARMENT EXPORT COMPANY

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี
An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

MASTER OF BUSINESS ADMINISTRATION

Program of Entrepreneurship

Graduate School

SILPAKORN UNIVERSITY

2010

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร อนุมัติให้การค้นคว้าอิสระเรื่อง “ พฤติกรรมการ
ป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์
เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด ” เสนอโดย นางสาวปาริชาติ ชันยบูรณ์ตระกูล เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปานใจ ชารัทสนวงศ์)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่.....เดือน..... พ.ศ.....

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์

คณะกรรมการตรวจสอบการค้นคว้าอิสระ

ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์)

...../...../.....

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์นภนันทน์ หอมสุด)

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์)

...../...../.....

52602320 : สาขาวิชาการประกอบการ

คำสำคัญ : ปัจจยนำ / ปัจจยเสริม / ปัจจยเอื้อ / พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ปาริชาต ชั้นบรูณตรีระกุล : พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด. อาจารย์ที่
ปริกษาการค้นคว่ำอิสระ : ผศ.ประสพชัย พสุนนท์. 287 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1) เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย 2) เพื่อศึกษา
ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจยนำ ปัจจยเสริม และปัจจยเอื้อกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงาน
โรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด กลุ่มตัวอย่าง คือ พนักงานโรงงาน
อุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป จำนวน 312 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถามที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น ซึ่งมีการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมืออยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ การวิเคราะห์ข้อมูลได้วิเคราะห์ความสัมพันธ์
ระหว่างปัจจยต่าง ๆ กับพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และค่าสถิติการ
ทดสอบไคสแควร์ ผลการวิจัย พบว่า พนักงานบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ
ระหว่าง 21-30 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาระดับมัธยมศึกษา ระยะเวลาทำงานมากกว่า 2-10 ปี ส่วนมากไม่เคย
ทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปแห่งอื่นมาก่อน มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น โดยใช้หน้ากากที่ทำจากผ้า เมื่อ
พิจารณาจากปัจจยนำด้านความรู้ ที่สนใจคิดและการรับรู้ พบว่าอยู่ในระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่น
ฝ้าย ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย ด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย และด้านการรับรู้
ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้าย ส่วนด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับปาน
กลาง พิจารณาจากปัจจยเสริม พบว่ามีระดับการได้รับอยู่ในระดับน้อย พิจารณาจากปัจจยเอื้อ พบว่ามีระดับการ
ได้รับอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงาน พบว่ามีระดับการปฏิบัติ
อยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อทำการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจยนำ ปัจจย
เสริม และปัจจยเอื้อ พบว่า ปัจจยนำที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมากที่สุด คือ ปัจจยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่น
ฝ้าย เรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากช่วยป้องกันโรคได้แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้ ปัจจยเสริมที่มี
ความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมากที่สุด คือ เรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับ
คำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย และการได้รับความรู้เรื่องการใช้หน้ากากจากป้าย
เตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน ส่วนปัจจยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมากที่สุด คือ เรื่อง โรงงานแจกหน้ากาก
ป้องกันฝุ่นให้ยู่เสมอ ส่วนปัจจยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ได้แก่ ปัจจยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่น
ฝ้าย เรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงาน หลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์
และหากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า และปัจจยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่น
ฝ้าย เรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า ที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

สาขาวิชาการประกอบการ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร ปีการศึกษา 2553

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปริกษาการค้นคว่ำอิสระ.....

52602320 : MAJOR : ENTREPRENEURSHIP

KEY WORD : PREDISPOSING FACTORS / REINFORCING FACTORS / ENABLING FACTORS / HAZARD PREVENTIVE BEHAVIOR FROM COTTON DUST
PARICHAT TUNYABOONTRAKUL : HAZARD PREVENTIVE BEHAVIOR FROM COTTON DUST AMONG WORKERS IN THAI GARMENT EXPORT COMPANY. INDEPENDENT STUDY ADVISOR : ASST.PROF.PRASOPCHAI PASUNON. 287 pp.

The purpose of this study was aimed 1) To examine the hazard preventive behaviors from cotton dust among workers in a sample textile factory, Thai Garment Export Co.,Ltd, 2) To explore the associations between predisposing factors, enabling factors, and reinforcing factors with hazard preventive behaviors among workers in Thai Garment Export Co.,Ltd. The samples included 312 workers who have worked for Thai Garment Export Co.,Ltd. The instrument used to gather data included the author-developed questionnaires which validity and reliability were permissible. For data analysis, the Chi-square and SPSS computer software were used to determine the relationship between factors and hazard preventive behaviors from cotton dust among workers.

The results showed that Thai Garment Export Company workers mainly were female, aged between 21-30 years old, married, and finished high school, work age ranged 2-10 years. Most participants have never worked for any textile factory before. They employed the facial cloth mask to prevent themselves from cotton dust. In regard of knowledge, attitude and perception, the participants reported highly in four different areas; attitude toward cotton dust-caused lung disease, perception of exposure of disease, the perception of the severity of dust-caused lung disease, and perception of benefits and difficulties in prevention from disease caused by cotton dust. They reported medium level of knowledge about cotton dust-caused lung disease. They reported low level of development of cotton dust-caused lung disease for reinforcing factors while medium level of development of cotton dust-caused lung disease for enabling factors. The hazard preventive behavior from cotton dust in workers was reported moderately.

The test for relationship between predisposing factors, enabling factors, and reinforcing factors and the hazard preventive behaviors among workers were performed. The results indicated that predisposing factors mostly related with preventive behavior was the attitude toward cotton dust contagion. Despite preventive mask was beneficial to some degree, but it was overlooked by most workers. Reinforcing factors mostly related with preventive behavior included instruction about cotton dust prevention advised by supervisor, safety guards, and visual warning sign, respectively. Enabling factors mostly related with preventive behavior included distribution of preventive mask to employees on regular basis by company. Factors which were not associated with preventive behavior was knowledge of cotton dust-caused lung disease on symptoms; stodgy breast on the first day of resumption of routine after holidays. A question raised if the workers had to pay for the preventive mask at own expenses, would they use the preventive mask. They replied "No". Predisposing factors on severity of cotton dust-caused lung disease- stodgy breast and difficult breath were common symptoms occurred with workers at statistically significant level 0.05.

Program of Entrepreneurship Graduate School, Silpakorn University Academic Year 2010
Student's signature
Independent Study Advisor's signature

กิตติกรรมประกาศ

การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างดีจาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์ อาจารย์ประจำคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ ที่กรุณาเสียสละเวลาในการให้ความรู้ คำแนะนำ และแนวทางที่เป็นประโยชน์ในทุกขั้นตอนของการวิจัย ตลอดจนช่วยตรวจสอบ แก้ไข และเพิ่มเติมในส่วนต่าง ๆ ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณพนธ์ หอมสุด ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์เพื่อให้อการค้นคว้าอิสระฉบับนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และคณาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ในระหว่างการศึกษา อันเป็นพื้นฐานในการค้นคว้าอิสระ ตลอดจนผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่กรุณาตรวจสอบพร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปรับปรุงเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้บริหาร ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ และเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด ที่ได้อนุญาตให้ผู้วิจัยได้ดำเนินการใช้เครื่องมือการวิจัย และให้ความร่วมมืออย่างดีในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบคุณพนักงานทุกท่านที่ได้ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดี

สุดท้ายนี้ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา พี่และน้อง ที่ได้สนับสนุน และให้กำลังใจจนการศึกษาครั้งนี้สำเร็จได้ด้วยดี และขอขอบคุณเพื่อนสาขาวิชาการประกอบการทุกท่านที่ได้ให้กำลังใจตลอดมา คุณค่าและประโยชน์อันเกิดจากการค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบแด่บุพการี คณาจารย์ และผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่มีส่วนทำให้การค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดการวิจัย.....	7
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	9
นิยามศัพท์.....	9
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง.....	11
กระบวนการผลิตและปัจจัยอันตรายในอุตสาหกรรมดัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป	11
อันตรายจากฝุ่นฝ้าย.....	13
ฝุ่นฝ้าย	13
สรีระวิทยาของระบบทางเดินหายใจที่เกี่ยวข้องกับฝุ่น	14
อันตรายจากฝุ่นที่มีผลต่อสุขภาพ.....	15
โรคปอดฝุ่นฝ้าย หรือโรคบิสสิโนสิส (Byssinosis)	16
แนวคิดแบบจำลองการรังเกียจแบบสัมประสิทธิ์.....	24
แนวคิดความเชื่อด้านสุขภาพ.....	30
พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นต่อระบบทางเดินหายใจ.....	35
ผลงานวิจัยของไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง	36
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	42
ระเบียบการวิจัย	42
ประชากร	42
ขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง.....	43

บทที่	หน้า
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	43
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
วิธีการสร้างเครื่องมือ.....	49
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	50
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	53
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางชีวสังคม	55
ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำ.....	57
ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม.....	68
ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ	70
ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอันตราย.....	73
ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกัน อันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ	77
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	234
สรุปผลการวิจัย.....	234
การอภิปรายผล.....	253
ข้อเสนอแนะ.....	255
บรรณานุกรม.....	257
ภาคผนวก.....	261
ภาคผนวก ก เครื่องมือในการวิจัย.....	262
ภาคผนวก ข หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	272
ภาคผนวก ค ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	276
ประวัติผู้วิจัย	287

สารบัญญัตินำ

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละข้อมูลทางชีวสังคม	55
2	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดอุดกั้นพ่นฝ้าย.....	58
3	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทศนคติต่อโรคปอดพ่นฝ้าย	59
4	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดพ่นฝ้าย.....	62
5	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดพ่นฝ้าย.....	64
6	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน.....	66
7	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม	68
8	จำนวนและร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ	71
9	ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากพ่นฝ้าย.....	73
10	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันพ่นฝ้ายขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดพ่นฝ้าย	77
11	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันพ่นฝ้ายขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทศนคติต่อโรคปอดพ่นฝ้าย.....	78
12	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันพ่นฝ้ายขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดพ่นฝ้าย	80
13	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันพ่นฝ้ายขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดพ่น.....	81
14	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันพ่นฝ้ายขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	83
15	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันพ่นฝ้ายขณะทำงานกับปัจจัยเสริม	84
16	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันพ่นฝ้ายขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อ.....	86
17	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดพ่นฝ้าย.....	89

ตารางที่		หน้า
18	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของ หน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	90
19	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของ หน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	92
20	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของ หน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรง จากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	93
21	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของ หน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และ อุปสรรคของการป้องกัน	94
22	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของ หน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริม	96
23	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของ หน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อ.....	98
24	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	100
25	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	101
26	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	103
27	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอด ฝุ่นฝ้าย.....	105
28	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการ ป้องกัน	106

ตารางที่		หน้า
29	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยเสริม	107
30	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยเอื้อ	110
31	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการ ไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับ ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	112
32	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการ ไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับ ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	113
33	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการ ไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	115
34	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการ ไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	116
35	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการ ไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	117
36	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการ ไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับ ปัจจัยเสริม	118
37	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการ ไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับ ปัจจัยเอื้อ.....	121
38	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่น จะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	123
39	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่น จะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	124
40	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่น จะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	126
41	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่น จะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	127

ตารางที่		หน้า
42	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่น จะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ของการป้องกัน	128
43	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่น จะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริม.....	130
44	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่น จะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อ	132
45	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้าย เข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	134
46	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้าย เข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	135
47	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้าย เข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	137
48	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้าย เข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	139
49	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้าย เข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ของการป้องกัน	140
50	ผลการวิจัยนี้เกี่ยวกับระดับปอดฝุ่นฝ้าย การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้าย เข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม.....	141
51	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้าย เข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อ	144
52	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	146
53	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	147

ตารางที่	หน้า
54 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	149
55 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	150
56 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	151
57 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยเสริม	153
58 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยเอื้อ	155
59 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	157
60 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	158
61 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	160
62 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	161
63 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ของการป้องกัน	162
64 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเสริม	164
65 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อ	166

ตารางที่		หน้า
66	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บน้ำกากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	168
67	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บน้ำกากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	170
68	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บน้ำกากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	172
69	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บน้ำกากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	173
70	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บน้ำกากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน.....	174
71	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บน้ำกากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริม.....	176
72	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บน้ำกากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยอื่น.....	178
73	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรึบน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	180
74	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรึบน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	181
75	ผลกณวิจัยนี้เกี่ยวกับระดับปัญญาคุณตรี การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรึบน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	183
76	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรึบน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	184

ตารางที่		หน้า
77	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการริบหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของการป้องกัน	185
78	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการริบหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริม	187
79	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการริบหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเอื้อ	189
80	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	192
81	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	193
82	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	195
83	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรค ปอดฝุ่นฝ้าย	196
84	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ของการป้องกัน	197
85	ผลการวิจัยที่มีต่อการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริม	199
86	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อ	201
87	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	203

ตารางที่	หน้า
88 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	205
89 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	207
90 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	208
91 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน.....	209
92 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริม.....	211
93 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ	213
94 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	216
95 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	217
96 ผลการวิจัยเกี่ยวกับภาวะสุขภาพจิต การทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	219
97 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย.....	220
98 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการ ป้องกัน	221

ตารางที่		หน้า
99	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอกับปัจจัยเสริม.....	223
100	การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ	225
101	สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกัน อันตรายจากฝุ่นฝ้าย.....	228
102	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรค ปอดฝุ่นฝ้าย.....	277
103	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอด ฝุ่นฝ้าย	278
104	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยง จากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	279
105	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรง จากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	280
106	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของการป้องกัน	281
107	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยเสริม.....	282
108	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยเอื้อ	283
109	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของพฤติกรรมการป้องกันอันตราย จากฝุ่นฝ้าย.....	285

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ที่มีธุรกิจเกี่ยวเนื่องเป็นจำนวนมาก ประกอบไปด้วยอุตสาหกรรม 3 ขั้นตอน คือ อุตสาหกรรมต้นน้ำ (Upstream) ได้แก่ การผลิตเส้นใย เช่น เส้นใยธรรมชาติ เส้นใยสังเคราะห์ อุตสาหกรรมกลางน้ำ (Middlestream) ได้แก่ อุตสาหกรรมปั่นด้าย ทอผ้า ถักผ้า ฟอกย้อมและพิมพ์ตกแต่งสำเร็จ และอุตสาหกรรมปลายน้ำ (Downstream) ได้แก่ การผลิตเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่ม เช่น เสื้อผ้าสำเร็จรูป ถุงมือ ถุงเท้า ชุดชั้นใน เคหะสิ่งทอต่าง ๆ โดยอุตสาหกรรมสิ่งทอประเภทต้นน้ำและกลางน้ำนั้นเป็นวัตถุดิบสำคัญที่ส่งต่อไปยังอุตสาหกรรมปลายน้ำ คือ เสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มต่าง ๆ สำหรับประเทศไทยนั้น นอกเหนือจากผลิตเพื่อป้อนให้กับโรงงานในประเทศแล้ว ยังมีปริมาณที่เหลือเพื่อส่งออกเป็นวัตถุดิบให้กับโรงงานเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าสูงถึงปีละประมาณ 2,500 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ซึ่งมูลค่าดังกล่าวใกล้เคียงกับการส่งออกเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยที่มีมูลค่าประมาณปีละ 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย 2552)

อุตสาหกรรมสิ่งทอเป็นอุตสาหกรรมที่นำรายได้มหาศาลเข้าสู่ประเทศมาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเป็นอุตสาหกรรมที่มีการจ้างแรงงานเป็นจำนวนมาก ช่วยทำให้ประชากรมีอาชีพ มีรายได้ และความเป็นอยู่ที่ดี (นฤมล บรรจงจิตร 2541) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปนั้น ย่อมต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมากเช่นกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับกระบวนการผลิตนั้นก็คือ ทรัพยากรมนุษย์หรือพนักงาน

พนักงานต้องเผชิญกับปัจจัยอันตรายในการทำงานที่มีผลต่อสุขภาพของตนเอง เนื่องจากปัญหาสภาพแวดล้อมในการทำงานในรูปของฝุ่นละออง เสียง แสง ความร้อน ความสั่นสะเทือน สิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดการเจ็บป่วยจากการทำงาน ปัญหาสุขภาพอนามัยที่เกิดขึ้นกับพนักงานเพิ่มขึ้นตามความเจริญทางด้านเทคโนโลยี ประกอบกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้ประกอบการ พนักงาน ยังขาดความรู้ความเข้าใจในเรื่องของโรคและอันตรายจากการทำงาน รวมทั้งขาดความระมัดระวังในการป้องกัน โรคจากการประกอบอาชีพส่วนใหญ่ใช้ระยะเวลายาวนานจากการสะสมสารพิษหรือ

การสัมผัสอันตรายทางด้านกายภาพ การดำเนินโรคเป็นแบบค่อยเป็นค่อยไปกว่าจะปรากฏอาการให้เห็นก็ต่อเมื่ออาการได้ลุกลามไปมากแล้ว ทำให้เป็นปัญหาในด้านการรักษา ส่งผลกระทบต่อครอบครัวที่ต้องขาดรายได้ ส่งผลต่อผู้ประกอบการที่ต้องรับผิดชอบค่ารักษาพยาบาล ในด้าน ส่วนรวมของประเทศชาติ รัฐบาลต้องสูญเสียทรัพยากรบุคคลวัยแรงงาน และเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้นถ้าคนงานเหล่านั้นต้องเจ็บป่วยถึงขั้นพิการหรือเสียชีวิต (กองอาชีวอนามัย 2550)

จากสภาพการทำงานในอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า ปัจจัยอันตรายที่สำคัญและก่อให้เกิดผลกระทบต่อภาวะสุขภาพของผู้ประกอบอาชีพนี้ คือ ฝุ่นฝ้าย ซึ่งฝุ่นฝ้ายจัดเป็นฝุ่นผสมระหว่างฝุ่นอินทรีย์จากเส้นใย และสารเคมีที่ใช้ในขั้นตอนการผลิตผ้า ส่วนใหญ่พบมากในกระบวนการตัดและการเย็บผ้า ซึ่งมีผลต่อการเจ็บป่วยในระบบทางเดินหายใจของพนักงาน และจากการตรวจวัดปริมาณฝุ่นฝ้ายในอุตสาหกรรมสิ่งทอของสำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อมประเทศไทย พบว่าปริมาณฝุ่นฝ้ายเกินค่ามาตรฐานขององค์การบริหารจัดการด้านความปลอดภัยและอาชีวอนามัยแห่งชาติของสหรัฐอเมริกา (Occupational Safety and Health Administration : OSHA) โดยมีค่าเฉลี่ยปริมาณฝุ่นฝ้าย $0.0096-6.14 \text{ mg/m}^3$ ส่งผลทำให้พนักงานเสี่ยงต่อการเกิดโรคในระบบทางเดินหายใจร้อยละ $8.56-24.64$ (กระทรวงสาธารณสุข สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม 2550)

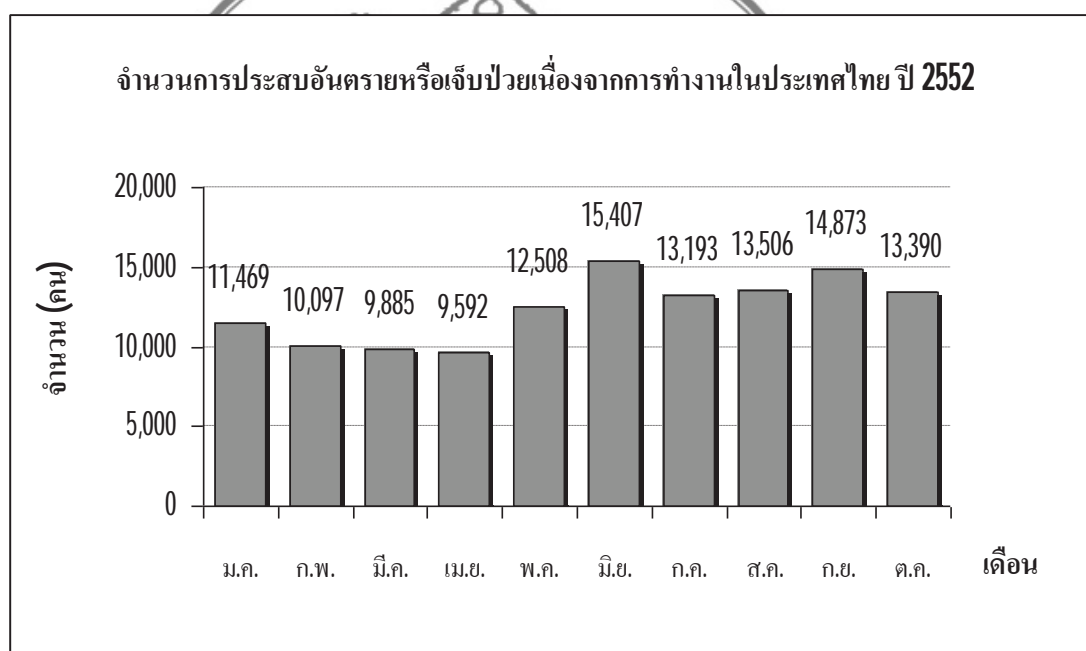
อาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจที่สำคัญที่เกิดจากการรับสัมผัสฝุ่นฝ้ายเข้าสู่ในระบบทางเดินหายใจ ได้แก่ โรคหืดหอบ และโรคหลอดลมอักเสบเรื้อรัง สำหรับฝุ่นฝ้ายที่มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเล็กกว่า $10 \mu\text{m}$ ครอน จัดเป็นฝุ่นที่สามารถเข้าสู่ในระบบทางเดินหายใจส่วนปลายได้ (Respirable Dust) จะมีการสะสมอยู่ที่หลอดลม แขนงข้างปอดและถุงลมปอด ทำให้เกิดโรคปอดจากการประกอบอาชีพที่รุนแรง คือ โรคบิสสิโนสิส (Byssinosis) ซึ่งเป็นโรคปอดที่เกิดจากการรับสัมผัสฝุ่นฝ้ายเข้าสู่ในระบบทางเดินหายใจตลอดระยะเวลาของการทำงานเป็นระยะเวลานานมากกว่า 2 ปี และการก่อตัวของโรคอาจใช้ระยะเวลานานถึง 20-25 ปี ของระยะเวลาการรับสัมผัสฝุ่น ทำให้เกิดโรคบิสสิโนสิสแบบเรื้อรัง ส่งผลทำให้สมรรถภาพปอดลดลง มีการศึกษาการทำงานของปอดจากการรับสัมผัสฝุ่นฝ้ายในหญิงที่เพิ่งเริ่มเข้าทำงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอ พบว่ามีสมรรถภาพปอดลดลงในผู้ที่มีอายุการทำงานมากกว่า 1 ปี สำหรับการศึกษานี้ในประเทศไทยพบว่ามีอัตราการเกิดโรคบิสสิโนสิสในพนักงานโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าที่มีอายุการทำงาน 3.5-6 ปี ร้อยละ 13.2 (พนมพันธ์ ศิริวัฒนานุกุล 2540) ถึงแม้ว่าอัตราการเกิดโรคบิสสิโนสิสนี้มีน้อย แต่โรคนี้เมื่อเป็นแล้วมีความรุนแรงทำให้สูญเสียสมรรถภาพการทำงานของอวัยวะสำคัญ คือ ปอด

สำหรับอาการของโรคบิสซิโนสิส มีทั้งแบบเฉียบพลัน และแบบเรื้อรัง ในผู้ทำงานสิ่ง
 ทอประเภทฝ้ายจะมีอาการแน่นหน้าอก หายใจลำบาก โอบางครั้ง ในวันแรกที่กลับเข้ามาทำงาน
 หลังจากได้หยุดพัก และมีสมรรถภาพของปอดลดลงมากเมื่อวัดหลังเข้าทำงานเปรียบเทียบกับที่วัด
 ก่อนเข้าทำงาน ในกลุ่มผู้ป่วยเรื้อรังจะมีอาการไอ แน่นหน้าอก เหนื่อยง่าย หายใจลำบาก มีเสมหะ
 หรือมีอาการติดเชื้อเพิ่ม ส่วนในผู้ป่วยรุนแรงจะมีเล็บนูนปุ่ม รอบปากสีเขียวคล้ำ และเป็นสาเหตุทำ
 ให้ผู้ประกอบอาชีพเสียชีวิตได้ (ศูนย์ข้อมูลสุขภาพกรุงเทพ 2552) ที่สำคัญโรคบิสซิโนสิสเป็นโรค
 ที่กระทรวงสาธารณสุขประเทศไทย ได้กำหนดให้มีการเฝ้าระวังโรคจากการทำงานและโรคจาก
 สิ่งแวดล้อมในอุตสาหกรรมสิ่งทอ (สำนักงานป้องกันควบคุมโรค 2546) ดังนั้นจึงต้องมีมาตรการ
 ในการส่งเสริมพฤติกรรมของพนักงานในการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย จัดอบรมให้ความรู้กับ
 พนักงานเกี่ยวกับผลกระทบที่เกิดจากการสัมผัสฝุ่นฝ้ายในระบบทางเดินหายใจและการดูแลสุขภาพ
 ด้วยตนเอง เพื่อปกป้องสุขภาพของพนักงานในอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าให้ปลอดภัยจากโรค
 เกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ การสวมหน้ากากอนามัยไม่เพียงเป็นการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย
 เท่านั้น แต่ยังเป็นการป้องกันอันตรายจากการแพร่ระบาดของเชื้อโรคติดต่อได้อีกทางหนึ่ง

ปัจจุบัน โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ได้ตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้ใช้
 แรงงาน คำนึงถึงคุณภาพชีวิต และสุขภาพของผู้ใช้แรงงานมากขึ้น โดยระบุไว้เป็นเป้าหมายหนึ่ง
 ของการพัฒนา คือ การลดอัตราการประสบอันตรายจากการทำงาน เช่นเดียวกับบริษัทไทยการ์
 เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด ซึ่งดำเนินอุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออกต่างประเทศ จัดเป็น
 โรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ มีจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 2,168 คน มีความห่วงใยต่อชีวิต และ
 สุขภาพของพนักงานทุกคน ดังนั้นจึงมีการดำเนินงานด้านความปลอดภัยอาชีวอนามัยและ
 สภาพแวดล้อมในการทำงาน ควบคู่ไปกับหน้าที่ประจำของพนักงาน ได้กำหนดนโยบายความ
 ปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อควบคุมดูแลให้มี
 การปฏิบัติอย่างจริงจัง และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด จนถึงมีสวัสดิการด้านความเจ็บป่วยและการ
 รักษาพยาบาล มีระบบประกันสังคมตามระเบียบของกระทรวงแรงงาน มีกองทุนสวัสดิการความ
 เจ็บป่วย อุบัติเหตุ นुकเงิน และกรณีจำเป็นเร่งด่วน มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายจากการทำงาน มีการ
 จัดนิทรรศการ ป้ายคำเตือนและข้อความระวังต่าง ๆ ในการทำงาน จัดสวัสดิการต่าง ๆ เช่น ห้อง
 สุขาและโรงอาหารที่ถูกสุขลักษณะ และมีการตรวจสุขภาพประจำปีแก่พนักงานทุกปี

ถึงแม้ว่าทางบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด ได้มีการเฝ้าระวัง กำหนดนโยบาย
 ความปลอดภัยอาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานไว้แล้ว หากพนักงานหรือทุกฝ่ายที่
 เกี่ยวข้องนั้นไม่ให้ความร่วมมือ หรือไม่ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ก็จะทำให้เกิดผลเสียตามมาทั้งกับ
 ตัวพนักงานเองและผู้อื่น

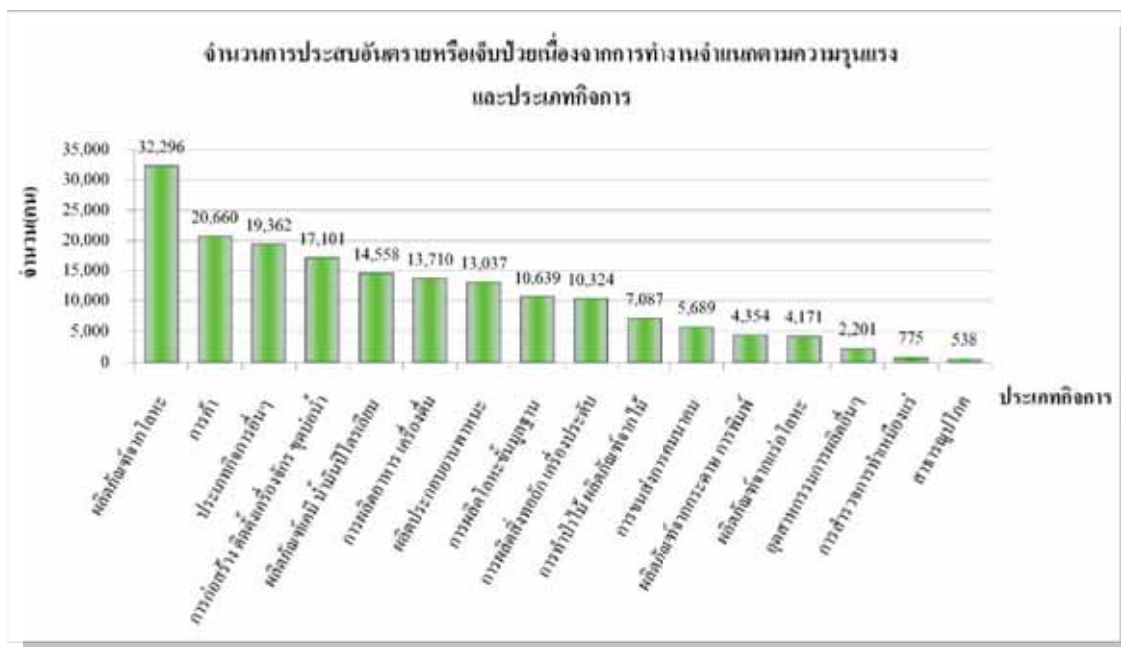
แรงงานที่เข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม เป็นผู้อยู่ในความเสี่ยงต่อการประสบอันตรายและเจ็บป่วยจากการทำงาน โดยที่รัฐไม่ได้กำหนดนโยบาย รวมถึงมาตรการเชิงป้องกันรองรับอย่างจริงจัง และถึงแม้ว่ารัฐบาลได้มีการออกกฎหมายด้านความปลอดภัยต่าง ๆ ที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจากการทำงานก็ตาม แต่ยังไม่สามารถป้องกันปัญหาได้ ซึ่งจะเห็นได้จากข้อมูลสถิติจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานของแรงงาน นับตั้งแต่เดือนมกราคม 2552 ถึงเดือนตุลาคม 2552 ดังแสดงในรูปที่ 1 ซึ่งให้เห็นว่าสถิติการประสบอันตรายและเจ็บป่วยจากการทำงานมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ (สำนักงานประกันสังคม 2552)

รูปที่ 1 สถิติจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานในประเทศไทย ปี 2552

ทั้งนี้จำนวนแรงงานดังกล่าวเป็นสถิติในส่วนที่ได้รับการวินิจฉัยแล้วเท่านั้น ยังไม่นับรวมกลุ่มแรงงานที่อยู่ในระหว่างการวินิจฉัย และยิ่งไปกว่านั้นตัวเลขที่แสดงส่วนใหญ่มีแนวโน้มไปในทางการเกิดอุบัติเหตุ ซึ่งถือว่าเป็นกรณีที่เห็นปัญหาด้านการบาดเจ็บได้อย่างชัดเจน ในขณะที่ตัวเลขด้านการเจ็บป่วยจากการทำงานที่เป็นปัญหาสุขภาพ ยังไม่ปรากฏให้เห็นมากนัก โดยในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเน้นศึกษาในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ที่ถือได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่มีจำนวนแรงงานมากกว่า 1.1 ล้านคน (กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม 2552) และ

ถือเป็นแรงงานที่อยู่ในประเภทอุตสาหกรรมที่มีสถิติประสบอันตรายสูงสุด 1 ใน 10 อันดับ ดังแสดงในรูปที่ 2 (สำนักงานประกันสังคม 2551)

รูปที่ 2 สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงาน จำแนกตามความรุนแรงและประเภทกิจการ ปี 2551

จากการทบทวนงานวิจัย มีงานวิจัยที่บ่งชี้ถึงสถานการณ์แรงงานในอุตสาหกรรมสิ่งทอมีความเสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย ได้แก่

1. การศึกษาในโรงงานสิ่งทอ 4 แห่ง ในเขตจังหวัดกรุงเทพฯ สมุทรปราการ และชลบุรี ซึ่งมีจำนวนพนักงานที่ทำการศึกษา 416 คน พบว่ามีพนักงานที่ไม่มีอาการผิดปกติ จำนวน 373 คน และพนักงานที่มีอาการเข้าข่ายกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย จำนวน 43 คน (กองอาชีวอนามัย 2539)

2. การศึกษาสถิติการเกิดโรคบิสสิโนสิส ในโรงงานเย็บผ้าจังหวัดนครปฐม จากจำนวนพนักงาน 250 คน โดยใช้แบบสอบถามอาการทางระบบหายใจและตรวจสอบสภาพปอด ซึ่งจากผลการศึกษา พบว่า มีจำนวนพนักงานที่มีอาการเข้าได้กับโรคบิสสิโนสิส จำนวน 33 คน ซึ่งพบมากในแผนกตัดผ้า ร้อยละ 33.3 (11 คนจาก 33 คน) และแผนกเย็บผ้า ร้อยละ 51.5 (17 คนจาก 33 คน) (พนมพันธ์ ศิริวัฒนานุกูล 2540)

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยมีความสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กพอร์ต จำกัด สาขา

อ้อมน้อย ในแผนกเย็บและแผนกตัด โดยผู้วิจัยศึกษาจาก 4 ปัจจัยหลัก ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเอื้อ ปัจจัยเสริม และปัจจัยทางชีวสังคม เพื่อประโยชน์ต่อโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้า ใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมการดูแลสุขภาพของพนักงาน สามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้กำหนดนโยบายเพื่อเป็นแนวทางในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพนักงาน ส่งผลให้ผู้ประกอบการมีแรงงานที่มีคุณภาพ อีกทั้งยังเป็นไปตามกฎหมายความปลอดภัยในการทำงานเกี่ยวกับสภาวะแวดล้อม

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจเพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด ที่ปฏิบัติงานในแผนกตัด และแผนกเย็บ โดยทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 1-31 พฤษภาคม 2553 และกำหนดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย คือ การกระทำของพนักงานเพื่อป้องกันตนเองจากฝุ่นฝ้าย ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง พฤติกรรมการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นในขณะปฏิบัติงานของพนักงาน ประกอบด้วย

1.1 การเลือกใช้หน้ากากที่ถูกต้อง ซึ่งสามารถกรองฝุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นในขณะปฏิบัติงาน วิธีการใส่หน้ากากที่ถูกต้อง คือ

ต้องกระชับพอดีกับใบหน้า

1.3 การทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น

1.4 การเก็บรักษาหน้ากากป้องกันฝุ่นที่เหมาะสม

1.5 การไม่ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นร่วมกับผู้อื่น

1.6 การดูแลทำความสะอาดบริเวณที่ปฏิบัติงาน และเครื่องมือที่ใช้ทำงาน ได้แก่ จักรเย็บผ้า เครื่องตัดผ้า โต๊ะตัดผ้า ทั้งก่อนและหลังการทำงาน เพื่อลดการสะสมของฝุ่น

2. ขอบเขตด้านประชากร ประชากร คือ พนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร

3. ขอบเขตด้านตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

3.1 ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

3.1.1 ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส รายได้ ระดับการศึกษา และระยะเวลาการทำงาน

3.1.2 ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ทักษะคิดต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย และการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

3.1.3 ปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับคำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย และเพื่อนร่วมงาน การได้รับข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ

3.1.4 ปัจจัยเอื้อ คือ อุปกรณ์ป้องกันอันตราย (หน้ากากป้องกันฝุ่น) ที่โรงงานจัดไว้ให้ หรือพนักงานจัดหามาเอง

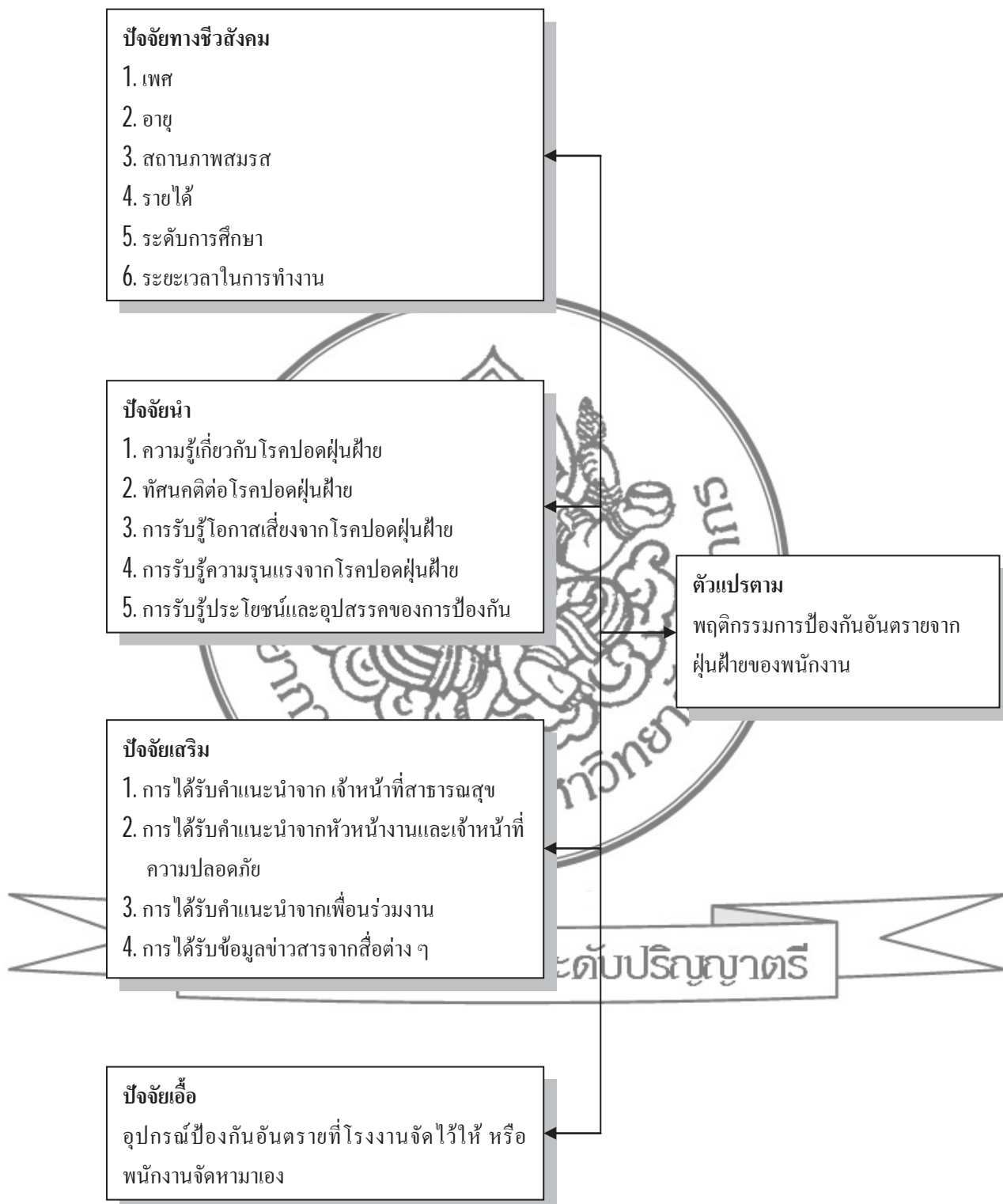
3.2 ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงาน

4. ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ทำการวิจัย คือ บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด 129 หมู่ 4 ต.เพชรเกษม ต.อ้อมน้อย อ.กระทุ่มแบน จ.สมุทรสาคร ในบริเวณแผนกตัด และแผนกเย็บ

5. ขอบเขตด้านระยะเวลา เก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยระหว่างวันที่ 1-31 พฤษภาคม 2553

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยจึงกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังแสดงในรูปที่ 3 ซึ่งเป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด

รูปที่ 3 กรอบแนวคิดการวิจัย

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบถึงปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด เพื่อนำผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติตัวปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพนักงาน อีกทั้งยังช่วยให้โรงงานสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับสุขภาพได้

2. นำผลการศึกษาในเรื่องปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม ปัจจัยเอื้อ และปัจจัยทางชีวสังคม ไปใช้เป็นแนวทางในการศึกษาริวิจัยเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในด้านอื่น ๆ เพื่อลดความเสี่ยงของการเกิดโรคจากการทำงาน

นิยามศัพท์

เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายของคำได้ถูกต้องตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดคำนิยามที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

1. พนักงาน หมายถึง บุคคลที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปในกระบวนการที่สัมผัสฝุ่นฝ้ายโดยตรงขณะปฏิบัติงาน ในการวิจัยครั้งนี้ศึกษาพนักงานในแผนกตัดผ้าและแผนกเย็บผ้า

2. ฝุ่นฝ้าย หมายถึง อนุภาคของของแข็งที่สามารถฟุ้งกระจายปลิว หรือลอยอยู่ในอากาศได้ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ เส้นใยเซลลูโลส เศษบนเป็อนของต้นฝ้าย(Bracts) เศษดิน และจุลชีพต่าง ๆ เช่น แบคทีเรียและเชื้อรา

3. โรคbyssinosis (Byssinosis) หมายถึง โรคปอดฝุ่นฝ้าย เป็นโรกระบบทางเดินหายใจเรื้อรังชนิดหนึ่งที่เกิดจากการที่ผู้ป่วยหายใจเอา ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอ และลินิน เข้าไปในเข้าไปในปอดเป็นระยะเวลานาน

4. ปัจจัยทางชีวสังคม หมายถึง ลักษณะทางสังคมของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา และระยะเวลาในการทำงาน

5. ปัจจัยนำ หมายถึง ปัจจัยที่เป็นพื้นฐานและแรงจูงใจในการแสดงหรือเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง ปัจจัยภายในของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่เป็นแรงจูงใจให้พนักงานมีพฤติกรรมในการป้องกันอันตราย ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ทักษะคิดต่อการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้าย การรับรู้โอกาสเสี่ยงต่ออันตรายจากฝุ่นฝ้าย

การรับรู้ความรุนแรงของอันตรายจากฝุ่นฝ้าย และการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคในการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

6. ปัจจัยเสริม หมายถึง ข้อมูลป้อนกลับที่บุคคลได้รับจากบุคคลอื่นหลังจากได้แสดงพฤติกรรมหนึ่ง ๆ ไปแล้ว ซึ่งอาจเป็นทั้งการสนับสนุนยับยั้ง การแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ โดยการสนับสนุนในรูปของการสนับสนุนด้านอารมณ์ วัตถุสิ่งของ คำแนะนำ เพื่อสร้างความมั่นใจให้พนักงานในฐานะที่เป็นสมาชิกในสังคม ทำให้คนงานมีกำลังใจที่จะปฏิบัติพฤติกรรมป้องกันอันตรายในทางที่ถูกต้อง ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง การได้รับการสนับสนุนให้ความรู้ในเรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้าย ได้รับคำแนะนำด้านการป้องกันโรคจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ได้รับแจกเอกสารแผ่นพับเกี่ยวกับอันตรายจากฝุ่นฝ้าย การได้รับคำแนะนำตักเตือนจากหัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยของโรงงานเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นฝ้าย การได้รับความรู้จากงานสัปดาห์ณรงค์ด้านความปลอดภัยที่โรงงานจัดขึ้น การอ่าน การเห็นโปสเตอร์ ป้ายเตือนให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นที่ติดไว้ภายในโรงงาน การได้พูดคุยหรือเห็นเพื่อนร่วมงานใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นฝ้าย

7. ปัจจัยเอื้อ หมายถึง ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้บุคคลมีการปฏิบัติกิจกรรมได้ง่ายขึ้น อาจเป็นบุคคลหรือองค์กร ประกอบด้วย ทรัพยากรต่าง ๆ ทั้งทักษะ รวมทั้งความสามารถในการใช้ทรัพยากร ความสามารถในการเข้าถึง การมีไว้ให้ รวมทั้งสิ่งที่ยังขาดหรือเป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรม ในการวิจัยครั้งนี้ หมายถึง อุปกรณ์ป้องกันอันตราย ได้แก่ หน้ากากป้องกันฝุ่นที่โรงงานจัดเตรียมไว้ให้ หรือคนงานจัดหามาเอง

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยผู้วิจัยได้รวบรวมแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อช่วยสนับสนุนให้สามารถศึกษาและวิเคราะห์ได้อย่างชัดเจน ดังนี้

1. กระบวนการผลิตและปัจจัยอันตรายในอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป
2. อันตรายจากฝุ่นฝ้าย
 - 2.1 ฝุ่นฝ้าย
 - 2.2 สรีระวิทยาของระบบทางเดินหายใจที่เกี่ยวข้องกับฝุ่น
 - 2.3 อันตรายจากฝุ่นที่มีผลต่อสุขภาพ
 - 2.4 โรคปอดฝุ่นฝ้าย หรือ โรคบิสสิโนสิส (Byssinosis)
3. แนวคิดแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model)
4. แนวคิดความเชื่อด้านสุขภาพ
5. พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นต่อระบบทางเดินหายใจ
6. ผลงานวิจัยของไทยและต่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

1. กระบวนการผลิตและปัจจัยอันตรายในอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป

Plattus R. and Herbert R. (1998) ได้กล่าวว่าในการผลิตเสื้อผ้าอุตสาหกรรมนั้นมีการผลิตที่แตกต่างจากการตัดเย็บเสื้อผ้าทั่วไป โดยการผลิตเสื้อผ้ามีการแบ่งงานเป็นระบบขั้นตอน ซึ่งขั้นตอนในการทำงานของแต่ละโรงงานมีความคล้ายคลึงกันแต่อาจมีความแตกต่างกันในรายละเอียด ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขนาดของโรงงาน ขั้นตอนของกระบวนการผลิตเสื้อผ้าประกอบด้วย

1.1 การออกแบบ และการผลิตตัวอย่างสินค้า (Product design and sample making)

เป็นขั้นตอนของการทำตัวอย่างเพื่อนำเสนอตลาดลูกค้า โดยมีฝ่ายออกแบบตัวอย่างสินค้า ส่วนใหญ่มีการกำหนดแบบสินค้าตามความต้องการของตลาด และมีการกำหนดขนาดที่เหมาะสมกับ

แบบเสื้อชนิดนั้น ๆ ขั้นตอนนี้ประกอบไปด้วยหลายกระบวนการ ได้แก่ การวางแบบ การตัด การเย็บผ้า และการตรวจสอบคุณภาพ พนักงานจึงมีโอกาสเสี่ยงต่อปัจจัยอันตรายหลายด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านเคมี เช่น ฝุ่นผ้าที่เกิดจากการตัดผ้า และเย็บผ้า ฝุ่นกระจายในบรรยากาศของการทำงาน และก่อให้เกิดอาการผื่นปฏิกิริยาในระบบทางเดินหายใจ ปัจจัยทางด้านการยศาสตร์จากการนั่งเย็บผ้า และมีการใช้ข้อมือ ทำงานซ้ำ ๆ ทำให้เสี่ยงต่อการเกิดพังศืดที่เส้นประสาทมือ เป็นต้น

1.2 การวางแบบและการตัดผ้า (Pattern making and cutting) เป็นขั้นตอนของการวางแบบลงบนผ้าที่ปูบนโต๊ะตัด และตัดผ้าเป็นชิ้นส่วนต่าง ๆ ตามแบบ โดยใช้เครื่องตัดผ้าอุตสาหกรรม ขั้นตอนนี้ก่อให้เกิดฝุ่นผ้าจากการตัดเป็นจำนวนมาก ส่งผลต่อความผิดปกติของระบบทางเดินหายใจของพนักงานได้ และขณะปฏิบัติงานหากพนักงานไม่ระมัดระวัง หรือไม่ใส่ถุงมือป้องกัน อาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุจากการใช้เครื่องตัดผ้า

1.3 การเย็บผ้า (Sewing machine operation) ผ้าที่ตัดเป็นชิ้นส่วนต่าง ๆ ตามแบบตัดจะถูกนำเข้าสู่กระบวนการเย็บผ้าโดยใช้จักรเย็บผ้าอุตสาหกรรม โดยนำเอาชิ้นส่วนที่ตัดตามแบบมาเย็บเข้าด้วยกันทีละชิ้นจนกว่าจะสำเร็จเป็นตัวเสื้อ นับเป็นกระบวนการผลิตหลักของโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป แต่ในขณะที่เดียวกันพนักงานมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจจากปริมาณฝุ่นผ้าที่ฝุ่นกระจายในบรรยากาศของการทำงานที่เกิดจากการเย็บผ้า

1.4 การบรรจุสำเร็จ (Finishing and pressing) ประกอบด้วยการตรวจสอบและควบคุมคุณภาพของผลิตภัณฑ์ มีกระบวนการรีดก่อนบรรจุหีบห่อ เพื่อนำส่งออกจำหน่าย ขั้นตอนนี้ก่อให้เกิดปริมาณฝุ่นผ้าน้อยกว่ากระบวนการตัดและเย็บผ้า

1.5 ขั้นตอนก่อนการจำหน่าย (Distribution) ประกอบด้วยการขนย้ายสินค้าที่บรรจุหีบห่อเรียบร้อยแล้ว รอการจำหน่ายหรือส่งต่อ ในขั้นตอนนี้พนักงานมีโอกาสสัมผัสฝุ่นผ้าน้อยกว่าขั้นตอนอื่น ๆ เนื่องจากเป็นขั้นตอนสุดท้ายที่สินค้าถูกบรรจุเรียบร้อยแล้ว แต่อาจส่งผลกระทบต่อปัญหาในระบบโครงสร้าง และกล้ามเนื้อของพนักงานที่เกิดจากท่าทางการทำงานไม่ถูกต้องตามหลักการยศาสตร์

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับกระบวนการผลิตและปัจจัยอันตรายในอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ชี้ให้เห็นว่าพนักงานมีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคจากการประกอบอาชีพ และฝุ่นผ้าก็เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดโรคเกี่ยวกับระบบทางเดินหายใจ ซึ่งแผนกที่เกิดฝุ่นเป็นจำนวนมาก ได้แก่ แผนกเย็บและแผนกตัด ผู้วิจัยจึงนำมาใช้ในการกำหนดขอบเขตของการวิจัย

2. อันตรายจากฝุ่นฝ้าย

อากาศเป็นพิษหรือมลพิษทางอากาศ หมายถึง การมีสิ่งแปลกปลอมอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างเจือปนอยู่ในอากาศรอบ ๆ ตัวเรา เช่น ฝุ่นละออง เขม่าควัน กลิ่นและไอสารเคมีต่าง ๆ ในปริมาณ และระยะเวลาต่อเนื่องกัน จนทำให้เกิดอันตรายแก่มนุษย์และพืชพันธุ์หรือทรัพย์สินอื่น ๆ เป็นการบั่นทอนสุขภาพอนามัย สภาพของอาคารต่าง ๆ จะมีการผุพังทรุดโทรมเร็วกว่าปกติ สามารถการจำแนกความเป็นพิษเนื่องจากฝุ่นละอองได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. ฝุ่นละอองที่ก่อความเคืองร้อนรำคาญ จะเป็นฝุ่นละอองธรรมดาที่มีความหนาแน่นไม่มากนัก ซึ่งจะก่อความเคืองร้อน ดังนี้

ระคายเคือง รำคาญ ซึ่งจะทำให้ระคายตา มองไม่ได้ ชัด เกิดอาการคันที่ผิวหนัง ผื่นขึ้น แห้ง หรือเหนียวเหนอะหนะ และทำให้ไอติดๆ หายใจไม่สะดวก

ทำความสกปรกแก่บ้านเรือน เสื้อผ้า และสิ่งของเครื่องใช้ และสำหรับฝุ่นที่เป็นสารอินทรีย์ จะก่อให้เกิดการบูดเน่าเหม็น กรณีที่ถูกน้ำ เช่น ฝนตก เป็นต้น

2. ฝุ่นละอองที่ก่อความเคืองร้อนอันตราย ซึ่งส่วนมากจะเป็นฝุ่นที่เป็นพิษ และฝุ่นละอองธรรมดาที่มีความหนาแน่นหรือปริมาณมาก ซึ่งจะก่อความเคืองร้อน ดังนี้

เป็นอันตรายต่อร่างกาย เมื่อเวลาเข้าสู่ร่างกาย เช่น ฝุ่นละอองของพวกสารโลหะหนัก ฝุ่นสารเคมี ฝุ่นยาฆ่าแมลง หรือฝุ่นพวกใยหิน ไฟเบอร์หรือฝุ่นฝ้าย ที่เมื่อเวลาเข้าปอดแล้วปอดไม่สามารถขับออกมาได้ จะทำให้เป็นโรคเกี่ยวกับปอดได้

ติดไฟได้ ฝุ่นละอองบางชนิดที่มีความละเอียดและปริมาณมาก ๆ เมื่อฟุ้งกระจายจะสามารถติดไฟลุกไหม้ขึ้นได้ เช่น ฝุ่นแป้ง เป็นต้น

ระเบิดได้ ในกรณีที่มีแรงอัดหรือแรงดันมาก ๆ เช่น ในกระป๋องอัดข้าวโพดที่มีแรงอัด ฝุ่นไปโนทางเดียวกัน ถ้าไม่มีการควบคุมจากหัวกระป๋องเพื่อทำให้แรงดันในกระป๋องต่ำกว่าบรรยากาศ

ข้างนอก จะทำให้เกิดการระเบิดเนื่องจากฝุ่นละอองได้ (ระบบการขยายสารสนเทศด้านพลังงาน และสิ่งแวดล้อม 2536)

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะศึกษาเกี่ยวกับอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

2.1 ฝุ่นฝ้าย กองอาชีวอนามัย (2541) ฝุ่นฝ้ายเป็นฝุ่นเชิงซ้อน (Complex dust) ที่ประกอบด้วยฝุ่นที่มาจากส่วนต่าง ๆ ของพืช ส่วนประกอบของฝุ่นจะเปลี่ยนแปลงไปตามสถานที่ที่เส้นใยฝ้ายเจริญเติบโต วิธีการเพาะปลูกเพื่อการเจริญเติบโตของฝ้าย การเก็บเกี่ยวฝ้าย ฝ้ายที่ส่งไปจำหน่ายหรือป้อนให้กับโรงงานอุตสาหกรรมจะอยู่ในรูปอัดเป็นก้อน (Bale) ในแต่ละก้อนหรือแต่ละแหล่งที่มาของฝ้ายก็จะมี ความแตกต่างของปริมาณส่วนประกอบแต่ละชนิดที่มีอยู่ในฝุ่นฝ้าย นอกจากนี้ ยังพบว่ากระบวนการผลิตที่เริ่มจากฝ้ายไปเป็นเส้นด้ายและผ้าก็มีผลต่อปริมาณ

ส่วนประกอบของฝุ่นฝ้ายเช่นเดียวกัน เนื่องจากความไม่บริสุทธิ์ของฝุ่นฝ้ายนี้เอง จึงเชื่อแน่ว่ามี **Active agents** อยู่ (Endotoxin) เมื่อหายใจเข้าไปก็จะส่งผลกระทบต่อระบบทางเดินหายใจทำให้เกิดผลแบบเฉียบพลันเช่นเดียวกับปัจจัยอื่นที่ต้องนำมาพิจารณา คือ ปริมาณของสารที่มีอยู่ในส่วนประกอบของฝุ่นและขนาดของฝุ่น ฝุ่นที่มีขนาดต่ำกว่า 15 ไมครอน สามารถที่จะเข้าสู่ช่องทางเดินจมูก (Nasal passage) และสะสมอยู่ในหลอดลม (Tracheal) แขนงข้าวปอด (Bronchial) หรือทางเดินหายใจในปอด (Pulmonary tract) ฝุ่นฝ้ายที่มีขนาดเล็กที่สามารถเข้าถึงถุงลมปอดได้ (Respirable cotton dust) จะก่อนให้เกิดการตอบสนองของร่างกายส่วนทางเดินหายใจส่วนปลาย ส่วนฝุ่นที่มีขนาดใหญ่จะทำให้เกิดความรำคาญ และเกิดการตอบสนองของร่างกายส่วนทางเดินหายใจส่วนต้น ได้มีการศึกษาแล้วพบว่า ฝุ่นฝ้ายไม่เพียงแต่ทำให้สมรรถภาพปอดลดลงแต่ทำให้เกิดอาการแน่นหน้าอก แขนงข้าวปอดอักเสบมีอาการของโรคทางเดินหายใจส่วนปลาย ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงจำเป็นต้องมีการประเมินความเข้มข้นของฝุ่นฝ้ายในอากาศขณะทำงานว่าอยู่ในระดับที่อนุญาตให้มีได้หรือไม่ (Permissible Exposure Level) ถ้าหากอยู่ในระดับที่เกินค่าที่กำหนดก็จำเป็นต้องลดปริมาณฝุ่นฝ้ายที่แหล่งกำหนดให้อยู่ในระดับต่ำสุดที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อมูลนี้ยังสามารถนำไปสู่การศึกษาทางระบาดวิทยาที่จะกำหนดค่า Permissible Exposure Level เพื่อป้องกันโรคในกลุ่มคนงานที่สัมผัสกับฝุ่นฝ้าย

2.2 สรีรวิทยาของระบบทางเดินหายใจที่เกี่ยวข้องกับฝุ่น กระบวนการกำจัดสิ่ง

แปลกปลอมที่เป็นฝุ่น (Dust) ขึ้นอยู่กับขนาดของฝุ่น มีอยู่ 3 แบบ ได้แก่

2.2.1 การกรองอย่างหยาบ (Coarse Filtration) การตอบสนองแบบนี้จะใช้กับฝุ่นขนาดใหญ่ ซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่า 15 ไมครอน ซึ่งเป็นขนาดที่สามารถมองเห็นได้ด้วยตาเปล่า ฝุ่นพวกนี้เมื่อหายใจเข้าไปส่วนใหญ่จะถูกกักอยู่ตามซอกจมูกและคอ โดยขนจมูกและเมือก แล้วถูกขับออกมาโดยการไอ จาม ล้วงน้ำมูก หรือถูกกลืนลงหลอดอาหาร

2.2.2 การกรองอย่างละเอียด (Fine Filtration) การตอบสนองแบบนี้จะใช้กับฝุ่นขนาดเล็ก ซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 15 ไมครอน แต่มากกว่า 5 ไมครอน ฝุ่นขนาดนี้จะสามารถลอดเลยผ่านจมูกและลำคอไปที่หลอดลมฝอย ต่อมาจะถูกเมือกซึ่งเซลล์ที่บุผิวทางเดินหายใจผลิตออกมาจับไว้ แล้วถูกเซลล์ขนพัดโบกขึ้นมาสู่ทางเดินหายใจส่วนบน ซึ่งใช้เวลาประมาณ 20 นาที แล้วขับออกมาทางการไอ จาม

2.2.3 กลไกป้องกันระดับเซลล์ (Cellular level defense) ฝุ่นขนาดเล็กมากซึ่งมีเส้นผ่าศูนย์กลางน้อยกว่า 5 ไมครอน (Respirable dust) จะถูกหายใจปนกับอากาศผ่านทางเดินหายใจส่วนต้น เข้าสู่หลอดลมและถุงลม ส่วนหนึ่งจะถูกหายใจกลับปนออกมากับอากาศ ขณะที่หายใจออก อีกส่วนหนึ่งจะถูกแมโครเฟจ (Macrophage) ซึ่งเป็นเซลล์อยู่ในกระแสเลือดเคลื่อนตัว

ผ่านผนังหลอดเลือดมาสู่ผนังถุงลมกินฝุ่นเข้าไป เซลล์แมคโครเฟจนี้ ถ้าสามารถย่อยฝุ่นได้ ฝุ่นจะทำลายแมคโครเฟจนั้นแล้วแทรกตัวเข้าเนื้อเยื่อปอดทำให้เกิดปฏิกิริยาต่าง ๆ ไป แมคโครเฟจซึ่งกินฝุ่นแล้วส่วนหนึ่งจะถูกจับโดยเมือกแล้วพัดกลับขึ้นมาสู่ทางเดินหายใจส่วนบนถูก ไอ จาม ออกมาสู่ภายนอก อีกส่วนหนึ่งจะเคลื่อนเข้าสู่ท่อน้ำเหลืองและถูกขจัดออกทางระบบน้ำเหลือง

การกำจัดสารพิษต่าง ๆ ที่ลงไปถึงบริเวณถุงลมปอดที่อยู่ 3 วิธี คือ

1. การกำจัดออกโดยการที่อนุภาคเหล่านั้นสะสมอยู่บนชั้นของเหลวบริเวณถุงลม (Alveoli) แล้วถูกผลักขึ้นมาสู่ส่วนบน และถูกขับออกไปโดยการจามหรือไอหรือออกไปกับเสมหะ

2. ถูกกำจัดออกไปโดยกระบวนการกลืนของเซลล์แมคโครเฟจ ซึ่งจะพบอยู่มากในบริเวณถุงลมปอด

3. ถูกดูดซึมเข้าสู่ท่อน้ำเหลืองบริเวณปอด โดยพบว่า น้ำ อิเล็กโทรไลต์ และโปรตีนที่มีขนาดเท่าอัลบูมิน สามารถซึมผ่านเข้าออกจากหลอดเลือดฝอย และช่องว่างระดับเซลล์ ถุงลมน้ำเหลืองได้

การดูดซึมสารพิษผ่านทางระบบทางเดินหายใจ อนุภาคชนิดต่าง ๆ ที่ปะปนอยู่ในอากาศนั้น พบว่า อนุภาคที่มีเส้นผ่าศูนย์กลาง 5 ไมครอนขึ้นไป เมื่อสูดหายใจเข้าไปจะไปสะสมอยู่แถวบริเวณช่องผ่านของอากาศและปาก แล้วจะถูกขับออกโดยการจาม ส่วนอนุภาคที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 2-5 ไมครอน จะถูกดูดซึมเข้าไปสะสมอยู่ตรงบริเวณเส้นต่อระหว่างหลอดลมใหญ่และหลอดลมเล็กของปอด ซึ่งจะถูกขับออกจากปอดโดยการจามหรือไอ แล้วถูกขับออกไปกับเสมหะ ส่วนอนุภาคที่มีขนาดเล็กกว่า 1 ไมครอน จะลงไปถึงส่วนของถุงลมและสามารถซึมเข้าสู่กระแสโลหิตหรืออาจจะถูกขบวนการกลืนทำลายโดยเซลล์แมคโครเฟจ

2.3 อันตรายจากฝุ่นที่มีผลต่อสุขภาพ

2.3.1 โรคปอดแข็ง (Pneumoconiosis) เนื่องจากฝุ่นที่หายใจเข้าไปเมื่อเข้าไปถึงในปอดแล้วจะทำปฏิกิริยากับเนื้อเยื่อปอดทำให้บริเวณนั้นเกิดเนื้อเยื่อที่มีลักษณะเหนียวแบบพังผืด (Fibrosis) ซึ่งทำให้บริเวณนั้นเสียหายที่การแลกเปลี่ยนก๊าซไป และทำให้ความสามารถในการขยายตัวของปอดลดลง โรคปอดแข็งจะเรียกชื่อแตกต่างกันไปตามลักษณะของฝุ่นที่เป็นสาเหตุ เช่น โรคปอดฝุ่นทราย (Silicosis) เกิดจากการหายใจเอาฝุ่นทรายที่มี Quartz หรือ Silica เข้าไป

2.3.2 ภาวะการแพ้ (Allergic effects) ส่วนใหญ่เกิดจากฝุ่นของพวกสารอินทรีย์ เช่น ฝุ่นฝ้าย ฝุ่นขนอ้อย เกสรดอกไม้ เมื่อเกิดภาวะแพ้มักจะปรากฏอาการออกมาในรูปหอบหืด ถุงลมอักเสบ

2.3.3 การระคายเคือง (Irritant effects) ในที่นี้รวมถึงการระคายเคืองต่อตาและเยื่อทางเดินหายใจด้วย ซึ่งถ้าเกิดการระคายเคืองอาการที่ปรากฏจะมีอาการ หลอดลมตีบ มีเสมหะ จาม ไอ เป็นต้น

2.3.4 เป็นพิษต่อระบบของร่างกาย (Systemic toxic effects) ฝุ่นเมื่อเข้าปอดสามารถเข้าสู่ระบบเลือดได้ และสามารถเข้าสู่ระบบทางเดินอาหารได้โดยการกลืนฝุ่นเข้าไปในน้ำลาย หรือเสมหะซึ่งจะทำให้กระจายสู่ระบบต่าง ๆ ของร่างกาย เช่น ตับ หรือ ไต

ผลต่อผิวหนัง (Skin effects) อนุภาคฝุ่นจำพวกฉนวนกันความร้อน เช่น พวง Fiberglass เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดผิวหนังอักเสบแบบผื่นแดงได้

2.4 โรคปอดจากฝุ่นฝ้าย (Byssinosis) โรคปอดจากฝุ่นฝ้ายเป็นโรคระบบทางเดินหายใจเรื้อรังที่เกิดจากการสูดหายใจเอาฝุ่น ใยของฝ้าย ป่าน ปอ และเศษผงของพืชเข้าไปในปอด โรคนี้พบในคนงานโรงงานสิ่งทอต่าง ๆ ผู้ป่วยมักจะมีอาการแน่นหน้าอก ไอ และหายใจไม่ค่อยสะดวก จะพบอาการในวันแรกทีกลับเข้าทำงานหลังวันหยุดสุดสัปดาห์ อาการเหล่านี้จะดีขึ้นหรือหายไปในวันต่อมา ในรายที่เป็นมานานจะมีอาการเรื้อรังเกิดขึ้นทุกวัน และมีตรวจพบความผิดปกติของสมรรถภาพการทำงานของปอด

ในประเทศไทยได้มีการรายงานการศึกษาเกี่ยวกับโรคปอดจากฝุ่นฝ้ายเป็นครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2522 เป็นการศึกษาร่วมกันระหว่างภาควิชาอายุรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล โรงพยาบาลสมุทรปราการ ศูนย์อายุรกรรมเขต 1 และสถาบันวิทยาศาสตร์แรงงานแห่งประเทศไทย ศึกษานักรงานทอผ้าฝ้าย 3 แห่ง ในจังหวัดสมุทรปราการ พบอัตราชุกของโรคร้อยละ 22.02 โดยจะพบในคนงานในโรงงานที่ทำงานในโรงงานสิ่งทอที่ใช้เส้นใยจากพืชเป็นวัตถุดิบในการผลิต ได้แก่ ฝ้ายซึ่งเป็นเส้นใยที่ใช้มากที่สุด รองลงมา ได้แก่ ปอที่ใช้ทำเชือก แพลกซ์ ใช้ทำลีนิน ป่านและเส้นใยจากนุ่น

ผล 24.1 สาเหตุของโรคบิสสิโนสิส ปัจจุบันยังไม่สามารถพิสูจน์หาสาเหตุที่แท้จริงของการเกิดโรคบิสสิโนสิสว่าเกิดขึ้นเนื่องจากอะไร แต่ผู้ป่วยจะมีอาการของโรคเกิดขึ้นเมื่อเข้าไปทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอ นุ่น ปนเปื้อนอยู่ในบรรยากาศการทำงาน และหายใจเอาฝุ่นดังกล่าวเข้าไปในร่างกายติดต่อกันเป็นระยะเวลาหนึ่ง จึงจะปรากฏอาการผิดปกติขึ้น โดยฝุ่นที่หายใจเอาเข้าไปในร่างกายจะก่อให้เกิดความผิดปกติของระบบทางเดินหายใจ ทำให้เกิดโรคบิสสิโนสิสและอาการผิดปกติของระบบทางเดินหายใจเรื้อรังแบบไม่เฉพาะ (Chronic non-specific respiratory disease) ภาวะนี้ผู้ป่วยจะมีเสมหะเรื้อรังและหรือมีอาการหายใจสั้น ๆ ในขณะพักหรือออกกำลังกาย โดยรวมโรคหอบหืดยังไม่สามารถจะหาข้อสรุปได้ว่าเพราะอะไรคนงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอที่ใช้เส้นใยจากฝ้าย ป่าน ปอ และนุ่น เมื่อหายใจเอาฝุ่นดังกล่าวเข้าไปแล้ว

จึงเกิดจากสาเหตุ 3 ประการ คือ เกิดจากปฏิกิริยาการหลั่งสารฮีสตามีน อีกประเด็นหนึ่งเชื่อว่าเกิดขึ้นเนื่องจากเชื้อแบคทีเรียและสารพิษ (Endotoxins) ที่ปนเปื้อนอยู่กับฝุ่นฝ้ายเป็นตัวกระตุ้นให้หลังสารฮีสตามีนออกมา ประการสุดท้ายเชื่อว่าน่าจะเกิดจากปฏิกิริยา Antigen-antibody reaction ซึ่งเป็นปฏิกิริยาของร่างกายที่ตอบสนองต่อฝุ่นแบบปฏิกิริยาภูมิแพ้ (Allergic) หรือภาวะภูมิไวเกิน (Hypersensitivity) นั่นเอง

2.4.2 อาการและอาการแสดง ส่วนใหญ่ผู้ป่วยโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะมีอาการของโรคเกิดขึ้นหลังจากได้ปฏิบัติงานสัมผัสฝุ่นติดต่อกันนานเป็นระยะหนึ่ง อาการสำคัญของโรคนี้ประกอบด้วยอาการไอ แน่นหน้าอก หายใจไม่ค่อยออก จะเกิดขึ้นในช่วงโมงต้น ๆ ของการทำงาน โดยเฉพาะในวันจันทร์ซึ่งเป็นวันแรกที่คนกลับมาทำงานตามปกติประจำ และอาการเหล่านี้จะค่อย ๆ หายไปเองในวันต่อมา เรียกว่า ไข้วันจันทร์ (Monday fever) ผู้ป่วยมักไม่มีอาการระหว่างวันหยุดประจำสัปดาห์ แต่จะกลับมีอาการขึ้นอีกในวันแรกที่กลับเข้าทำงาน ความผิดปกตินี้จะหายไปเองถ้าไม่หายใจเอาฝุ่นเข้าไปในร่างกายอีก เช่น เปลี่ยนงานหรือหยุดงานไปทำหน้าที่อื่น ๆ ที่ไม่ต้องสัมผัสฝุ่นที่เป็นตัวก่อโรค อาการของโรค แบ่งออกได้เป็น 3 ระยะดังนี้

ระยะแรก ผู้ป่วยจะมีอาการดังกล่าวเกิดขึ้นในวันจันทร์ หรือวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังวันหยุดประจำสัปดาห์

ระยะที่สอง อาการดังกล่าวจะเกิดขึ้นในวันจันทร์หรือวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังวันหยุดประจำสัปดาห์และมีอาการในวันอื่น ๆ ต่อมาในสัปดาห์นั้น

ระยะที่สาม หรือระยะสุดท้ายของโรค ผู้ป่วยจะมีอาการหดรัดตัวของหลอดลมเกิดขึ้นตลอดเวลาแล้วยังพบว่ามีอาการหลอดลมอักเสบเรื้อรังหรือภาวะถุงลมโป่งพองร่วมด้วย ถ้าผู้ป่วยมีอาการถึงระยะสุดท้ายนี้แล้ว จะไม่สามารถรักษาให้กลับไปเป็นปกติได้ หน้าที่การทำงานของปอดจะสูญเสียอย่างถาวร

2.4.3 การวินิจฉัยโรค ในการวินิจฉัยโรคบิสสิโนสิส เป็นหน้าที่หลักของแพทย์

ทางด้านอาชีวเวชศาสตร์องค์ประกอบหลักที่สำคัญในการวินิจฉัยโรคจากการประกอบอาชีพ คือ คนงานต้องมีอาการป่วยจริง และป่วยเนื่องจากได้รับหรือสัมผัสสิ่งก่อโรคนั้น ๆ เข้าไปในร่างกาย เนื่องจากโรคบิสสิโนสิส เมื่อเกิดการเจ็บป่วยแล้วจะไม่สามารถตรวจพบสิ่งผิดปกติในร่างกายด้วยวิธีอื่น ๆ ได้นอกจากอาศัยอาการป่วยเฉพาะโรค คือ อาการ Monday fever เป็นหลัก การทดสอบหน้าที่การทำงานของปอด (Lung function test) เพียงอย่างเดียวไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นความผิดปกติที่เกิดจากโรคบิสสิโนสิส เพราะมีโรคทางเดินหายใจหลายโรค ที่ผลการทดสอบสมรรถภาพปอด มีความผิดปกติเช่นเดียวกับโรคบิสสิโนสิส หลักในการพิจารณาวินิจฉัยโรคบิสสิโนสิส ดังนี้

2.4.3.1 มีประวัติการทำงานเกี่ยวกับฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอ นุ่น

2.4.3.2 มีอาการเฉพาะของโรคที่แบ่งตามระดับความรุนแรงของโรค

2.4.3.3 ผลการทดสอบสมรรถภาพการทำงานของปอด พบว่า ความสามารถในการจู่อากาศของปอดลดลง โดยเฉพาะในระยะเริ่มป่วยเป็นโรค ความผิดปกติจะปรากฏแบบชั่วคราวในวันแรกที่กลับเข้ามาทำงาน หลังวันหยุดประจำสัปดาห์

2.4.3.4 การถ่ายภาพรังสีทรวงอกไม่พบความผิดปกติ

2.4.4 การรักษา ผู้ที่เริ่มมีอาการป่วยควรเปลี่ยนไปทำงานแผนกอื่นที่ไม่ต้องสัมผัสกับฝุ่นโดยตรงในรายที่มีอาการแบบเรื้อรังให้การรักษาเหมือนกับการรักษาผู้ป่วย โรคหลอดลมอักเสบเรื้อรังหรือโรค หอบหืด

2.4.5 การป้องกัน การป้องกันการเกิดโรคบิสสิโนสิส เพื่อมิให้เกิดขึ้นกับคนงานจะต้องใช้วิธีการหลาย ๆ อย่างพร้อมกัน เริ่มตั้งแต่การควบคุมที่แหล่งผลิต (Source) ซึ่งเป็นการป้องกันที่แหล่งกำเนิดฝุ่นโดยตรง เป็นการป้องกันที่มีประสิทธิภาพสูงสุด กระทำได้โดยวิธีการทางวิศวกรรม (Engineering Control) ต้องเลือกใช้เครื่องจักรที่มีประสิทธิภาพก่อให้เกิดฝุ่นน้อยที่สุด รวมทั้งจัดให้มีระบบกำจัดฝุ่นเฉพาะที่ นอกจากนี้ยังสามารถป้องกันได้โดยใช้วิธีการบริหาร (Administrative Prevention) ผู้บริหารต้องตระหนักถึงความสำคัญของการควบคุมและป้องกันการเกิดโรคบิสสิโนสิส มีการกำหนดนโยบาย และออกระเบียบปฏิบัติเพื่อให้เกิดการปฏิบัติ อีกทั้งจัดงบประมาณและสิ่งสนับสนุนต่าง ๆ เช่น จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เหมาะสมกับชนิดของงานที่ทำและคอยควบคุมกำกับให้มีการใช้อย่างสม่ำเสมอ เมื่อคนงานต้องเข้าไปทำงานในแผนกที่มีปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นฝ้ายสูงเกินค่ามาตรฐานความปลอดภัย อีกทั้งมีการควบคุมสิ่งแวดล้อมในการทำงาน ไม่ให้ปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นในที่ทำงานสูงเกินกว่าค่ามาตรฐานความปลอดภัยที่กำหนดไว้คือ 1 มิลลิกรัม/ลูกบาศก์เมตรอากาศ สำหรับในการป้องกันที่ตัวคนงาน ต้องมีการให้คนงานมีการป้องกันการเกิดโรคบิสสิโนสิส เปิดโอกาสให้คนงานได้รับรู้เรื่องราวเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ และนอกจากนี้ต้องมีการตรวจร่างกายของคนงานเป็นประจำเพื่อประเมินอาการผิดปกติที่อาจจะเกิดขึ้น จะได้หาทางป้องกันก่อนที่อาการจะลุกลามเพิ่มขึ้น ทั้งก่อนบรรจุนานและขณะปฏิบัติงาน

แนวทางการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

1. การป้องกันทางด้านสิ่งแวดล้อม

1.1 ควบคุมปริมาณฝุ่นฝ้ายในสิ่งแวดล้อมการทำงานให้อยู่ในมาตรฐาน

1.2 ติดป้ายเตือนอันตรายจากฝุ่นฝ้ายไว้ที่ทางเข้าทุกแผนกในโรงงาน

2. การดูแลผู้ประกอบอาชีพโดยตรง

2.1 จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมให้คนงาน เช่น หน้ากากป้องกันระบบทางเดินหายใจ

2.2 จัดอบรมให้ความรู้คนงานเกี่ยวกับอันตรายจากฝุ่นฝ้าย การใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสม การทำงานอย่างถูกวิธี

2.3 จัดให้มีการหมุนเวียนการทำงานในแผนกต่าง ๆ

2.4 จัดให้มีการตรวจสุขภาพแรกเข้าทำงานและระหว่างการทำงาน

2.4.6 การใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล วิโชติ บุญเปลื้อง (2533) กล่าวว่า การใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคลนั้น เป็นวิธีการป้องกันแบบชั่วคราวที่ทางโรงงานต้องจัดเตรียมไว้ในระหว่างที่ยังไม่สามารถแก้ไขหรือปรับปรุงคุณภาพอากาศให้อยู่ในระดับที่ไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของคนงาน ด้วยวิธีการบริหารหรือวิธีการทางวิศวกรรม ควรใช้ควบคู่กับการป้องกันอันตรายด้วยวิธีการอื่น ๆ เพื่อให้เกิดความปลอดภัยยิ่งขึ้น เช่น การควบคุมการฟุ้งกระจายของฝุ่นด้วยระบบระบายอากาศเฉพาะแห่งวัตถุประสงค์หลักเพื่อใช้ป้องกันระบบทางเดินหายใจไม่ให้ได้รับอันตราย ที่อาจเกิดจากการหายใจเอาอากาศที่มีสิ่งปนเปื้อนที่เป็นอันตรายเข้าไป ก่อนที่จะมีการใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล จำเป็นต้องทราบข้อมูลต่าง ๆ เช่น ลักษณะอันตรายของสิ่งปนเปื้อน ปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นในบรรยากาศ ระยะเวลาที่ต้องสัมผัส และข้อมูลอื่นเพื่อประกอบการตัดสินใจเลือกใช้

อุปกรณ์ที่ใช้ป้องกันระบบหายใจ จัดแบ่งได้ตามลักษณะอากาศที่ใช้ในการหายใจ ออกเป็น 2 ประเภท คือ อุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดกรองอากาศ (Air-purifying respirator) ใช้วิธีกำจัดสิ่งปนเปื้อนออกจากทางเดินหายใจ และอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจชนิดส่งอากาศจากแหล่งช่วยหายใจ (Atmosphere-supplying) ใช้วิธีส่งอากาศจากแหล่งช่วยในการหายใจไม่ขึ้นกับอากาศที่มีสิ่งปนเปื้อนในบริเวณนั้น

2.4.7 หน้ากากกรองอนุภาค (Particulate Filtering Respirator) หน้ากากกรองอนุภาคเป็นอุปกรณ์ป้องกันระบบหายใจที่ใช้สำหรับป้องกันฝุ่น ไอ ควัน และละออง โดยการให้อากาศผ่านเข้าไปในหน้ากาก ถูกกรองสิ่งปนเปื้อนออกด้วยวัสดุกรองที่เป็นเส้นใย โอกาสที่แต่ละอนุภาคจะถูกจับเอาไว้ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น ขนาดของอนุภาคที่สัมพันธ์กับขนาดของเส้นใยและความเร็วของอนุภาคที่ผ่านในบางกรณีจะขึ้นอยู่กับความกว้าง ส่วนประกอบ และรูปร่างของอนุภาค ประจุไฟฟ้าของอนุภาคและของเส้นใยวัสดุที่มีอยู่ในปัจจุบัน จะไม่นิยมใช้ชนิดที่มีประสิทธิภาพในการกรอง 100 เปอร์เซ็นต์ เพราะจะทำให้หายใจลำบาก ดังนั้น จึงมีบริษัทผู้ผลิต

พยายามผลิตวัสดุกรองที่มีประสิทธิภาพสูง และมีความต้านต่อการหายใจต่ำ หน้ากากกรองอนุภาคที่ใช้ป้องกันฝุ่น พุ่ม และละออง แบ่งได้เป็นประเภทต่าง ๆ ดังนี้

2.4.7.1 หน้ากากกรองฝุ่นละอองชนิดเปลี่ยนวัสดุกรองได้หรือใช้ซ้ำได้ (Replaceable or Reusable dust and mist) ออกแบบเพื่อให้ออกแบบมาสำหรับป้องกันระบบทางเดินหายใจจากฝุ่น และละอองสารที่มีความเข้มข้นที่อนุญาตให้สัมผัสได้ (Permissible exposure limit) ไม่น้อยกว่า 0.05 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตรของอากาศ หรือไม่น้อยกว่า 2 ล้านอนุภาคต่อลูกบาศก์เมตรของอากาศ

2.4.7.2 หน้ากากกรองพุ่ม ชนิดเปลี่ยนวัสดุกรองได้ (Replaceable Fume) เป็นหน้ากากที่ออกแบบมาสำหรับป้องกันระบบหายใจจากพุ่มโลหะชนิดต่าง ๆ ที่มีความเข้มข้นที่อนุญาตให้สัมผัสได้ไม่น้อยกว่า 0.05 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตรของอากาศ

2.4.7.3 หน้ากากกรองฝุ่น พุ่ม หรือละออง ชนิดเปลี่ยนวัสดุกรองได้ (Replaceable Dust Fume and Mist) เป็นหน้ากากที่ออกแบบมาสำหรับป้องกันระบบทางเดินหายใจจากฝุ่นพุ่ม และละอองของสารต่าง ๆ ที่มีความเข้มข้นที่อนุญาตให้สัมผัสได้ไม่น้อยกว่า 0.05 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตรของอากาศ

2.4.7.4 หน้ากากกรองอนุภาคชนิดใช้ครั้งเดียว (Single use) เป็นหน้ากากที่ออกแบบมาสำหรับป้องกันระบบทางเดินหายใจที่จะทำให้เกิดโรคนิวโมโคนิโอซิส (Pneumoconiosis) และโรคไฟโบรซิส (Fibrosis) ที่เกิดจากฝุ่นหรือเกิดจากฝุ่นละออง

การทำความสะอาดและทำให้ปราศจากเชื้อเป็นสิ่งจำเป็น อุปกรณ์คุ้มครองระบบหายใจที่ใช้เฉพาะสำหรับผู้ปฏิบัติงานคนเดียว ควรได้รับการทำความสะอาดหลังจากการใช้งานในแต่ละวัน โดยการปล่อยให้แห้งในบริเวณที่สะอาด และนำไปเก็บในที่สะอาดปราศจากฝุ่นและสิ่งปนเปื้อน พร้อมทั้งจะใช้งานได้ต่อไป พร้อมทั้งนี้ต้องทำการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของอุปกรณ์ป้องกันเสมอเพื่อให้มีประสิทธิภาพในการใช้งานและมีอายุการใช้งานที่ยาวนานของอุปกรณ์ป้องกัน

2.4.8 หลักการเลือกและการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล

กองอาชีวอนามัย (2541) การเลือกอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล และการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล มีหลักการดังนี้

2.4.8.1 ต้องรู้จักลักษณะของอันตรายหรือสิ่งที่เราจะต้องป้องกันเสียก่อนว่าคืออะไร อยู่ในรูปใด ชนิดใด และจะต้องทราบความรุนแรงว่าผลของสิ่งนั้นมีความรุนแรงขนาดไหน โดยดูผลที่มีต่อร่างกาย เข้าสู่ร่างกายอย่างไร ไปทำอันตรายหรือสะสมอยู่ในส่วนไหนของร่างกาย ถ้ารุนแรงก็จะต้องพิจารณาป้องกันก่อน โดยการเลือกใช้อุปกรณ์ที่ถูกต้องเหมาะสมเพราะอุปกรณ์แต่ละอย่างออกแบบให้ใช้ในสภาพการทำงานที่ต่างกัน

2.4.8.2 ต้องรู้จักอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลในลักษณะต่าง ๆ ได้แก่ อุปกรณ์สามารถป้องกันอันตรายได้เฉพาะอย่างไร อุปกรณ์จะต้องสวมใส่สบาย มีน้ำหนักเบา ต้องมีประสิทธิภาพในการป้องกันสูง มีราคาเหมาะสม หาซื้อใช้ได้ง่าย ใช้งาน ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และทนทานต่อการใช้ ไม่ต้องมีกรรมวิธีมากมาย

2.4.8.3 ต้องศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎเกณฑ์และมาตรฐานความปลอดภัยในการทำงานที่เกี่ยวข้องเสียก่อน

2.4.8.4 ต้องรู้จักและเข้าใจลักษณะของอันตรายและสาเหตุของอันตรายนั้น ๆ

2.4.8.5 ต้องศึกษาและรู้จักอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลชนิดนั้นเป็นอย่างดี สามารถนำมาใช้ได้อย่างเหมาะสม

2.4.8.6 ต้องรู้จักวิธีการในการจัดการเกี่ยวกับอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคล ได้แก่ ต้องทราบลักษณะและความต้องการในการใช้ ต้องรู้จักวิธีการที่จะให้ได้มาซึ่งอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลนั้น ต้องรู้จักวิธีการใช้และการบำรุงรักษาและวิธีการทำความสะอาดอุปกรณ์นั้น ๆ ต้องสามารถลงใจให้มีการใช้ และส่งเสริมให้มีการใช้ให้เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการใช้อย่างถูกต้องสม่ำเสมอ และต้องมีระเบียบหรือข้อบังคับกับการใช้ เพื่อให้การใช้ได้ผลและมีประสิทธิภาพ

2.4.9 ปัจจัยที่มีความเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคบิสตีโนสิส

2.4.9.1 อายุและเพศ ปัจจัยทางด้านอายุและเพศ ยังไม่มีการศึกษาเป็นที่แน่ชัดว่าเป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดโรคบิสตีโนสิสมากนักน้อยเพียงใดหรือไม่ มีผลการศึกษาที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

Christiani D.C. (1986) ได้ศึกษาเกี่ยวกับโรคระบบทางเดินหายใจในคนงานโรงงานทอผ้าจำนวน 887 คน ที่ประเทศจีน เป็นคนงานจากโรงงานทอผ้าฝ้าย 2 แห่ง โรงงานทอผ้าไหม 1 แห่ง เลือกลงศึกษาในคนงานที่ทำงานมาแล้วอย่างน้อย 2 ปี เครื่องมือที่ใช้ศึกษา คือ แบบสอบถามอาการทางระบบทางเดินหายใจมาตรฐานและวัดปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นฝ้าย พบว่าร้อยละ 8 ของคนงานที่ปฏิบัติงานในโรงงานทอผ้าฝ้าย มีอาการป่วยของโรคบิสตีโนสิส และพบว่า คนงานที่ป่วยเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย นอกจากนี้ Bajitija M.K. (1990) ศึกษาพบว่า ผู้ป่วยโรคบิสตีโนสิสมีอายุระหว่าง 36-40 ปี เกิดอาการป่วยหลังจากสัมผัสฝุ่นฝ้ายมาแล้ว 16 ปี

จากการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยทางด้านอายุและเพศ พบว่า ผลการศึกษาที่กล่าวมาข้างต้น ไม่ได้ยืนยันว่าเพศและอายุของคนงานมีความสัมพันธ์กับการเกิดโรค คนงานเพศชายหรือเพศหญิงที่มีอายุมากหรือน้อยเสี่ยงต่อการเป็นโรคมามากกว่ากัน เพียงแต่พบว่าผู้ป่วยส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายมีอายุระหว่าง 36-40 ปี แต่ไม่ได้ทดสอบหาความสัมพันธ์ในเชิงสถิติกับการเกิดโรคบิสตีโนสิส

Cinkotai F.F. (1988) ได้ศึกษาถึงแนวโน้มของการเกิดโรคบิสลีโนสิส ในคนงานโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ ที่เมืองแลนคาเซีย ประเทศอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามอาการทางระบบทางเดินหายใจในคนงานโรงงานทอผ้าและปั่นด้าย 31 แห่ง จำนวน 4,656 คน ที่ใช้เส้นใยคุณภาพต่าง ๆ กัน พร้อมทั้งเก็บตัวอย่างและวัดปริมาณแบคทีเรียที่ปนเปื้อนในบริเวณพื้นที่ทำงาน พบคนงานป่วยเป็นโรค 182 คน พบมากที่สุดที่แผนกสาง ปั่น และแผนกกรอ ซึ่งเป็นแผนกที่กระบวนการใช้เส้นใยที่หยาบ อาการของโรคมีความสัมพันธ์กับระยะเวลาทำงานที่ต้องสัมผัสฝุ่นฝ้าย คุณภาพของฝ้าย แผนกที่ปฏิบัติ เชื้อชาติและการสูบบุหรี่และพบว่า คนงานที่มีอาการหลอดลมอักเสบเรื้อรังจะมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการสูบบุหรี่ และที่ประเทศอินเดียก็มีผู้ทำการศึกษาพบว่า การสูบบุหรี่ของคนงานมีผลทำให้อาการของโรครุนแรงกว่าผู้ที่ไม่สูบบุหรี่โดยสูบบวกกว่า 15 มวลต่อวัน สูบมานานกว่า 10 ปี

Noweir M.H. (1981) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบ ปริมาณเข้มข้นของฝุ่นกับการเกิดโรคบิสลีโนสิสในโรงงานทอผ้าที่ใช้ฝ้ายเป็นวัตถุดิบกับโรงงานสิ่งทอที่ใช้ปอเป็นวัตถุดิบในประเทศพม่า พบผู้ป่วยโรคบิสลีโนสิสเฉพาะในคนงานที่ทำงานในโรงงานทอผ้าฝ้ายเท่านั้น และพบว่าบุหรี่เป็นปัจจัยที่สำคัญทำให้เกิดอาการทางระบบทางเดินหายใจ ที่ไม่ชัดเจนพอที่จะพบมากในกลุ่มคนงานที่ทำงานในโรงงานสิ่งทอที่ใช้เส้นใยจากปอ เป็นวัตถุดิบในการผลิต

จากการศึกษาเกี่ยวกับผลของการสูบบุหรี่กับการเกิด โรคบิสลีโนสิสดังที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่าบุหรี่มีผลทำให้อาการของโรครุนแรงมากขึ้น และส่งผลทำให้เกิดอาการทางระบบทางเดินหายใจ แต่ไม่ได้ระบุว่าเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคบิสลีโนสิสโดยตรง

2.4.9.2 ปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นและแผนกที่ปฏิบัติงาน โรคบิสลีโนสิส มีสาเหตุที่สำคัญจากการหายใจเอาฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอ นุ่น เข้าไปในร่างกาย จึงได้มีผู้ที่สนใจทำการศึกษาถึงปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นว่า ปริมาณเท่าใดจึงจะส่งผลทำให้เกิดโรค ดังนี้

Lee P.L. (1987) ได้ทำการศึกษาทางระบบวิทยาของโรคบิสลีโนสิสในประเทศจีนแบบ Cross-Sectional Study ทำการศึกษาเปรียบเทียบโดยกลุ่มที่ศึกษาเป็นคนงานในโรงงานทอผ้าฝ้าย 3 แห่ง จำนวน 861 คน กลุ่มควบคุมเป็นคนงานจาก โรงงานทอผ้าไหม 2 แห่ง จำนวน 822 คน เครื่องมือที่ใช้ในครั้งนี้ได้แก่ แบบสอบถามอาการทางระบบทางเดินหายใจ เครื่องมือสำหรับทดสอบสมรรถภาพปอด และเครื่องมือวัดปริมาณฝุ่นที่สามารถเข้าสู่ทางเดินหายใจ ได้ผลการศึกษาพบอัตราชุกของโรคร้อยละ 6.5 ปริมาณของฝุ่นที่แผนกสางฝ้ายวัดได้เฉลี่ย 1.47-1.99 มิลลิกรัมต่อลูกบาศก์เมตรอากาศ และพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการเกิดโรค

Lei M.S. (1987) ศึกษาพบอัตราอุบัติการณ์ของโรคหืดระยะ 4.2 (12 คน) อัตราป่วยของโรคจะลดลงในแผนกที่มีความเข้มข้นของฝุ่นฝ้ายต่ำและเพิ่มจำนวนตามปีที่สัมผัสฝุ่นฝ้ายนอกจากนี้แล้ว

Ong S.G. (1987) ได้ทำการศึกษาถึงโรคบิสลีโนสิส และอาการทางระบบทางเดินหายใจอื่น ๆ ในคนงานโรงงานทอผ้าที่ประเทศฮ่องกง ศึกษาในคนงาน จำนวน 2,317 คน โดยใช้แบบสอบถามอาการระบบทางเดินหายใจมาตรฐานของ BMRC ที่แปลเป็นภาษาพื้นเมือง ตรวจวัดสมรรถภาพปอดโดยใช้ Spirometer ก่อนและหลังปฏิบัติงานพบอัตราชุกของโรคหืดระยะ 2.3 พบมากในแผนกที่มีระดับความเข้มข้นของฝุ่นฝ้ายสูง ได้แก่ แผนกผสม แผนกสาวฝ้าย พบผู้ป่วยร้อยละ 5.6 แผนกทอพบร้อยละ 1.6

Docker A. (1991) ได้ศึกษาทางด้านระบาดวิทยาของโรคบิสลีโนสิส ในคนงานโรงงานทอผ้าทางภาคเหนือของประเทศไทย เลือกศึกษาเฉพาะคนงานที่ทำงานแผนกกำจัดขยะจำนวน 772 คน ในโรงงาน 27 แห่ง แบ่งระดับความรุนแรงของโรค พบคนงานป่วย Grade 2 ร้อยละ 9.8 Grade 3 ร้อยละ 5.4 และพบว่าคนงานที่ทำงานแผนกกำจัดขยะเพียงอย่างเดียวการเกิดโรคจะต่ำกว่าในคนงานที่เคยทำงานทั้งในแผนกกำจัดขยะและแผนกฝ้ายดิบ พบความสัมพันธ์ที่ไม่ชัดเจนระหว่างอัตราชุกของโรคกับจำนวนปีที่สัมผัสฝุ่นฝ้ายและปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นฝ้าย

จากผลการศึกษาในเรื่องปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นกับการเกิดโรคดังกล่าวมาแล้วข้างต้น จะพบว่าในบริเวณแผนกที่มีปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นสูง จะมีโอกาสพบคนงานป่วยเป็นโรคมกกว่าบริเวณแผนกที่มีปริมาณความเข้มข้นต่ำ แต่ไม่ได้ทดสอบหาความสัมพันธ์เชิงสถิติ ยกเว้น ผลการศึกษาของ LU ที่ได้ทำการทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นกับการเกิดโรคบิสลีโนสิสแล้วพบว่า มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.4.9.3 ระยะเวลาทำงาน การเกิดโรคบิสลีโนสิส พบว่าระยะเวลาการทำงานมีความเกี่ยวข้องกับเกิดโรค การศึกษาที่ผ่านมาระบุว่า อาการของโรคบิสลีโนสิสจะเพิ่มมากขึ้นตามระยะเวลาที่คนงานต้องปฏิบัติอยู่ในบรรยากาศที่เต็มไปด้วยฝุ่น การศึกษาที่เกี่ยวข้องมีดังต่อไปนี้ คือ

Massin N. (1991) ทำการศึกษาหาอัตราการชุกของโรค Acute respiratory disorder ในคนงานโรงงานทอผ้า 7 แห่ง ที่ประเทศฝรั่งเศส ซึ่งใช้เป็นที่ทำการศึกษามีจำนวน 774 คน ส่วนกลุ่มเปรียบเทียบมีจำนวน 464 คน เป็นคนงานจากโรงงานประเภทอื่นใช้เป็นกลุ่มควบคุม คัดกรองโรคโดยใช้แบบสอบถามมาตรฐานของ BMRC เป็นเครื่องมือ Screen อาการป่วยใช้อาการเฉพาะของโรคบิสลีโนสิสเป็นหลักคือ มีอาการแน่นหน้าอก หายใจลำบากในวันจันทร์ (Monday tightness) ซึ่งเป็นวันแรกที่คนงานกลับเข้าทำงานหลังวันหยุดประจำสัปดาห์และวัด Peak-expiratory-flow

(PEF) พบว่า คนงานมีอาการแน่นหน้าอกในวันจันทร์ ซึ่งเป็นอาการเฉพาะของโรคบิสซิโนสิส เพิ่มขึ้นหลังจากสัมผัสฝุ่นฝ้ายมาแล้ว 20 ปี และการศึกษาของ Lei ที่พบว่า ระยะเวลาการทำงานมีความสัมพันธ์กับการเกิดโรคบิสซิโนสิส

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับอันตรายจากฝุ่นฝ้าย พบว่า ฝุ่นฝ้ายเป็นฝุ่นเชิงซ้อนที่ประกอบด้วยฝุ่นที่มาจากส่วนต่าง ๆ ของพืช ฝุ่นฝ้ายที่มีขนาดเล็กสามารถเข้าถึงถุงลมปอดได้ ทำให้สมรรถภาพของปอดลดลง ก่อให้โรคเป็นอันตรายต่อสุขภาพนั่นก็คือ โรคบิสซิโนสิส โรคนี้พบในคนงานโรงงานสิ่งทอต่าง ๆ ผู้ป่วยมักจะมีอาการแน่นหน้าอก ไอ และหายใจไม่ค่อยสะดวก มักพบอาการในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังวันหยุดสุดสัปดาห์ โรคบิสซิโนสิสแบ่งออกเป็น 3 ระยะ ถ้าผู้ป่วยมีอาการถึงระยะสุดท้ายแล้ว ไม่สามารถรักษาให้กลับเป็นปกติได้ และมีหลายปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเกิดโรคบิสซิโนสิส ได้แก่ อายุ เพศ ปริมาณความเข้มข้นของฝุ่นและแผนกที่ปฏิบัติงาน และระยะเวลาทำงาน ดังนั้นสถานประกอบการจึงจำเป็นต้องมีการประเมินความเข้มข้นของฝุ่นในอากาศขณะทำงานให้อยู่ในระดับที่กำหนด และหาแนวทางการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายด้วยวิธีการที่เหมาะสม

ผู้วิจัยได้นำความรู้เกี่ยวกับอันตรายจากฝุ่นฝ้ายไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดตัวแปรสำหรับการวิจัย และออกแบบสอบถาม

3. แนวคิดแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model)

Green L.W. and Kreuter M.W. (1991) ในปี ค.ศ. 1980 Green และ Kreuter ได้พัฒนาแบบจำลองโดยการประยุกต์แนวคิดของAndercen ขึ้นมา เรียกว่า PRECEDE Model (Predisposing, Reinforcing and Enabling Causes in Educational Diagnosis and Evaluation) เพื่อนำไปใช้วินิจฉัยและประเมินสาเหตุหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพในประเด็นที่เกี่ยวกับปัจจัยนำ (Predisposing Factors) ปัจจัยเสริมแรง (Reinforcing Factors) แล้วจะนำสิ่งที่วินิจฉัยและประเมินได้ว่ามีปัจจัยอะไรบ้างไปวางแผนสุขภาพเพื่อปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่พึงประสงค์ตามสาเหตุหรือปัจจัยเหล่านั้นด้วยวิธีการสุขภาพที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย และบริบทของแต่ละชุมชน สังคม การวินิจฉัยและประเมินปัจจัย สาเหตุของพฤติกรรมสุขภาพดังกล่าวจะเริ่มประเมินและวินิจฉัยความคาดหวังผลสุดท้ายที่พึงประสงค์เป็นอันดับแรกทั้งในทางสังคม คุณภาพชีวิต ทางระบาดวิทยา (สภาวะสุขภาพของบุคคล ชุมชน) และทางการศึกษา (พฤติกรรมสุขภาพ) และตามมาด้วยการวินิจฉัยและประเมินสาเหตุหรือตัวกำหนดพฤติกรรมสุขภาพ แล้วจึงวางแผนแก้ปัญหาพฤติกรรมสุขภาพต่อไปดังกล่าวแล้ว

ต่อมาในปี 1991 Green และ Kreuter ได้พัฒนาแบบจำลอง PRECEDE ใหม่ แบบจำลอง PRECEDE นั้นจะมุ่งวินิจฉัยและประเมินเฉพาะตัวประชาชนกลุ่มเสี่ยง หรือผู้รับบริการสุขภาพเป็นส่วนใหญ่ แต่โดยสภาพความเป็นจริงและปัญหาสุขภาพที่เกิดขึ้นนั้นไม่ใช่มาจากตัวบุคคล ประชาชน ผู้รับบริการเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีปัจจัยอื่นที่ไม่ควรมองข้าม ต้องนำมาพิจารณาด้วยตามแนวคิดของ Andercen ที่กล่าวแล้วข้างต้น เช่น สิ่งแวดล้อมระบบการให้บริการสุขภาพ (ซึ่งรวมทั้งการจัดการให้บริการสุขภาพ และพฤติกรรมของผู้ให้บริการ) แบบจำลองที่พัฒนาขึ้นมาใหม่นี้ เรียกว่า PRECEDE PROCEED (Policy Regulatory and Organization Constructs in Education and Environment Development) ความมุ่งหมายของการพัฒนาแบบจำลองนี้ขึ้นมา ไม่เพียงแต่จะใช้วินิจฉัยและประเมินตัวกำหนดพฤติกรรมสุขภาพเพื่อวางแผนสุขภาพเท่านั้น Green และ Kreuter ยังมีวิสัยทัศน์ครอบคลุมไปถึงการวางแผนส่งเสริมสุขภาพไปด้วย เพราะการสุขภาพและการส่งเสริมสุขภาพนั้น เป็นกิจกรรมซึ่งต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน (Symbiosis) องค์ประกอบที่ Green และ Kreuter ได้ผนวกเข้าไปในแบบจำลองที่พัฒนาขึ้นมาใหม่นี้ ได้แก่ องค์ประกอบด้านนโยบาย ระเบียบกฎเกณฑ์ การควบคุม และการประสานทรัพยากรที่จะเป็นประโยชน์ในการดำเนินงานสุขภาพ และการส่งเสริมสุขภาพตามแผนที่วางไว้

แบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนระยะของการวินิจฉัยปัญหา (Diagnosis Phase) เรียกว่า PRECEDE (Predisposing, Reinforcing and Enabling Constructs in Education Diagnosis and Evaluation) และส่วนที่ 2 เป็นระยะของการพัฒนาแผน ซึ่งจะต้องทำส่วนที่ 1 ให้เสร็จก่อน จึงจะวางแผนและนำไปสู่การดำเนินงาน และประเมินผล ส่วนนี้เรียก PROCEED (Policy Regulatory and Organization Constructs in Education and Environment Development)

แบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) เพื่อพัฒนาการวางแผนและประเมินผลโครงการส่งเสริมสุขภาพแบ่งเป็นขั้นตอน โดยเริ่มต้นจากเป้าหมายสุดท้าย ที่อยากให้เกิดขึ้น (Outputs) ซึ่งตามแบบจำลอง คือ คุณภาพชีวิต การมีสุขภาพที่ดี ซึ่งมีขั้นตอนพื้นฐานในการวางแผนโครงการส่งเสริมสุขภาพ 6 ขั้นตอน หรือขั้นตอนที่ 6 เป็นการดำเนินงานตามแผน และในการประเมินผลอาจจะมีขั้นตอนที่ 7 หรือขั้นตอนที่ 8 ขึ้นอยู่กับความจำเป็นเหมาะสม ซึ่งจะกล่าวถึงขั้นตอนต่าง ๆ โดยสรุปดังนี้

ขั้นที่ 1 การวินิจฉัยทางสังคม (Social Diagnosis)

การวินิจฉัยปัญหาทางสังคมในประชากรเป้าหมาย (ผู้ป่วย นักเรียน ลูกจ้าง ผู้บริโภค) สามารถทำได้โดยการศึกษาความต้องการ และความคาดหวังส่วนบุคคล การศึกษาปัญหาของสังคมที่เกิดขึ้น ซึ่งตัวชีวิตของปัญหาสังคมอาจมีหลายตัวชีวิต

ขั้นที่ 2 การวินิจฉัยทางระบาดวิทยา (Epidemiological diagnosis)

ขั้นนี้เกี่ยวข้องกับการพิจารณาถึงเป้าหมายสุขภาพเฉพาะอย่าง ซึ่งจะมีผลต่อเป้าหมายหรือปัญหาทางสังคม (ในขั้นที่ 1) ข้อมูลที่ใช้ในการวินิจฉัยนี้ได้แก่ สถิติชีพ ข้อมูลทางการแพทย์และวิทยาการระบาด ผู้วางแผนจะใช้ข้อมูลเหล่านี้เพื่อเรียงลำดับความสำคัญของปัญหา ตัวอย่างของตัวชี้วัดที่สำคัญและลักษณะของตัวชี้วัด (Dimensions) เมื่อได้วิเคราะห์ขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 แล้วผู้บริหารส่วนมากมักจะวางแผนโครงการส่งเสริมสุขภาพโดยทันที โดยปราศจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่วิเคราะห์ได้จากขั้นที่ 1 และขั้นที่ 2 โดยเฉพาะในแง่สาเหตุ-ผล (Cause-Effect) ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง

ขั้นที่ 3 การวินิจฉัยด้านพฤติกรรมและสิ่งแวดล้อม (Behavioral and Environmental Diagnosis)

ขั้นนี้ประกอบด้วย การกำหนดองค์ประกอบทางด้านสิ่งแวดล้อม และองค์ประกอบทางด้านพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ (Environmental and health related behavioral factors) ที่สัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพที่เลือกในขั้นที่ 2 องค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมเป็นองค์ประกอบ ที่อยู่นอกตัวบุคคล ซึ่งบุคคลไม่สามารถควบคุมโดยใช้ความสามารถภายในตัวเองได้ แต่เป็นสิ่งที่จะช่วยปรับเปลี่ยน สนับสนุนพฤติกรรมสุขภาพ และคุณภาพชีวิตของบุคคล หรือบุคคลอื่น อิทธิพลขององค์ประกอบเหล่านี้ต่อพฤติกรรมของบุคคลชี้ให้เห็นว่า งานสุขภาพที่เน้นเฉพาะพฤติกรรมสุขภาพส่วนบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง และยังไม่มีสมบูรณ์ จำเป็นจะต้องพิจารณาเหตุผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพด้วย ซึ่งสิ่งผลักดันเหล่านี้อาจจะเป็นระดับประเทศ ระดับภาค ระดับชุมชน หรือระดับองค์การที่เล็กลงมา

ขั้นที่ 4 การวินิจฉัยด้านการศึกษาและองค์กร (Educational and Organizational Diagnosis)

จากความรู้พื้นฐานด้านพฤติกรรมศาสตร์ชี้ให้เห็นว่า มีองค์ประกอบมากมายที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งในแบบจำลองนี้ได้แบ่งกลุ่มองค์ประกอบเหล่านี้ออกเป็น 3 กลุ่มใหญ่ ๆ คือ ปัจจัยนำ (Predisposing factors) ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) และปัจจัยเสริม (Reinforcing factors)

ในกลุ่มปัจจัยนำจะประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ ความเชื่อ ค่านิยม และการรับรู้ของบุคคล หรือประชาชน ซึ่งจะมีอิทธิพลในแง่การจูงใจให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

ปัจจัยเอื้อประกอบด้วย ทักษะ ทรัพยากร หรือสิ่งขัดขวางที่จะช่วยให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลง รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมด้วยองค์ประกอบเหล่านี้อาจจะเป็นได้ทั้งด้านบวก (เสริมให้เกิด) และด้านลบ (ขัดขวางการเกิดพฤติกรรม) ซึ่งเกิดจากแรงในสังคม หรือระบบของ

สังคม สิ่งอำนวยความสะดวก และทรัพยากรส่วนบุคคล หรือทรัพยากรในชุมชน อาจจะมีไม่เพียงพอหรือเกินพอ เช่น องค์กรประกอบด้านรายได้ กฎหมาย สถานภาพ อาจจะเป็นไปได้ทั้งปัจจัยเสริม และขัดขวางพฤติกรรม เป็นต้น ทักษะในการปฏิบัติพฤติกรรมก็ถือว่าเป็นปัจจัยเอื้อ ดังนั้น ปัจจัยเอื้อนี้กล่าวโดยสรุปคือ องค์กรประกอบทั้งหมดที่ช่วยให้พฤติกรรมเปลี่ยนแปลงหรือสิ่งแวดล้อมเปลี่ยนแปลง

ปัจจัยเสริม หมายถึง รางวัลที่บุคคลได้รับ หรือข้อมูลป้อนกลับที่มาจากบุคคล จากบุคคลอื่น หลังจากบุคคลได้ปฏิบัติพฤติกรรมหนึ่ง ๆ แล้วซึ่งอาจจะช่วยสนับสนุนหรือขัดขวางการปฏิบัติพฤติกรรมนั้น ๆ ต่อไป

ขั้นที่ 5 การวินิจฉัยด้านการบริหารและนโยบาย (Administrative and Policy Diagnosis)

ขั้นที่ 5 นี้เกี่ยวข้องกับ การประเมินความสามารถและทรัพยากรขององค์กร และด้านการบริหารเพื่อนำไปสู่การสร้างแผนงานและดำเนินงานตามแผนงาน อาจพบว่ามีปัญหาหลายประการที่ขัดขวางการวางแผน/ดำเนินงาน เช่น ความจำกัดของทรัพยากร การขาดนโยบายหรือนโยบายไม่เหมาะสม ปัญหาด้านเวลา เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้อาจจะแก้ไขได้โดยการร่วมมือประสานงานกับหน่วยงานส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานระดับสูงขึ้นไป นอกจากนี้ ในขั้นนี้ยังเกี่ยวข้องกับการจัดกลยุทธ์ และวิธีการต่าง ๆ ที่เหมาะสม โดยพิจารณาถึงสถานที่ที่จะมีโครงการส่งเสริมสุขภาพ เช่น ชุมชน สถานประกอบการ โรงเรียน คลินิกสุขภาพ สถานบริการสุขภาพ เป็นต้น

การดำเนินงานและการประเมินผลจะถูกกำหนดใน Model อยู่ในขั้นที่ 6, 7, 8 และ 9 ตามลำดับ ในขั้นที่ 7, 8, 9 นั้นเกี่ยวข้องกับการประเมินผลระดับต่าง ๆ ตามความจำเป็นและความเหมาะสม ซึ่งที่จริงแล้วการประเมินผลนั้นเป็นกิจกรรมที่สอดแทรกและต่อเนื่องตั้งแต่เริ่มต้นกระบวนการวางแผนตามแบบจำลองดังกล่าว

จะเห็นว่าแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) เพื่อ

การวางแผนนี้จะเกี่ยวข้องกับการประยุกต์ศาสตร์ต่าง ๆ หลายศาสตร์ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือสหวิทยาการ (Multidiscipline) คือวิชาการด้านระบาดวิทยา สังคมศาสตร์ พฤติกรรมศาสตร์การศึกษา และการบริหารสาธารณสุข จะเห็นว่ากิจกรรมที่ทำในขั้นที่ 1,2 และบางส่วนของขั้นที่ 3 ใช้วิธีการด้านระบาดวิทยา และข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ กิจกรรมของขั้นที่ 3 และ 4 นั้นจำเป็นต้องใช้วิชาการด้านทฤษฎี แนวคิดด้านพฤติกรรมศาสตร์ สังคมศาสตร์ นอกจากนี้ในขั้นที่ 5 และ 6 คือ การวางแผนงานและการดำเนินงานตามแผนจำเป็นต้องใช้ความรู้และประสบการณ์ทั้งด้านการบริหารจัดการและการศึกษา ในส่วนที่ 2 ของแบบจำลอง คือ PROCEED ซึ่งเกี่ยวข้องกับการวางแผน

โครงการ การดำเนินการ และการประเมินผลโครงการจำเป็นต้องใช้ความเข้าใจทางด้านการบริหาร รัฐศาสตร์ (Political Sciences) รวมทั้งการจัดชุมชน (Community organization)

แบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) นี้สร้างขึ้นโดยมีข้อสรุปพื้นฐานที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. สุขภาพและพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการมีสุขภาพไม่ดี เกิดขึ้นเนื่องจากสาเหตุหลายสาเหตุ
2. เนื่องจากสุขภาพและพฤติกรรมเสี่ยง มีสาเหตุจากหลายสาเหตุ ดังนั้นสิ่งที่จะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อม และเปลี่ยนแปลงสังคม นั้นจำเป็นต้องใช้หลาย ๆ วิธีการต่าง ๆ เกิดขึ้นจากการผสมผสานบูรณาการของศาสตร์หลาย ๆ แขนงทั้งทางด้านวิทยาศาสตร์ชีวแพทย์ (Biomedical Sciences) (ซึ่งประกอบด้วยศาสตร์ด้านการแพทย์และสาธารณสุข) พฤติกรรมศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ การศึกษาและการบริการ

Green และ Kreuter ได้อธิบายความหมายของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ ดังนี้

1. ปัจจัยนำ (Predisposing factors) หมายถึง ปัจจัยที่เป็นพื้นฐาน และเป็นปัจจัยจูงใจในการแสดงหรือเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคล ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะคติ ความเชื่อ ค่านิยม ความตั้งใจในการปฏิบัติ การรับรู้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นปัจจัยด้านจิตใจของบุคคล (Psychological domain) โดยรวมเอาพฤติกรรมด้านความรู้ ความคิด และพฤติกรรมด้านอารมณ์และความรู้สึก (Cognitive and affective dimension) หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะของบุคคลที่ได้จากประสบการณ์และการเรียนรู้ นอกจากนี้ยังรวมถึงปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ สถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ อายุ เพศ ระดับการศึกษา ขนาดครอบครัว

1.1 ความรู้ เป็นปัจจัยนำที่สำคัญในการส่งผลต่อการแสดงพฤติกรรม แต่การเพิ่มความรู้เพียงอย่างเดียวไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสมอไป จะต้องมียปัจจัยอื่นมาประกอบด้วย

1.2 ทักษะคติ หมายถึง ความรู้สึกที่ค่อนข้างจะคงที่ของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ เช่น บุคคล วัตถุ การกระทำ ความคิด ซึ่งความรู้สึกดังกล่าวมีทั้งที่มีผลดีและผลเสียในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม

1.3 ความเชื่อ คือ ความมั่นใจในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจเป็นปรากฏการณ์หรือวัตถุว่าสิ่งนั้น ๆ เป็นสิ่งที่ถูกต้องเป็นจริง ให้ความไว้วางใจเชื่อถือ เช่น แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพของ Becker ซึ่งใช้อธิบายและทำนายการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพว่าขึ้นอยู่กับความเชื่อใน 4 ด้าน

1.3.1 บุคคลจะต้องเชื่อว่าสุขภาพของตนอยู่ในภาวะอันตราย คือ มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค เช่น โรคความดันโลหิตสูง มะเร็งระยะเริ่มแรก เป็นต้น

1.3.2 บุคคลจะต้องรู้สึกถึงความรุนแรงของสภาวะดังกล่าวจะทำให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ เช่น ก่อให้เกิดความเจ็บป่วย ความไม่สุขสบาย ความทรมาน การเสียเวลา การสูญเสียทางเศรษฐกิจ เป็นต้น

1.3.3 บุคคลประเมินสถานการณ์แล้วเชื่อว่าผลตอบแทนจากการปฏิบัติพฤติกรรมที่ถูกต้องคุ้มค่าเมื่อเทียบกับเวลา เงิน และสิ่งต่าง ๆ ที่ลงทุนไป

1.3.4 สิ่งชักนำให้ปฏิบัติหรือกระตุ้นให้บุคคลรู้สึกอยากปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพ

1.4 ค่านิยม หมายถึง การให้ความสำคัญให้ความพอใจในสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจจะเป็นไปในทางที่ถูกหรือผิด ดีหรือไม่ดี ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละบุคคล ค่านิยมด้านสุขภาพและค่านิยมของบุคคลก็ขัดแย้งกันเอง เช่น ผู้ที่ให้ความสำคัญต่อสุขภาพ แต่ขณะเดียวกันก็พอใจในการสูบบุหรี่ด้วย เป็นต้น

1.5 การรับรู้ หมายถึง การที่ร่างกายรับสิ่งต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาทางประสาทสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งแล้วตอบสนองเอาสิ่งเหล่านั้นออกมา การรับรู้เป็นตัวแปรทางจิตสังคมที่เชื่อว่ามีผลกระตุ้นต่อพฤติกรรมสุขภาพของบุคคลในการที่จะปรับเปลี่ยนพฤติกรรมใหม่ โดยมีพื้นฐานจากประสบการณ์และการเรียนรู้ในอดีต

1.6 ความตั้งใจในการปฏิบัติ หมายถึง การแสดงออกถึงเจตนาหรือความต้องการที่จะป้องกันอันตราย หรือไม่ป้องกันอันตราย

2. ปัจจัยเสริม (Reinforcing factors) หมายถึง รางวัลหรือข้อมูลป้อนกลับที่บุคคลได้รับจากบุคคลอื่น หลังจากทีบุคคลนั้นได้แสดงพฤติกรรมหนึ่ง ๆ แล้ว ซึ่งอาจจะมีทั้งช่วยสนับสนุนหรือขัดขวางการแสดงพฤติกรรมนั้น ๆ ต่อไป ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคม (การได้รับการยอมรับจากสังคม) อิทธิพลของกลุ่ม (ครอบครัว เพื่อน ครู นายจ้าง ผู้นำชุมชน) และการได้รับคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมถึงการมีประสบการณ์ที่ดีจากการปฏิบัติพฤติกรรม

ส่งเสริมสุขภาพ (ความสบาย การบรรเทาอาการปวด) การได้รับผลตอบแทนที่เป็นสิ่งของ เช่น เงินทอง ของรางวัล หรือไม่ใช่สิ่งของ เช่น การชมเชย การพัฒนา บุคลิกภาพ การนับถือตนเอง การได้รับคำแนะนำที่ดีจากบุคคลซึ่งเคยมีประสบการณ์ เป็นต้น

3. ปัจจัยเอื้อ (Enabling factors) เป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้บุคคลมีการปฏิบัติกิจกรรมได้ง่ายขึ้น อาจจะเป็นบุคคลหรือองค์กร ประกอบด้วย ทรัพยากรต่าง ๆ ที่ทักษะ รวมทั้งความสามารถในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น การหาได้ง่าย (Availability) ความสามารถในการเข้าถึง (Accessability) การมีให้ (Affordability) ของสถานบริการสุขภาพและแหล่งทรัพยากรในชุมชน รวมทั้งสิ่งขัดขวางหรือเป็นอุปสรรคในการทำกิจกรรม เช่น ความสะดวกในการคมนาคม

ระยะทาง เวลา กฎหมาย ข้อบังคับ เป็นต้น ยังรวมถึงทักษะใหม่ซึ่งเป็นความสามารถของบุคคลในการแสดงพฤติกรรมสุขภาพ การควบคุมปัจจัยเสี่ยงต่อการเกิดโรค การเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมและการเลือกใช้บริการสุขภาพที่เหมาะสม

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) พบว่า แบบจำลองนี้ใช้ในการวินิจฉัยและประเมินตัวกำหนดพฤติกรรมสุขภาพเพื่อวางแผนสุขภาพ และครอบคลุมไปถึงการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ เพราะการศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพนั้น เป็นกิจกรรมซึ่งต้องพึ่งพาซึ่งกันและกัน

ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพมีหลายปัจจัย ได้แก่ ปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ ปัจจัยนำ เช่น ความรู้ ทักษะ ความเชื่อ ค่านิยม การรับรู้ และความตั้งใจในการปฏิบัติ ปัจจัยเสริม เช่น การสนับสนุนทางสังคม และการได้รับคำแนะนำจากบุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุข รวมถึงการมีประสบการณ์ที่ดีจากการปฏิบัติพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ และการได้รับผลตอบแทนที่เป็นสิ่งของหรือไม่ใช่สิ่งของ ส่วนปัจจัยเอื้อ เป็นปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมที่ช่วยให้บุคคลมีกิจกรรมได้ง่ายขึ้น เช่น ทรัพยากรต่าง ๆ ทักษะ รวมทั้งความสามารถในการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ เช่น การหาได้ง่าย ความสามารถในการเข้าถึง และการมีให้ ของสถานบริการสุขภาพและแหล่งทรัพยากรในชุมชน ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำความรู้เกี่ยวกับแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ (PRECEDE-PROCEED Model) ไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดตัวแปรสำหรับการวิจัย

4. แนวคิดความเชื่อด้านสุขภาพ

4.1 ความเชื่อด้านสุขภาพ (Health Belief Model)

Green L.W. and Kreuter M.W. (1991) แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ เป็นแบบแผนหรือรูปแบบที่พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีทางด้าน จิตวิทยาสังคมเพื่อใช้อธิบายการตัดสินใจของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมสุขภาพ โดยครั้งแรกได้นำมาใช้ในการทำนายและอธิบายพฤติกรรมการป้องกันโรค (Preventive health behavior) ต่อมาภายหลังได้มีการดัดแปลงไปใช้ในการอธิบายพฤติกรรมเจ็บป่วย (Illness behavior) และพฤติกรรมของผู้ป่วยในการปฏิบัติตัวตามคำแนะนำของแพทย์ (Sick - rolebehavior)

4.2 พัฒนาการของแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ

ในช่วงศตวรรษที่ 20 นักวิชาการ ได้หันมาสนใจพฤติกรรมของมนุษย์กันมากขึ้นเนื่องจากมีความเชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นสิ่งที่สามารถศึกษาทำความเข้าใจ และทำการควบคุมได้โดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

สำหรับพฤติกรรมสุขภาพ ได้รับความสนใจศึกษากันมากในตอนต้นของช่วงปี ค.ศ. 1950 - 1960 ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเริ่มแรกของการพัฒนาแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ เนื่องจากในระยะสั้นการจัดบริการด้านสาธารณสุขที่เน้นกิจกรรมด้านการป้องกันโรคมกกว่ากิจกรรมด้านการรักษาพยาบาลไม่ได้รับความสนใจจากประชาชน คือ ประสบปัญหาที่มีประชาชนมารับบริการการป้องกันโรคกันน้อยทั้ง ๆ ที่บริการที่จัดให้มันไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ หรือเสียค่าใช้จ่ายต่ำมากก็ตาม ดังนั้น นักพฤติกรรมศาสตร์ และนักสาธารณสุขจึงสนใจจะทำความเข้าใจว่าอะไรเป็นสาเหตุและสภาวะการณ์ใดที่เหมาะสมที่จะทำให้บุคคลมีการปฏิบัติในการป้องกันโรค และการไปตรวจสุขภาพเพื่อคัดกรองหรือวินิจฉัยโรคตั้งแต่ระยะแรกเริ่มที่ยังไม่มีอาการใด ๆ เช่น ในกรณีการตรวจสุขภาพและป้องกันโรค วัณโรค มะเร็งปากมดลูก โรคฟัน ไข้รูมาติก โรคโปลิโอ โรคไขหวัดใหญ่ เป็นต้น

Maiman L.A. and Becker M.H. (1974) แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ เกิดจากกลุ่มบุคคลที่ได้ทำการศึกษาวิจัยสภาพปัญหาของการบริการสาธารณสุขดังกล่าวมาแล้ว ได้แก่ Godfray M. Hochbaum, S. Stephen Kegeles, Howard Leventhal และ Irwin M. Rosenstock เนื่องจาก Rosenstock เป็นบุคคลที่นำแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพออกมาเขียนอธิบายและเผยแพร่ให้ผู้อื่นได้เข้าใจ เกี่ยวกับโมเดลดังกล่าวมากขึ้น ชื่อของ Rosenstock ในฐานะเป็นผู้ริเริ่มแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพจึงเป็นที่คุ้นเคยและถูกอ้างถึงมากกว่าบุคคลอื่น ๆ แบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพได้รับอิทธิพลมาจากทฤษฎีทางจิตวิทยาสังคมของ Kurt Lewin ซึ่งได้อธิบายว่าในช่วงชีวิตของบุคคล (life space) จะมีทั้งส่วนที่เป็นแรงด้านบวก (Positive valance) แรงด้านลบ (negative valence) และส่วนที่เป็นกลาง (relative neutral) แรงด้านบวกจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดบุคคลให้เข้าสู่เป้าหมายที่ตนปรารถนา ส่วนแรงด้านลบจะเป็นตัวผลักดันบุคคลเคลื่อนหนีออกจากสิ่งที่ไม่ปรารถนา สำหรับส่วนที่เป็นกลางคือ ส่วนที่มีความสมดุลระหว่างแรงด้านบวกและลบ พฤติกรรมหรือการแสดงของบุคคลจึงถูกมองว่าเป็นกระบวนการที่ถูกดึงโดยแรงด้านบวกและการถูกผลักโดยแรงด้านลบ นอกจากนี้ Lewin ยังอธิบายถึงการตั้งเป้าหมายของบุคคลในสภาพการณ์ที่มีระดับความยากง่ายในการจะบรรลุเป้าหมายที่แตกต่างกัน ว่าบุคคลจะเลือก โดยเปรียบเทียบระดับของผลดีและผลเสียของความสำเร็จหรือความล้มเหลวกับโอกาสที่เขาจะบรรลุถึงความสำเร็งนั้น ๆ ซึ่ง Lewin และคณะได้ตั้งสมมติฐานว่า พฤติกรรมของบุคคลเป็นผลมาจากตัวแปรที่สำคัญ 2 ประการ คือคุณค่าของผลลัพธ์จากการกระทำที่มีต่อบุคคลที่กระทำ และการคาดคะเนของบุคคลต่อโอกาสของการเกิดผลลัพธ์จากการกระทำนั้น ๆ

“การที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมสุขภาพอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อหลีกเลี่ยงจากการเป็นโรค” บุคคลนั้นจะต้องมีความเชื่อว่า

1. เรามีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรค

2. อย่างน้อยที่สุดโรคนั้นจะต้องมีความรุนแรงต่อชีวิตเขาพอสมควร

3. การปฏิบัติดังกล่าวเพื่อหลีกเลี่ยงจากการเป็นโรคจะก่อให้เกิดผลดีแก่เขาโดยการช่วยลดโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค หรือช่วยลดความรุนแรงของโรค ถ้าเกิดป่วยเป็นโรคนั้น ๆ และการปฏิบัติดังกล่าวไม่ควรจะมีอุปสรรคทางด้านจิตวิทยาที่มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติของเขา เช่น ค่าใช้จ่าย เวลา ความไม่สะดวก ความกลัว ความอาย เป็นต้น ต่อมา Rosenstock ยังได้เสนอเพิ่มเติมว่า ในการอธิบายพฤติกรรมการไปตรวจสุขภาพเพื่อวินิจฉัยโรคในระยะเริ่มแรกนั้น นอกจากจะต้องประกอบด้วยปัจจัยดังกล่าวมาแล้ว ยังจะต้องเพิ่มปัจจัยด้านความเชื่อว่าเขาสามารถจะป่วยเป็นโรคได้ถึงแม้จะไม่มีอาการก็ตาม (Rosenstock I.M. 1974)

Kasl C.V. and Cobb S. (1996) ได้ให้คำจำกัดความของพฤติกรรมที่เกี่ยวกับสุขภาพ (Health-related behavior) ว่า "พฤติกรรมสุขภาพหรือพฤติกรรมป้องกันโรค" (Preventive health behavior) คือ กิจกรรมของบุคคลที่เชื่อว่าตนเองมีสุขภาพดี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อป้องกันโรคหรือวินิจฉัยโรคในระยะเริ่มแรกที่ยังไม่ปรากฏอาการ "พฤติกรรมเจ็บป่วย (Illness behavior) คือ กิจกรรมของบุคคล ที่รู้สึกไม่สบาย โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะแสวงหาการตรวจวินิจฉัย และการเยียวยารักษาที่เหมาะสม และ พฤติกรรมของผู้ป่วย" (Sick-role behavior) คือ กิจกรรมของบุคคลที่รู้ว่าตนเองป่วย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หายจากการเจ็บป่วยนั้น ๆ จากความหมายดังกล่าวทำให้เห็นได้ว่า พฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ มีหลายลักษณะซึ่งแตกต่างกันทั้งในระยะที่ยังไม่เจ็บป่วย ในระยะที่รู้สึกไม่สบาย และในระยะที่ป่วยเป็นโรคแล้วจึงได้มีการปรับปรุงแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพของเดิมที่ใช้ในการอธิบายพฤติกรรมป้องกันโรค เพื่อให้สามารถนำไปใช้อธิบายและทำนายพฤติกรรมสุขภาพอื่น ๆ ได้เหมาะสมยิ่งขึ้น และได้ดัดแปลงแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ สำหรับนำไปใช้ทำนายพฤติกรรมเจ็บป่วยโดยได้ให้ความสำคัญกับอาการของการเจ็บป่วย ซึ่งเปรียบเสมือนตัวแทนของสิ่งคุกคามที่คาบเกี่ยวอยู่ในขณะเดียวกันอาการของการเจ็บป่วยจะมีส่วนไปกระตุ้นให้เกิดแรงจูงใจหรือการปฏิบัติ ซึ่งเปรียบเสมือนสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัตินั่นเอง ในการอธิบายการตัดสินใจแสดงพฤติกรรมของบุคคลที่รู้สึกไม่สบายจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบ 4 ประการคือ

1. แรงจูงใจด้านสุขภาพที่เกิดจากประสบการณ์เกี่ยวกับอาการ ซึ่งจะแสดงถึงระดับของความสนใจด้านสุขภาพของบุคคล
2. สิ่งคุกคามที่เกิดจากอาการ ได้แก่ อันตรายต่อร่างกายและการรบกวนต่อการทำหน้าที่
3. ประโยชน์หรือคุณค่าของการกระทำที่จะช่วยลดสิ่งคุกคาม
4. อุปสรรคหรือค่าใช้จ่ายเอง การกระทำนั้น ๆ

การวิจัยเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพในระยะต่อมาได้พบว่า นอกจากองค์ประกอบด้านความเชื่อหรือการรับรู้แล้ว ยังมีปัจจัยตัวอื่นที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมสุขภาพ Becker และคณะ จึงได้ทำการปรับปรุงแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพที่ใช้อธิบายและทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรคของบุคคล โดยได้เพิ่มปัจจัยร่วมและสิ่งชักนำสู่การปฏิบัติ ซึ่งเป็นปัจจัยอื่น ๆ นอกเหนือจากการรับรู้ของบุคคลที่พบว่า มีอิทธิพลต่อการปฏิบัติในการป้องกันโรค

4.3 องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องของแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพ

Maiman L.A. and Becker M.H. (1974) กล่าวว่า องค์ประกอบที่สำคัญของแบบแผนความเชื่อด้านสุขภาพที่ใช้อธิบายและทำนายพฤติกรรมการป้องกันโรค และพฤติกรรมของผู้ป่วยมี 5 ประการคือ

4.3.1 การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค (Perceived Susceptibility) การรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค หมายถึง ความเชื่อหรือการคาดคะเนว่าตนมีโอกาสเสี่ยงต่อการเป็นโรคหรือปัญหาสุขภาพนั้นมากน้อยเพียงใด และถ้าเป็นการรับรู้ของผู้ป่วยจะหมายถึงความเชื่อต่อความถูกต้องของการวินิจฉัยโรคของแพทย์ การคาดคะเนถึงโอกาสการเกิดโรคซ้ำ และความรู้สึกของผู้ป่วยว่าตนเองง่ายต่อการป่วยเป็นโรคต่าง ๆ

4.3.2 การรับรู้ความรุนแรงของโรค (Perceived Severity) หมายถึง ความเชื่อที่บุคคลเป็นผู้ประเมินเองในด้านความรุนแรงของโรคที่มีต่อร่างกาย การก่อให้เกิดพิการ เสียชีวิต ความยากลำบาก และการต้องใช้ระยะเวลาในการรักษา การเกิดโรคแทรกซ้อน หรือมีผลกระทบต่อบทบาททางสังคมของตน ซึ่งการรับรู้ความรุนแรงของโรคที่กล่าวถึง อาจมีความแตกต่างจากความรุนแรงของโรคที่แพทย์เป็นผู้ประเมิน

การรับรู้โอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค ร่วมกับการรับรู้ความรุนแรงของโรค จะทำให้บุคคล รับรู้ถึงภาวะคุกคาม (Perceived threat) ของโรคว่ามีมากน้อยเพียงใด ซึ่งภาวะคุกคามนี้เป็นส่วนที่บุคคลไม่ปรารถนาและมีความ โหม้เอียงที่จะหลีกเลี่ยง

4.3.3 การรับรู้ประโยชน์ที่จะได้รับและค่าใช้จ่าย (Perceived benefits and cost) เมื่อบุคคลมีความเชื่อต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค และมีความเชื่อว่าโรคนั้นมีความรุนแรงหรือก่อให้เกิดผลเสียต่อตนแล้วยังรวมถึงเวลา ความไม่สะดวกสบาย ความอาย การเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยและอาการแทรกซ้อนด้วย บุคคลจะทำการประเมินค่าใช้จ่ายแล้วนำไปสัมพันธ์กับทรัพยากรที่มีอยู่หรือที่จะหามาได้ตลอดจนประสบการณ์ที่ผ่านมาเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๆ แม้บุคคลจะพยายามหลีกเลี่ยงจากภาวะคุกคามเหล่านั้น จะเป็นผลจากความเชื่อว่าวิธีการนั้น ๆ เป็นทางออกที่ดี ก่อให้เกิดผลดี มีประโยชน์และเหมาะสมที่สุดจะทำให้ไม่ป่วยเป็นโรค หรือหายจากโรคนั้นใน

ขณะเดียวกันบุคคลจะต้องมีความเชื่อว่าค่าใช้จ่ายซึ่งเป็นข้อเสีย หรืออุปสรรคของการปฏิบัติในการป้องกัน และรักษาโรคจะต้องมีน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับประโยชน์ที่จะได้รับ

4.3.4 แรงจูงใจด้านสุขภาพ (Health motivation) แรงจูงใจด้านสุขภาพ หมายถึงระดับความสนใจและความห่วงใยเกี่ยวกับสุขภาพ (Interested in and concern about health matters) ความปรารถนาที่จะดำรงรักษาสุขภาพและการหลีกเลี่ยงจากการเจ็บป่วย แรงจูงใจนี้อาจเกิดจากความสนใจสุขภาพโดยทั่วไปของบุคคลหรือเกิดจากการกระตุ้นของความเชื่อต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค ความเชื่อต่อความรุนแรงของโรคความเชื่อต่อผลดีจากการปฏิบัติ รวมทั้งสิ่งเร้าภายนอก เช่น ข่าวสาร คำแนะนำของแพทย์ ซึ่งสามารถกระตุ้นแรงจูงใจด้านสุขภาพของบุคคลได้

4.3.5 ปัจจัยร่วม (Modifying factors) ปัจจัยร่วม นับเป็นปัจจัยที่มีส่วนช่วยส่งเสริมหรือเป็นอุปสรรคต่อการที่บุคคลจะปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรค หรือการปฏิบัติตามคำแนะนำในการรักษาโรค ปัจจัยร่วมประกอบด้วยตัวแปรด้านประชากร เช่น อายุ เพศ เชื้อชาติ ของบุคคล ตัวแปรด้านโครงสร้าง เช่น ความซับซ้อนและผลข้างเคียงของการรักษา ลักษณะของความยากง่ายของการปฏิบัติตามการให้บริการ ตัวแปรด้าน ปฏิสัมพันธ์ เช่น ชนิด คุณภาพ ความต่อเนื่อง และความสม่ำเสมอของความสัมพันธ์ ระหว่างผู้ให้บริการ กับผู้รับบริการ และตัวแปรด้านสนับสนุน หรือสิ่งชักนำให้เกิดการปฏิบัติ ได้แก่ สิ่งกระตุ้นที่นำไปสู่การปฏิบัติที่เหมาะสม ตัวแปรเหล่านี้ อาจเป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวบุคคล เช่น อาการไม่สุขสบาย เจ็บปวดอ่อนเพลียที่เกิดขึ้น ในตัวบุคคลนั่นเอง หรือเป็น สิ่งภายนอกที่มากระตุ้น เช่น การรณรงค์หรือข่าวสารจากสื่อมวลชน คำแนะนำที่ได้จากเจ้าหน้าที่ หรือผู้อื่น แหล่งหรือผู้ให้คำแนะนำ บัตรนัดหรือไปรษณียบัตรเตือน การเจ็บป่วยของสมาชิกในครอบครัว แรงกดดันหรือแรงสนับสนุนทางสังคม เป็นต้น

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับ แนวคิดความเชื่อด้านสุขภาพ พบว่า พฤติกรรมของบุคคลในการที่จะปฏิบัติเพื่อการป้องกันโรค และการรักษาโรค บุคคลต้องมีการรับรู้ต่อโอกาสเสี่ยงของการเป็นโรค รับรู้ต่อความรุนแรงของโรค ซึ่งการรับรู้นี้จะผลักดันให้บุคคลหลีกเลี่ยงภาวะคุกคามของโรค โดยการเลือกวิธีการปฏิบัติที่คิดว่าเป็นทางออกที่ดีที่สุดด้วยการเปรียบเทียบ ประโยชน์ที่จะได้รับจากการปฏิบัติกับผลเสีย ค่าใช้จ่ายหรืออุปสรรคที่จะเกิดขึ้นนอกจากนี้ แรงจูงใจด้านสุขภาพ และปัจจัยร่วมอื่น ๆ เช่น ตัวแปรด้านประชากร โครงสร้าง ปฏิสัมพันธ์และสิ่งชักนำสู่การปฏิบัติ นับเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการปฏิบัติสุขภาพของบุคคลนั้น ๆ ด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดความเชื่อด้านสุขภาพไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดตัวแปรสำหรับการศึกษา

5. พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นผ้าต่อระบบทางเดินหายใจ

Kasl C.V. and Cobb S. (1966) กล่าวว่า พฤติกรรมการป้องกันสุขภาพ (Preventive health behavior) หมายถึง กิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เชื่อว่าทำให้ตนเองมีสุขภาพดี และกระทำเพื่อป้องกันหรือเฝ้าระวังไม่让自己เกิดการเจ็บป่วย โดยการกระทำนั้นเกิดขึ้นในขณะที่ยังไม่มีการเจ็บป่วย ส่วน Backer และ Rosenstock กล่าวว่า พฤติกรรมการป้องกันโรค เป็นการกระทำเพื่อลดโอกาสในการเกิดโรคหรือการเจ็บป่วย ซึ่งบุคคลจะปฏิบัติเพื่อหลีกเลี่ยงจากการเป็นโรค โดยการรับรู้ว่าตนเองเสี่ยงต่อการเกิดโรค การรับรู้ว่าการปฏิบัติพฤติกรรมการป้องกันเป็นประโยชน์และเป็นการป้องกันหรือลดโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรค ส่วนประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ (2536) กล่าวว่า พฤติกรรมการป้องกันโรค เป็นการกระทำของบุคคลเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเจ็บป่วยหรือเกิดปัญหาสุขภาพ ดังนั้น พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นผ้าจึงเป็นการกระทำเพื่อลดโอกาสในการเกิดความคิดปกติในระบบทางเดินหายใจจากฝุ่นผ้า โดยมีความเชื่อว่าการกระทำนั้น ๆ จะทำให้ตนเองมีสุขภาพดีและไม่เกิดความเจ็บป่วย

พนมพันธ์ ศรีวัฒนากุล (2540) จากสภาพการทำงานของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าต้องสัมผัสกับฝุ่นผ้าในบรรยากาศของการทำงานที่เกิดจากกระบวนการผลิต และส่งผลต่อความคิดปกติในระบบทางเดินหายใจ พนักงานจึงควรมีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นผ้าซึ่งเป็นการกระทำเพื่อป้องกันอันตรายจากฝุ่นผ้าในระบบทางเดินหายใจขณะทำงาน ได้แก่ การสวมใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายในระบบทางเดินหายใจ เช่น การสวมใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นผ้าที่ได้มาตรฐาน การใส่ผ้าปิดจมูกและปากขณะทำงานเพื่อลดปริมาณฝุ่นเข้าสู่ในระบบทางเดินหายใจ เป็นต้น แต่จากการศึกษาโรคบิสสิโนสิสในพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าจังหวัดนครปฐม พบว่าการใช้ผ้าปิดจมูกไม่สามารถลดอุบัติการณ์เกิดโรคบิสสิโนสิสในพนักงานโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าได้ เนื่องจากเป็นอุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ไม่ได้มาตรฐานสำหรับการกรองฝุ่นผ้า ซึ่งสามารถกรองฝุ่นผ้าที่มีขนาดใหญ่นั้นแต่ไม่สามารถกรองฝุ่นที่มีขนาดเล็กที่สามารถเข้าสู่ในระบบทางเดินหายใจส่วนปลายได้ จากสภาพของการทำงานในปัจจุบันการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นผ้าที่ได้มาตรฐาน ยังไม่สามารถที่จะดำเนินการได้ ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินการของสถานประกอบการ และอุปกรณ์ป้องกันฝุ่นผ้าที่ได้มาตรฐานมีราคาแพงและมีอายุการใช้งานสั้นเพราะเป็นชนิดใช้แล้วทิ้ง ซึ่งเป็นข้อจำกัดของอย่างหนึ่งของการดำเนินการด้านการป้องกันในสถานประกอบการ

สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน (2547) นอกจากการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตรายในระบบทางเดินหายใจแล้วพนักงานควรจัดสิ่งแวดล้อมในการทำงานเพื่อลดการสะสมของปริมาณฝุ่นละอองในบริเวณทำงานที่ส่งผลต่อการเกิดอาการผิดปกติในระบบทางเดิน

หายใจ เช่น การทำความสะอาดบริเวณสถานที่ทำงาน การเก็บสิ่งของเครื่องใช้หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ในบริเวณทำงานให้เป็นระเบียบเรียบร้อย

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายต่อระบบทางเดินหายใจ พบว่า พฤติกรรมการป้องกันสุขภาพ คือ กิจกรรมหรือการกระทำใด ๆ ของบุคคลที่เชื่อว่าทำให้ตนเองมีสุขภาพดี และกระทำเพื่อป้องกันหรือเฝ้าระวังไม่ให้เกิดการเจ็บป่วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำความรู้เกี่ยวกับแนวคิดความเชื่อด้านสุขภาพไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดตัวแปรสำหรับการวิจัย

6. ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

6.1 งานวิจัยในประเทศ

ชลธิชา อรุณพงษ์ (2553) ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานี พบว่า ตัวแปรพยากรณ์ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีมีความสัมพันธ์กันในเชิงเส้นตรงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($F = 7.928$, $P = .00$) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ 0.565 แสดงว่าตัวแปรพยากรณ์ทั้ง 17 ตัว ได้แก่ เพศหญิง นักศึกษาชั้นปีที่ 3 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ผลการเรียน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เป็นประจำ ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์บางครั้ง ประวัติการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์นาน ๆ ครั้ง ความรู้เกี่ยวกับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ที่คนคิดต่อการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้ความรุนแรงของโรคที่เกิดจากการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ การรับรู้ความสามารถของตนเองในการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ลักษณะที่อยู่อาศัย การใช้เวลาว่างของนักศึกษา แรงสนับสนุนจากครอบครัว แรงสนับสนุนจากเพื่อน และแรงสนับสนุนจากสถานศึกษา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีได้

จันทร์เพ็ญ โสมหุ้มแก้ว (2549) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์แห่งหนึ่งในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญกับการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคล ได้แก่ ความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุที่ต่างกันไม่ส่งผลให้พนักงานปฏิบัติตนในการป้องกันอุบัติเหตุแตกต่างกัน ปัจจัยสภาพแวดล้อมในการทำงาน ได้แก่ ปัจจัยด้านบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุของพนักงานอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ สภาพแวดล้อมด้านการจัดการ

ที่ดีมาการปฏิบัติตนเพื่อการป้องกันอุบัติเหตุของพนักงานก็สูงขึ้นตามไปด้วย และปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกการทำงาน ได้แก่ ความสัมพันธ์กับครอบครัว ความสัมพันธ์ในกลุ่มเพื่อน ไม่มีความสัมพันธ์กันกับการปฏิบัติงานในเรื่องของครอบครัวเพราะพนักงานสามารถทำงานได้ปกติแม้จะมีเรื่องขัดแย้งในครอบครัว

บุญชู ชาวเชียงขวาง (2544) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ พบว่า คนงานก่อสร้างเป็นชาย ร้อยละ 52.6 อายุเฉลี่ย 36.9 ปี สมรสแล้วร้อยละ 80.3 มีการศึกษาระดับประถมศึกษาร้อยละ 79.9 ปฏิบัติงานในตำแหน่งช่างต่าง ๆ ได้แก่ ช่างไม้ ช่างปูน ช่างเหล็ก และช่างไฟฟ้า ร้อยละ 37.6 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 4,781 บาท ส่วนใหญ่มีความรู้ และทัศนคติ เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน ปัจจัยเอื้อด้านข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนของภาครัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้อง และด้านการรับรู้มาตรการการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงาน มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) และเมื่อวิเคราะห์การถดถอยพหุแบบขั้นตอน พบว่า ปัจจัยนำด้านตำแหน่งที่ปฏิบัติงาน รายได้ ทัศนคติ และความตระหนัก เกี่ยวกับความปลอดภัย ปัจจัยเอื้อด้านข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับความปลอดภัย ด้านสวัสดิการเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล และปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้อง สามารถอธิบายความผันแปรของพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานได้ร้อยละ 26.3 ดังนั้น ผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงควรจัดให้มีการเสริมสร้างทัศนคติ และความตระหนักเกี่ยวกับความปลอดภัย ในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง จัดให้มีแหล่งข้อมูลข่าวสาร เอกสาร คู่มือเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน กระตุ้นให้ผู้ใช้แรงงานก่อสร้าง ปฏิบัติตามกฎระเบียบในการทำงาน รวมทั้งรณรงค์ให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันอันตราย อย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับลักษณะของงาน

ผลงานวิจัยที่มีชื่อเรื่องเกี่ยวกับปัจจัยการ

และ การได้รับอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืชของคนงานในโรงงานผลิตสารเคมีกำจัดศัตรูพืช จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า คนงานในโรงงานส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายโดยรวม ถูกต้องระดับสูงร้อยละ 76.3 รวมถึงพบว่า ปัจจัยนำได้แก่ ความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อ ป้องกันอันตราย ความสามารถในการปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตราย ปัจจัยเอื้อได้แก่ เครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ที่โรงงานจัดไว้ให้เพื่อป้องกันอันตรายตามการรับรู้ของคนงาน รวมถึง ปัจจัยเสริมได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกัน อันตรายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และพบว่า ความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อ ป้องกันอันตรายเครื่องมือ อุปกรณ์และสถานที่ที่โรงงานจัดไว้ให้เพื่อป้องกันอันตรายตาม การรับรู้ของคนงาน การได้รับการ

สนับสนุนทางสังคม และระดับการศึกษา สามารถร่วมกัน อธิบายความผันแปรของพฤติกรรม การป้องกันอันตรายของพนักงานได้ร้อยละ 58.67 รวมถึง เรื่องการได้รับอันตรายจากเคมีกำจัดศัตรูพืช พบว่า พนักงานในโรงงานมีอาการเจ็บป่วยขณะทำงานซึ่งสอดคล้องกับอาการพิษจากการได้รับอันตรายจากเคมีกำจัดศัตรูพืช พบว่า พนักงาน ในโรงงานมีอาการเจ็บป่วยขณะทำงานซึ่งสอดคล้องกับอาการพิษจากการได้รับสารเคมีกำจัด ศัตรูพืชร้อยละ 89.2 โดยอาการที่พบมากที่สุดคือ อาการปวดศีรษะ ร้อยละ 65.5 อีกทั้ง พบว่า นโยบายการจัดการความปลอดภัยขององค์กรในการป้องกันอันตรายจากสารเคมีกำจัด ศัตรูพืชของโรงงานต่างชาดที่ร่วมทุนซึ่งเป็น โรงงานขนาดกลางกับ โรงงานของไทยซึ่งเป็น โรงงานขนาดเล็กมีความแตกต่างกัน จากผลการวิจัยครั้งนี้มีข้อเสนอแนะว่า ผู้บริหารของโรงงานและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ควรร่วมมือกันในการให้ความรู้ สร้างแรงจูงใจและดูแลในเรื่องการป้องกันอันตรายของ พนักงาน โดยเน้นใน โรงงานขนาดเล็ก รวมถึงการเสริมสร้างความสามารถ และกระตุ้นพนักงาน ให้มีความตั้งใจในการมีพฤติกรรมป้องกันอันตรายที่ถูกต้อง

วนลดา ทองใบ (2540) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของ พนักงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอจังหวัดปทุมธานี พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ คือ ปัจจัยนำ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์การทำงาน ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ ทักษะการส่งเสริมสุขภาพ ค่านิยมต่อการส่งเสริมสุขภาพ และการรับรู้สถานะสุขภาพ ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ การเข้าถึง บริการจาก โรงพยาบาลหรือสถานบริการสุขภาพ และปัจจัยเสริม ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสามีและ บิดา/มารดา จากเพื่อนร่วมงานและ นายจ้าง และจาก บุคลากรทางการแพทย์ เมื่อวิเคราะห์หัวแปรที่ทำนาย พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ โดยใช้สถิติวิเคราะห์ถดถอย พบว่า ค่านิยมต่อการส่งเสริมสุขภาพ ทำนาย พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ ได้ดีที่สุด รองลงมา ได้แก่ การได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากสามีและบิดา/มารดา ความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมสุขภาพ การได้รับการสนับสนุน ทางสังคมจากบุคลากรทางการแพทย์ และการเข้าถึงบริการ จากโรงพยาบาลหรือสถานบริการสุขภาพ ตามลำดับ โดยตัวแปรทั้งหมดสามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพ พนักงานสตรีได้ร้อยละ 37.2 ผลจากการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะว่า ควรมีการ จัดกิจกรรมการสร้างค่านิยมการส่งเสริมสุขภาพให้แก่พนักงาน สตรี รวมทั้งเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้านสุขภาพให้แก่กลุ่ม พนักงานสตรีอย่างทั่วถึง ตลอดจนควรกระตุ้นความสำคัญของ ครอบครัว และบุคลากรทางการแพทย์ ในการสนับสนุน พฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพทุก ๆ ด้านของพนักงานสตรี นอกจากนี้ การจัดบริการสุขภาพต่าง ๆ ควรเอื้ออำนวยให้ พนักงานสตรีสามารถเข้าถึงบริการได้โดยง่าย และด้วย ความสะดวกด้วยเช่นกัน เพื่อส่งเสริมให้พนักงานสตรีมี สุขภาพที่ดี เป็นสตรีที่มีคุณภาพของสังคมต่อไป

วิชัย ใจแก้ว (2540) ศึกษาเรื่อง การศึกษาภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพของคณงาน ในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป 6 แห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า สภาพแวดล้อมในการทำงานของคณงาน ความชุกของคณเกิดโรค ที่เกิดจากภาวะเสี่ยง จากการสัมผัสเสียงดัง ฝุ่นฝ้าย แสงสว่าง รวมทั้ง ความสัมพันธ์ระหว่าง ระยะเวลาที่สัมผัสสิ่งคุกคามต่าง ๆ กับการเกิดคณผิปกติของร่างกาย ในกลุ่มคณงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป จำนวน 6 แห่ง ในจังหวัดเชียงใหม่ จำนวนคณงานทั้งสิ้น 474 คณ โดยใช้แบบสำรวจสิ่งแวดล้อม การทำงานของสถานประกอบการ เครื่องมือวัดแสง เครื่องมือวัดเสียง เครื่องตรวจสมรรถภาพปอด เครื่องสมรรถภาพการมองเห็น และเครื่องตรวจการได้ยิน ผลการสำรวจ พบว่า สถานประกอบการทั้ง 6 แห่ง ได้มาตรฐานสิ่งแวดล้อม ในการทำงาน ผลการสำรวจสภาวะสุขภาพของคณงาน พบว่า มีความผิปกติทางการได้ยิน โดยการตรวจด้วยเครื่องการตรวจได้ยิน 177 ราย (ร้อยละ 37.8) ผลการตรวจสมรรถภาพปอด พบมีความผิปกติ 123 ราย (ร้อยละ 27.1) และผลการตรวจสมรรถภาพการมองเห็น พบมีความผิปกติ 140 ราย (ร้อยละ 30.10) ส่วนการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลา ที่สัมผัสสิ่งคุกคามต่าง ๆ กับการเกิดคณผิปกติของร่างกายในกลุ่มคณงาน พบว่า ระยะเวลาการทำงานของคณงาน มีความสัมพันธ์กับการ เกิดคณผิปกติของการได้ยิน การมองเห็น และสมรรถภาพปอด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P\text{-value} < 0.01$) จากผลการศึกษาแสดงให้เห็นถึง ความจำเป็นของการดูแล การจัดสภาพแวดล้อม ในการทำงานให้เหมาะสม เพื่อลดปริมาณภาวะคุกคาม ทั้งด้านเสียง แสง และฝุ่นฝ้าย ตลอดจนการให้อาชีวสุขศึกษา เพื่อให้คณงานมีความรู้ และสามารถดูแลตนเองได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการใช้เครื่องป้องกันอันตรายส่วนบุคคล เพื่อลดการสัมผัสกับสิ่งคุกคามต่าง ๆ

สุวรรณณี ปรีชาารเวช (2535) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันหูกของคณงานโรงงานทอผ้า จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การใช้อุปกรณ์ป้องกันหูกของคณงาน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับการรับรู้เกี่ยวกับ โรคประสาทหูเสื่อมจากการทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีเสียงดัง และสิ่งชักนำภายนอก การรับรู้ความรู้แรงของโรคประสาทหูเสื่อมจากการทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีเสียงดัง สิ่งชักนำภายนอก และการรับรู้โอกาสเสี่ยงต่อการเกิดโรคประสาทหูเสื่อมจากการทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีเสียงดัง สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันหูกของคณงานได้ร้อยละ 30.44

6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Wayne B. Gray and Carol Adaire Jones (1991) ศึกษาเรื่อง การตรวจสุขภาพด้วยมาตรฐาน OSHA มีประสิทธิภาพหรือไม่ : การศึกษาในภาคการผลิต พบว่า ผลของการตรวจสุขภาพด้วยมาตรฐาน OSHA โดยการปฏิบัติตามระเบียบของหน่วยงานในภาคการผลิต กับโรงงานที่มีลักษณะเฉพาะ ตรวจสอบพฤติกรรมปฏิบัติตามระหว่างปี 1972-1983 12 ปีแรก OSHA ได้

ดำเนินการบังคับใช้ ได้ค้นพบสองสิ่งที่สำคัญ คือ ความมีประสิทธิภาพในช่วงของการกระจายรูปแบบการประเมินการวิจัย : (1) จำนวนของการกล่าวถึงและจำนวนการละเมิดกฎระเบียบของคณาณลดลงด้วยตรวจสอบสุขภาพเพิ่มเติมในโรงงานผลิต และ (2) การตรวจสอบสุขภาพก่อนได้รับผลกระทบ ผลการวิจัยแนะนำให้เน้นไปที่ผลกระทบที่มีขอบเขตของมาตรฐานความปลอดภัย OSHA ซึ่งอาจจะได้รับการประเมินที่ต่ำ การสนับสนุน OSHA จะทำให้ลดความเสี่ยงในการทำงาน

ผู้วิจัยได้จับคู่การตรวจสอบสุขภาพ OSHA สำหรับแต่ละโรงงาน ในช่วงระยะเวลา 1972-1983 กลุ่มตัวอย่างประกอบไปด้วย โรงงานทั้งหมดที่มีการตรวจสอบสุขภาพ 2 มาตรฐานหรือมากกว่าสองมาตรฐาน เราพบว่าจะไม่มีความเสี่ยงต่ออันตราย ถ้าเรามีการตรวจสอบสุขภาพอย่างต่อเนื่องเป็นหลักฐานที่พิสูจน์ว่าการตรวจสอบสุขภาพช่วยลดอันตราย

อย่างไรก็ตาม Mendeloff ได้สรุปการเชื่อมโยงระหว่างสถานที่ทำงาน และโรคที่เกิดจากการประกอบอาชีพ สนับสนุนข้อสรุปที่ว่า การลดอันตรายในที่ทำงานด้วยการตรวจสอบสุขภาพตามมาตรฐาน OSHA จะทำให้สุขภาพของคณาณดีขึ้น

Gerald J. Back and E. Neil Schachter (1983) ศึกษาเรื่อง หลักฐานสำหรับโรคปอดเรื้อรังในคณาณทอผ้าฝ้าย พบว่า ความเสียหายเนื่องจากโรคปอดเรื้อรังในประเทศอังกฤษ มีสาเหตุมาจากฝุ่นฝ้ายในโรงงานอุตสาหกรรมทอผ้าฝ้าย ซึ่งโรคนี้เป็นที่รู้จักและได้รับการรักษามากกว่า 40 ปี โรคปอดเรื้อรังเป็นที่รู้จักมาอย่างช้านาน ในสหรัฐอเมริกา แม้จะมีหลักฐานที่แสดงว่าโรคนี้ยังคงมีอยู่ในประเทศนี้ สองสามปีที่ผ่านมาคณาณโรงงานทอผ้าฝ้ายในสหรัฐอเมริกาที่ได้รับความเสียหายเริ่มได้รับการรักษา เมื่อเร็ว ๆ นี้ บรรณาธิการได้มีการแถลงปัญหานี้

อย่างไรก็ตาม ความเรื้อรังของเชื้อโรคจากการหายใจยังคงมีอยู่ เนื่องจากการแพร่กระจายของฝุ่นฝ้าย ได้รับการรับรองจากเกณฑ์ทั่วโลกสะท้อนให้เห็นในรายงานจาก WHO(1981) ในกลุ่มของฝ้ายจากพืช

บทความนี้ได้สรุปผลที่สำคัญของ Epidemiological พิสูจน์ว่าสิ่งที่เป็นตัวชี้อาการของโรคปอดเรื้อรังในคณาณทอผ้าฝ้าย เนื่องจากความเชื่อมโยงของพวกเขาจากฝุ่นฝ้ายในโรงงานอุตสาหกรรม ผลจากการศึกษาจำนวนมากเหล่านี้มีทิศทางเดียวกันหมด ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของอาการทางเดินหายใจ ความเสียหายของปอด หรืออัตราการสูญเสียการทำงานของปอด มีหลักฐานมากมายว่า คณาณทอผ้าฝ้ายมีการอัตราการเติบโตของโรคปอดเรื้อรังซึ่งเป็นผลมาจากการทำงานในโรงงาน ความเสียหายนี้มาจากปัจจัยที่เป็นอันตรายอื่น ๆ เช่น การสูบบุหรี่ โดยเฉพาะความจริงที่ว่าการทำงานในระยะยาวของแรงงานที่ทำงานในอุตสาหกรรมฝ้าย มีเอกสารระบุว่าการทำงาน

ของปอดเสื่อมโทรมลงมาก แม้ว่าการศึกษานี้ได้ใช้ความแตกต่างในด้านประชากร ระยะเวลาของ การติดตาม และจำนวนการตรวจสอบ

ดังนั้นจะเห็นว่ามีหลักฐานมากมายที่แสดงให้เห็นว่า “ฝุ่นฝ้ายสามารถทำให้เกิดโรคปอด เรื้อรังในคนงานทอผ้าได้”

จากการทบทวนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งงานวิจัยในประเทศ และภายต่างประเทศข้างต้น มีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม การป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ได้แก่ ความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน ทักษะ การรับรู้ความความรุนแรง การรับรู้โอกาส เสี่ยง ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนของภาครัฐ การได้รับการสนับสนุนทางสังคม เพื่อนร่วมงาน และผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผลงานวิจัยเหล่านี้สามารถนำมาสนับสนุนแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ได้

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรม ตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร ประกอบด้วยประชากร ขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง ข้อมูลและแหล่งที่มาของข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูล สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์การประมวลผลข้อมูลและระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา เพื่อเป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการปฏิบัติตัว ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของพนักงาน อีกทั้งยังช่วยให้โรงงานสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการกำหนดนโยบายแก้ไขปัญหาลักษณะเกี่ยวกับสุขภาพได้ โดยมีวิธีดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เน้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยเลือกศึกษาในบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร โดยมุ่งศึกษาจากปัจจัยหลัก 4 ปัจจัยได้แก่ ปัจจัยทางชีวสังคม ปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร ที่ปฏิบัติงานในแผนกตัดจำนวน 164 คน และแผนกเย็บจำนวน 1,251 คน ดังนั้นประชากรในการวิจัยมีจำนวนเท่ากับ 1,415 คน (N=1,415)

ขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง

1. ขนาดตัวอย่าง

ขนาดตัวอย่างคำนวณ โดยใช้สูตรการหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างแบบทราบจำนวนประชากร โดยกำหนดความเชื่อมั่นที่ 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ดังสูตรของ Yamane ดังนี้

$$n \geq \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ e แทน ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ เท่ากับ 0.05
 n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N แทน ขนาดของประชากรที่ต้องการศึกษา

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีคำนวณจากสูตรของ Yamane (ประสพชัย พสุนนท์ 2553) จากจำนวนประชากร 1,415 คน และกำหนดค่าความเชื่อมั่น 95% ความผิดพลาดไม่เกิน 5% ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้จำนวน 312 คน

2. การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่าง ใช้แบบแผนการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling Design) โดยแบ่งสัดส่วนเป็นแผนกตัดร้อยละ 11.6 และแผนกเย็บร้อยละ 88.4 ดังนั้นต้องสุ่มพนักงานแผนกตัดจำนวน 36 คน และพนักงานแผนกเย็บ 276 คน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย ข้อมูลจาก 2 แหล่ง ได้แก่

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data)

เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 ติดต่อประสานงานกับฝ่ายทรัพยากรมนุษย์(HCM) ของบริษัทไทยการ์เมนต์ เอ็กสपोर्ट ด้วยตนเอง เพื่อขออนุญาตและขอความร่วมมือในการทำวิจัย

1.2 ภายหลังจากได้รับอนุญาตเข้าศึกษาวิจัย ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากรถึงผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (HCM) ของบริษัทไทยการ์เมนต์ เอ็กสपोर्ट

เพื่ออนุญาตในการทำวิจัย พร้อมทั้งแจ้งข้อมูลโครงการวิจัย วัตถุประสงค์ของการทำวิจัย วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และเครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

1.3 ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม ข้อมูลโครงการวิจัย และใบยินยอมเข้าร่วมวิจัยใส่ในซองที่ปิดตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในแผนกเย็บ และแผนกตัด ให้แก่ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (HCM) จำนวนทั้งสิ้น 312 ชุด พร้อมทั้งอธิบายถึงวิธีการเข้าร่วมวิจัย การลงชื่อในใบยินยอมเข้าร่วมการวิจัย การตอบแบบสอบถาม การส่งแบบสอบถามและใบยินยอมเข้าร่วมวิจัยคืนโดยใส่ในซองเดิมที่แจกให้ พร้อมทั้งปิดผนึกให้เรียบร้อยก่อนส่งคืนที่ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (HCM) เพื่อให้ผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (HCM) ช่วยประสานงานและอธิบายให้แก่กลุ่มตัวอย่างก่อนตอบแบบสอบถาม

1.4 หลังจากแจกแบบสอบถามครบ 1 สัปดาห์ ผู้วิจัยทำการรวบรวม และรับแบบสอบถามคืน รวมทั้งใบยินยอมเข้าร่วมวิจัยที่ใส่ของปิดผนึกเรียบร้อยแล้วจากผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ (HCM)

1.5 นำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ

2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data)

โดยการค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่าง ๆ เช่น หนังสือ บทความ วารสาร สิ่งพิมพ์ เอกสาร งานวิจัย และการค้นคว้าข้อมูลผ่านทางระบบอินเทอร์เน็ต โดยเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการกำหนดตัวแปรที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaires) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการค้นคว้าตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีเนื้อหาสาระครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย ประกอบด้วย 6 ตอน (แสดงในภาคผนวก ก) ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ตอนที่ 1 ปัจจัยทางชีวสังคม จำนวน 9 ข้อ เป็นคำถามปลายปิดและปลายเปิดในแต่ละข้อให้เลือกตอบเพียงคำตอบเดียว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นฝ้าย

ตอนที่ 2 ปัจจัยนำ ประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 2 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ทราบได้ 1 คะแนน

การแปลผลแบบสอบถามในส่วนนี้ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์คะแนนตามวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมีดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(2 - 1)}{3} \\ &= 0.33 \end{aligned}$$

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนน	ระดับความรู้
1.67 - 2.00	มีความรู้ระดับสูง
1.34 - 1.66	มีความรู้ระดับปานกลาง
1.00 - 1.33	มีความรู้ระดับต่ำ

2. ทศคนคิดต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย จำนวน 7 ข้อ
3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย จำนวน 5 ข้อ
4. การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย จำนวน 4 ข้อ
5. การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน จำนวน 5 ข้อ

ส่วนที่ 2-5 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) มีมาตรวัด 5 หน่วย ประกอบด้วยข้อคำถามที่เป็นประโยคทางบวก และประโยคทางลบ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ข้อความทางบวก

ผลงานวิจัยนี้ดีเยี่ยม ระดับปฏิบัติ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีคะแนนเท่ากับ 5
เห็นด้วย	มีคะแนนเท่ากับ 4
ไม่แน่ใจ	มีคะแนนเท่ากับ 3
ไม่เห็นด้วย	มีคะแนนเท่ากับ 2
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีคะแนนเท่ากับ 1

ข้อความทางลบ

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีคะแนนเท่ากับ 1
เห็นด้วย	มีคะแนนเท่ากับ 2
ไม่แน่ใจ	มีคะแนนเท่ากับ 3

ไม่เห็นด้วย มีคะแนนเท่ากับ 4

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง มีคะแนนเท่ากับ 5

การแปลผลแบบสอบถามในส่วนนี้ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์คะแนนตามวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมีดังนี้

$$\text{จากสูตร ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5 - 1)}{5}$$

$$= 0.8$$

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ คือ

แปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยสำหรับส่วนที่ 2

คะแนน

4.21 - 5.00

3.41 - 4.20

2.61 - 3.40

1.81 - 2.60

1.00 - 1.80

ระดับทัศนคติ

ทัศนคติระดับสูงมาก

ทัศนคติระดับมาก

ทัศนคติระดับปานกลาง

ทัศนคติระดับน้อย

ทัศนคติระดับน้อยที่สุด

แปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยสำหรับส่วนที่ 3-5

คะแนน

4.21 - 5.00

3.41 - 4.20

2.61 - 3.40

1.81 - 2.60

1.00 - 1.80

ระดับการรับรู้

การรับรู้ระดับสูงมาก

การรับรู้ระดับมาก

การรับรู้ระดับปานกลาง

การรับรู้ระดับน้อย

การรับรู้ระดับน้อยที่สุด

ผลงานวิจัยนี้ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 3 ปัจจัยเสริม จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแหล่งที่ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในโรงงาน (จป.วิชาชีพ) เพื่อนร่วมงาน ป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน โปสเตอร์ เอกสาร แผ่นพับต่าง ๆ และการได้รับการสนับสนุนหรือคำชมเชยจากหัวหน้างาน หรือ เพื่อนร่วมงาน ลักษณะ

ของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) มีมาตรวัด 5 หน่วย โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้

ได้รับมากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 5
ได้รับมาก	มีคะแนนเท่ากับ 4
ได้รับปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ 3
ได้รับน้อย	มีคะแนนเท่ากับ 2
ไม่ได้รับเลย	มีคะแนนเท่ากับ 1

การแปลผลแบบสอบถามในส่วนนี้ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์คะแนนตามวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมีดังนี้

$$\text{จากสูตร ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{(5 - 1)}{5}$$

$$= 0.8$$

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 5 ระดับ คือ

คะแนน	ระดับการได้รับ
4.21 - 5.00	การได้รับระดับสูงมาก
3.41 - 4.20	การได้รับระดับมาก
2.61 - 3.40	การได้รับระดับปานกลาง
1.81 - 2.60	การได้รับระดับน้อย

ผลงานวิจัยนี้ศึกษา ระดับปริญญาตรี การได้รับระดับน้อยที่สุด/ไม่ได้รับ

ตอนที่ 4 ปัจจัยเอื้อ จำนวน 10 ข้อ เป็นปัจจัยที่ช่วยให้พนักงานมีการปฏิบัติกิจกรรมในการป้องกันอันตรายได้ง่ายขึ้น ในการวิจัยนี้ หมายถึง หน้ากากปิดจมูกที่โรงงานจัดไว้ให้หรือพนักงานจัดมาเอง การวัดการได้รับปัจจัยเอื้อ ใช้แบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบ ใช่ ได้ 2 คะแนน ตอบ ไม่ใช่ หรือไม่ทราบ ได้ 1 คะแนน

การแปลผลแบบสอบถามในส่วนนี้ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์คะแนนตามวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมีดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จากสูตร ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} &= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{(2 - 1)}{3} \\ &= 0.33 \end{aligned}$$

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนน	ระดับการได้รับ
1.67 - 2.00	การได้รับระดับมาก
1.34 - 1.66	การได้รับระดับปานกลาง
1.00 - 1.33	การได้รับระดับน้อย

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย จำนวน 13 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกระดับการปฏิบัติ ซึ่งมี 3 ตัวเลือก คือ ปฏิบัติประจำ ปฏิบัติบางครั้ง และไม่ได้ปฏิบัติ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ปฏิบัติประจำ	มีคะแนนเท่ากับ 3
ปฏิบัติบางครั้ง	มีคะแนนเท่ากับ 2
ไม่ได้ปฏิบัติ	มีคะแนนเท่ากับ 1

การแปลผลแบบสอบถามในส่วนนี้ใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยมีเกณฑ์คะแนนตามวิธีการคำนวณโดยใช้สูตรการคำนวณความกว้างของอันตรภาคชั้นมีดังนี้

$$\text{จากสูตร ความกว้างของแต่ละอันตรภาคชั้น} = \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนชั้น}}$$

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

$$\begin{aligned} &= \frac{(3 - 1)}{3} \\ &= 0.67 \end{aligned}$$

นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยเลขคณิต และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลผลความหมายคะแนนเฉลี่ยที่ได้มาจัดระดับความสำคัญเป็น 3 ระดับ คือ

คะแนน	ระดับพฤติกรรม
2.35 - 3.00	การปฏิบัติระดับสูง
1.68 - 2.34	การปฏิบัติระดับปานกลาง
1.00 - 1.67	การปฏิบัติระดับต่ำ/ไม่ได้ปฏิบัติ

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการส่งเสริมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย มีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด เพื่อให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็น เพื่อเป็นประโยชน์โดยรวมต่อไป

วิธีการสร้างเครื่องมือ

ในการสร้างเครื่องมือวิจัยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

1. การทบทวนวรรณกรรม สามารถนำแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องในเรื่องกระบวนการผลิตและปัจจัยอันตรายในอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป อันตรายจากฝุ่นฝ้าย แนวคิดแบบจำลองการวางแผนส่งเสริมสุขภาพ แนวคิดความเชื่อด้านสุขภาพ และพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นต่อระบบทางเดินหายใจ ที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย มากำหนดกรอบแนวคิดและสร้างเป็นแบบสอบถาม

2. นำวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้แก่ การศึกษาพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย และการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย มาร่างเป็นแนวคำถามและสร้างเป็นแบบสอบถาม

3. นำเครื่องมือวิจัยปรึกษาอาจารย์ที่ปรึกษา เพื่อตรวจสอบแบบสอบถามให้ครอบคลุมในทุกประเด็นและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิในด้านสุขศาสตร์อุตสาหกรรม ด้านพฤติกรรม และด้านสิ่งแวดล้อม ทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (แสดงในภาคผนวก ข)

5. นำแบบสอบถามไปตรวจสอบความเชื่อมั่น โดยนำไปทดสอบกับพนักงานโรงงานแห่งอื่น จำนวน 30 คน

6. นำแบบสอบถามหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม เป็นการตรวจสอบคุณภาพทั้งฉบับของแบบสอบถามโดยใช้วิธีหาแบบ alpha Coefficient โดยพบว่าผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (รายละเอียดแสดงในภาคผนวก ค) ที่ใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 ตัวอย่าง นั้นปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ดังนี้

6.1 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเท่ากับ 0.771

6.2 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเท่ากับ 0.793

6.3 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเท่ากับ 0.762

6.4 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเท่ากับ 0.721

6.5 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเท่ากับ 0.758

6.6 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยเสริมเท่ากับ 0.867

6.7 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยเอื้อเท่ากับ 0.720

6.8 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายเท่ากับ 0.869

7. นำแบบสอบถามไปเก็บข้อมูลภาคสนาม จากพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยคาร์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร จำนวน 312 ชุด

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากรวบรวมแบบสอบถามทั้งหมดที่ได้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามทั้งหมดมาดำเนินการดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถาม และทำการแยกแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก

2. นำแบบสอบถามที่ถูกต้องเรียบร้อยแล้วมาลงรหัสเพื่อประมวลผลข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โปรแกรม SPSS

ข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง 312 ราย สามารถนำมาวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. ปัจจัยทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นฝ้าย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา ประกอบตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2. ปัจจัยนำ เป็นปัจจัยมุ่งใจในการแสดงหรือเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลประกอบด้วยความรู้ ทัศนคติ การรับรู้ ดังต่อไปนี้

2.1 ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

2.2 ทักษะคิดต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

2.3 การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

2.4 การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

2.5 การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

สำหรับข้อ 2.2 - 2.5 ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. ปัจจัยเสริม คือ เป็นปัจจัยที่เกี่ยวกับแหล่งที่ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ได้แก่ เจ้าหน้าที่สาธารณสุข หัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในโรงงาน(จป.วิชาชีพ) เพื่อนร่วมงาน ป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน ไปสเตอร์ เอกสาร แผ่นพับต่าง ๆ และการได้รับการสนับสนุนหรือคำชมเชยจากหัวหน้างาน หรือ เพื่อนร่วมงาน ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4. ปัจจัยเอื้อ ประกอบด้วยคำถามที่เกี่ยวกับปัจจัยที่ช่วยให้พนักงานสามารถปฏิบัติกิจกรรมในการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายได้ง่ายขึ้น เช่น อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่โรงงานจัดไว้ให้ หรือพนักงานจัดหาเอง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

5. พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย เป็นการแสดงออกหรือปฏิบัติพฤติกรรมของพนักงานเพื่อป้องกันตนเองจากอันตรายจากฝุ่นฝ้าย โดยพนักงานแต่ละคนย่อมมีพฤติกรรมที่แตกต่างกัน โดยระดับการปฏิบัติพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

6. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for windows และค่าสถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square) เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์เพื่อทดสอบความเป็นอิสระ (Independence Test) ของข้อมูลจำแนกสองทาง โดยใช้สูตรดังนี้ (ประสพชัย พสุนนท์ 2553)

$$\chi^2 = \sum_{i=1}^c \sum_{j=1}^r \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} = แทนความถี่ที่สังเกตได้จากคอลัมน์ที่ i และแถวที่ j

E_{ij} = แทนความถี่ที่คาดหวังจากคอลัมน์ที่ i และแถวที่ j

โดยมีหลักเกณฑ์การเปรียบเทียบค่าไคสแควร์ที่คำนวณได้และค่าไคสแควร์จากตารางการกระจายค่าไคสแควร์ที่ระดับองศาความเป็นอิสระต่อกันและระดับนัยสำคัญที่ต้องการ ในการศึกษาครั้งนี้กำหนดค่านัยสำคัญ (Significance) ที่ระดับ 0.05 หรือระดับค่าความเชื่อมั่นทางสถิติที่ร้อยละ 95

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยคาร์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เน้นเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสำรวจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงาน โรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ได้แก่ ปัจจัยทางชีวสังคม ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา ระยะเวลาการทำงาน ปัจจัยนำที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ประกอบด้วย ตัวแปร ความรู้ ทัศนคติ การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง ของโรคปอดฝุ่นฝ้าย และการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน ปัจจัยเสริมที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ประกอบด้วย ตัวแปร คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในโรงงาน หัวหน้างาน เพื่อนร่วมงาน รวมถึงการได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ และปัจจัยเอื้อที่ทำให้เกิดพฤติกรรม ประกอบด้วย ตัวแปร อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นฝ้ายที่โรงงานจัดไว้ให้ หรือพนักงานจัดหาเอง ซึ่งใช้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 312 คน

การวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ที่สำคัญ คือ การหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามโดยใช้ค่าไคสแควร์ ซึ่งยอมรับความสัมพันธ์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล นำเสนอในรูปแบบของตารางประกอบคำอธิบาย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ส่วน และกำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ รวมทั้งอักษรย่อที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	ขนาดตัวอย่าง (Sample Size)
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Mean)

S.D.	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานตัวอย่าง (Sample Standard Deviation)
χ^2	แทน	ค่าสถิติไคสแควร์
Sig.	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกลำดับความสำคัญทางสถิติ จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS จำนวนได้
*	แทน	ค่าความสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามจุดประสงค์ของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 6 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางชีวสังคม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการทำงาน รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นฝ้าย ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ และค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า เป็นปัจจัยมุ่งใจในการแสดงหรือเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลประกอบด้วย ความรู้ ทักษะคิด การรับรู้ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

2. ทักษะคิดต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

4. การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

5. การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

สำหรับข้อ 2-5 ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม ที่เกี่ยวกับแหล่งที่ได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า (Rating Scale) ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ ปัจจัยที่ช่วยให้พนักงานมีการปฏิบัติกิจกรรมในการป้องกันอันตรายได้ง่ายขึ้น ในการวิจัยนี้ หมายถึง หน้ากากปิดจมูกที่โรงงานจัดไว้ให้

หรือพนักงานจัดมาเอง การวัดการได้รับปัจจัยเอื้อ ใช้แบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกรับตอบ 3 ตัวเลือก ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตราย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกระดับการปฏิบัติ ซึ่งมี 3 ตัวเลือก ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาประกอบตารางแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และค่าสถิติการทดสอบไคสแควร์ (Chi-Square)

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทางชีวสังคม

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทางชีวสังคม

ข้อมูลทางชีวสังคม	จำนวนคน n = 360	ร้อยละ (%)
1. เพศ		
- ชาย	26	8.3
- หญิง	286	91.7
2. อายุ		
- ต่ำกว่า 20 ปี	3	1.0
- 21-30 ปี	144	46.2
- 31-40 ปี	119	38.1
- 41-50 ปี	40	12.8
- 51-60 ปี	6	1.9
3. สถานภาพสมรส		
- โสด	124	39.7
- สมรส	160	51.3
- หม้าย, หย่าร้าง, แยกกันอยู่	28	9

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทางชีวสังคม	จำนวนคน n = 360	ร้อยละ (%)
4. ระดับการศึกษา		
- ไม่ได้เรียน	2	0.6
- ประถมศึกษา	97	31.1
- มัธยมศึกษา	165	52.9
- ปวส. หรือ อนุปริญญา	24	7.7
- ปริญญาตรี	24	7.7
5. ระยะเวลาที่ทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป		
- น้อยกว่า 1 ปี	53	17
- 1-2 ปี	49	15.7
- มากกว่า 2-10 ปี	109	34.9
- มากกว่า 10 ปี	101	32.4
6. การทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปแห่งอื่น		
- เคย	114	36.5
- ไม่เคย	198	63.5
7. การใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น		
- ใช้อย่างถูกต้อง	207	66.3
- ไม่ใช้	105	33.7
8. ประเภทอุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่พนักงานใช้		
- หน้ากากที่ทำจากผ้า	202	64.7
- หน้ากากที่ทำจากกระดาษกรอง	4	1.3
- หน้ากากที่ทำจากใยสังเคราะห์	1	0.3

จากตารางที่ 1 ข้อมูลทางชีวสังคมของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สามารถจำแนกได้ ดังนี้

1. เพศ พบว่า พนักงานส่วนมากเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.7 และเป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 8.3

2. อายุ พบว่า พนักงานส่วนมากมีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.2 รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.1 อายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 12.8 อายุระหว่าง 51-60 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.9 และอายุต่ำกว่า 20 ปี คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

3. สถานภาพสมรส พบว่า พนักงานส่วนมากมีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 51.3 รองลงมา มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 39.7 และสถานภาพหม้าย หย่าร้าง และแยกกันอยู่ คิดเป็นร้อยละ 9 ตามลำดับ

4. ระดับการศึกษา พบว่า พนักงานส่วนมากมีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 52.9 รองลงมา มีระดับการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 31.1 ระดับการศึกษาระดับอนุปริญญา คิดเป็นร้อยละ 7.7 ระดับการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 7.7 และไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 0.6 ตามลำดับ

5. ระยะเวลาที่ทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป พบว่า พนักงานส่วนมากทำงานมาเป็นระยะเวลามากกว่า 2-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.9 รองลงมา ทำงานมาเป็นระยะเวลามากกว่า 10 ปี คิดเป็นร้อยละ 32.4 ทำงานมาเป็นระยะเวลาน้อยกว่า 1 ปี คิดเป็นร้อยละ 17 และทำงานมาเป็นระยะเวลา 1-2 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.7 ตามลำดับ

6. การทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปแห่งอื่น พบว่า พนักงานส่วนมากไม่เคยทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปแห่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 63.5 และเคยทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปแห่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 36.5

7. การใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น พบว่า พนักงานส่วนมากใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น คิดเป็นร้อยละ 66.3 และไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น คิดเป็นร้อยละ 33.7

8. ประเภทอุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่พนักงานใช้ พบว่า พนักงานส่วนมากใช้น้ำกากที่ทำจากผ้า คิดเป็นร้อยละ 64.7 รองลงมา ใช้น้ำกากที่ทำจากกระดาษกรอง คิดเป็นร้อยละ 1.3 และใช้น้ำกากที่ทำจากใบตองกระดาษ คิดเป็นร้อยละ 1.0 ตามลำดับ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำ ประกอบด้วย 5 ส่วน ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย
2. ทศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย
3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย
4. การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย
5. การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

สถิติที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังแสดงไว้ในตารางที่ 2 - 6

2.1 ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย ในประเด็นที่สำคัญ คือ สาเหตุการเกิดโรค อาการ อันตรายต่อสุขภาพ การรักษา และการป้องกันโรค ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 2 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ทราบได้ 1 คะแนน

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	คำตอบ		\bar{X}	S.D.	ระดับ ความรู้
	ใช่	ไม่ใช่, ไม่ทราบ			
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานใน บรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	266 (85.3)	46 (14.7)	1.85	0.36	สูง
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการ แน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงาน หลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	97 (31.1)	215 (68.9)	1.31	0.46	ต่ำ
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ (คำถามเชิงลบ)	163 (52.2)	149 (47.8)	1.48	0.50	ปานกลาง
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้ หายขาดได้ (คำถามเชิงลบ)	198 (63.5)	114 (36.5)	1.37	0.48	ปานกลาง
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น (คำถามเชิงลบ)	203 (65.1)	109 (34.9)	1.35	0.48	ปานกลาง
รวม			1.47	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้าย มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 1.47 (S.D = 0.25) ซึ่งเป็นผลรวมระดับ ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า พนักงานมีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้าย ในระดับสูง มี 1 ประเด็น คือ โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ปาน ปอ นุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน ด้วยค่าเฉลี่ย 1.85 (S.D. = 0.36)

มีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้ายในระดับปานกลาง มี 3 ประเด็นซึ่งสามารถ เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ ด้วยค่าเฉลี่ย 1.48 (S.D. = 0.50)
2. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ด้วยค่าเฉลี่ย 1.37 (S.D. = 0.48)
3. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น ด้วยค่าเฉลี่ย 1.35 (S.D. = 0.48)

ส่วนมีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้ายในระดับต่ำ มี 1 ประเด็น คือ อาการของ โรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ ด้วยค่าเฉลี่ย 1.31 (S.D. = 0.46)

2.2 ปัจจัยด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เกี่ยวกับความรู้สึกรู้สึกคิด ความชอบหรือไม่ ชอบ ความพอใจหรือไม่พอใจ รวมทั้งความ โน้มโน้มที่จะปฏิบัติของพนักงานในการป้องกัน อันตรายจากฝุ่นฝ้าย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น						\bar{X}	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	เฉยๆ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง				
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	2 (0.6)	8 (2.6)	7 (2.2)	159 (51.0)	136 (43.6)		4.34	0.71	สูงมาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ทัศนคติต่อโรคปอด ฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
2. การป้องกันโรคปอด ฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการ รักษา	1 (0.3)	11 (3.5)	42 (13.5)	156 (50.0)	102 (32.7)	4.11	0.79	มาก
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็น โรคที่รักษาได้ จึงไม่ จำเป็นต้องป้องกัน (คำถามเชิงลบ)	88 (28.2)	168 (53.8)	37 (11.9)	10 (3.2)	9 (2.9)	4.01	0.89	มาก
4. ถึงแม้ว่าการใช้ หน้ากากป้องกันฝุ่นจะ ทำให้เกิดความรำคาญ แต่ก็ควรใช้ทุกครั้ง ที่ทำงาน	2 (0.6)	2 (0.6)	19 (6.1)	181 (58.0)	108 (34.6)	4.25	0.65	สูงมาก
5. การตรวจสอบภาพ ประจำปีไม่น่าจะ เกี่ยวข้องกับเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่ จำเป็นต้องตรวจ (คำถามเชิงลบ)	108 (34.6)	151 (48.4)	31 (9.9)	10 (3.2)	12 (3.8)	4.07	0.96	มาก
6. กฏระเบียบเกี่ยวกับ การใช้หน้ากากป้องกัน ฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึง ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ (คำถามเชิงลบ)	82 (26.3)	187 (59.9)	23 (7.4)	13 (4.2)	7 (2.2)	4.04	0.84	มาก

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ทัศนคติต่อโรคปอด ฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
7. ถึงแม้ว่าการใช้ หน้ากากจะช่วยป้องกัน โรคได้ แต่เพื่อน ร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ ใช้ จึงไม่กล้าใช้ (คำถามเชิงลบ)	57 (18.3)	178 (57.1)	41 (13.1)	26 (8.3)	10 (3.2)	3.79	0.95	มาก
รวม						4.09	0.49	มาก

จากตารางที่ 3 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 (S.D. = 0.49) ซึ่งเป็นผลรวมระดับความคิดเห็นของทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับสูงมาก มี 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การป้องกันโรคปอดฝุ่น ฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 4.34 (S.D. = 0.71)

2. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งในการทำงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 4.25 (S.D. = 0.65)

ส่วนทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับมาก มี 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา ด้วยค่าเฉลี่ย 4.11 (S.D. = 0.79)

2. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ ด้วยค่าเฉลี่ย 4.07 (S.D. = 0.96)

3. ภาวะเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ ด้วยค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = 0.84)

4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน ด้วยค่าเฉลี่ย 4.01 (S.D. = 0.89)

5. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้ ด้วยค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D. = 0.95)

2.3 ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เป็นความรู้สึก หรือความคิดเห็นของพนักงานต่อความยากง่ายในการเจ็บป่วยจากฝุ่นฝ้าย หรือคาดคะเนถึงความเสี่ยงต่อการเจ็บป่วยซ้ำ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับความถี่เห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	2 (0.6)	7 (2.2)	75 (24.0)	164 (52.6)	64 (20.5)	3.90	0.77	มาก
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	4 (1.3)	56 (17.9)	66 (21.2)	151 (48.4)	35 (11.2)	3.50	0.96	มาก
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ (คำถามเชิงลบ)	32 (10.3)	140 (44.9)	116 (37.2)	19 (6.1)	5 (1.6)	3.56	0.82	มาก

ตารางที่ 4 (ต่อ)

การรับรู้โอกาสเสี่ยงจาก โรคปอดฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ การ รับรู้
	ไม่เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	เห็น ด้วย	เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง			
4. การทำงานในโรงงาน เย็บผ้ามานานจนร่างกาย เคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะ เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ (คำถามเชิงลบ)	52 (16.7)	170 (54.5)	73 (23.4)	14 (4.5)	3 (1.0)	3.81	0.80	มาก
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่ มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่ หน้ากาก (คำถามเชิงลบ)	65 (20.8)	185 (59.3)	36 (11.5)	23 (7.4)	3 (1.0)	3.92	0.84	มาก
รวม						3.74	0.51	มาก

จากตารางที่ 4 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 3.74 (S.D = 0.51) ซึ่งเป็นผลรวมระดับ

ความคิดเห็นของการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก

ผลงานวิจัยนิตยสาร ระดับปริญญาตรี

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.92 (S.D. = 0.84)
2. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น ด้วยค่าเฉลี่ย 3.90 (S.D. = 0.77)
3. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ ด้วยค่าเฉลี่ย 3.81 (S.D. = 0.80)
4. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ ด้วยค่าเฉลี่ย 3.56 (S.D. = 0.82)

5. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ ด้วยค่าเฉลี่ย 3.50 (S.D. = 0.96)

2.4 ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เป็นความรู้สึกรู้สึกหรือความคิดเห็นที่พนักงานประเมินความร้ายแรงของฝุ่นฝ้ายที่มีต่อสุขภาพ ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วย เกิดโรคแทรกซ้อน หรืออาจเสียชีวิต ตลอดจนเสียค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาล ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	1 (0.3)	3 (1.0)	104 (33.3)	165 (52.9)	39 (12.5)	3.76	0.69	มาก
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า (คำถามเชิงลบ)	41 (13.1)	11 (3.6)	98 (31.4)	50 (16.0)	12 (3.8)	3.38	1.03	ปานกลาง
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	8 (2.6)	19 (6.1)	116 (37.2)	123 (39.4)	46 (14.7)	3.58	0.91	มาก

ตารางที่ 5 (ต่อ)

การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	2 (0.6)	19 (6.1)	173 (55.4)	93 (29.8)	25 (8.0)	3.38	0.75	ปานกลาง
รวม						3.56	0.76	มาก

จากตารางที่ 5 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 3.56 (S.D. = 0.76) ซึ่งเป็นผลรวมระดับความคิดเห็นของการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับมาก มี 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อน อื่น ๆ ได้ง่าย ด้วยค่าเฉลี่ย 3.76 (S.D. = 0.69)
2. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต ด้วยค่าเฉลี่ย 3.58 (S.D. = 0.91)

ส่วนการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับปานกลาง มี 2 ประเด็น ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน ดังนี้

1. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง ด้วยค่าเฉลี่ย 3.38 (S.D. = 0.75)
2. อากาศแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า ด้วยค่าเฉลี่ย 3.38 (S.D. = 1.03)

2.5 ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้าย เป็นความรู้สึกรู้สึกนึกคิดของพนักงานที่มีต่อการป้องกันอันตรายว่าสามารถลดความเสี่ยงและความรุนแรงของอันตรายจากฝุ่นฝ้าย และไม่มีผลขัดขวางต่อการปฏิบัติ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบประเมินค่า

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก (คำถามเชิงลบ)	20 (6.4)	175 (56.1)	47 (15.1)	57 (18.3)	13 (4.2)	3.42	0.10	มาก
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่ง ที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	1 (0.3)	10 (3.2)	35 (11.2)	196 (62.8)	70 (22.4)	4.04	0.70	มาก
3. ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	0 (0)	5 (1.6)	25 (8.0)	191 (61.2)	91 (29.2)	4.18	0.64	มาก
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า (คำถามเชิงลบ)	36 (11.5)	177 (56.7)	48 (15.4)	33 (10.6)	18 (5.8)	3.58	1.02	มาก

ตารางที่ 6 (ต่อ)

การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับการรับรู้
	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย	เห็นด้วยอย่างยิ่ง			
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่ยากเสียเวลา (คำถามเชิงลบ)	54 (17.3)	198 (63.5)	29 (9.3)	23 (7.4)	8 (2.6)	3.86	0.88	มาก
รวม						3.81	0.52	มาก

จากตารางที่ 6 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 3.81 (S.D = 0.52) ซึ่งเป็นผลรวมระดับความคิดเห็นของการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันอยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัยด้วยค่าเฉลี่ย 4.18 (S.D. = 0.64)

2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ ด้วยค่าเฉลี่ย 4.04 (S.D. = 0.70)

3. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่ยากเสียเวลาด้วยค่าเฉลี่ย 3.86 (S.D. = 0.88)

4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า ด้วยค่าเฉลี่ย 3.58 (S.D. = 1.02)

5. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.42 (S.D. = 0.10)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ได้รับ
	ไม่ได้ รับเลย	ได้รับ น้อย	ได้รับ ปาน กลาง	ได้รับ มาก	ได้รับ มาก ที่สุด			
1. การได้รับคำแนะนำ เกี่ยวกับการป้องกันโรค ปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่ สาธารณสุข	79 (25.3)	71 (22.8)	126 (40.4)	31 (9.9)	5 (1.6)	2.40	1.02	น้อย
2. การได้รับคำแนะนำเรื่อง การป้องกันฝุ่นจากหัวหน้า งาน	69 (22.1)	82 (26.3)	116 (37.2)	40 (12.8)	5 (1.6)	2.46	1.02	น้อย
3. การได้รับคำแนะนำเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นจาก เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย	35 (11.2)	55 (17.6)	119 (38.1)	87 (27.9)	16 (5.1)	2.98	1.06	ปาน กลาง
4. การได้รับคำแนะนำหรือ พูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการ ป้องกันฝุ่น	53 (17.0)	78 (25.0)	141 (45.2)	37 (11.9)	3 (1.0)	2.55	0.94	ปาน กลาง
5. การได้รับความรู้เรื่อง การใส่หน้ากากจากป้าย เตือนที่ติดไว้ในบริเวณ โรงงาน	39 (12.5)	57 (18.3)	124 (39.7)	81 (26.0)	11 (3.5)	2.90	1.04	ปาน กลาง
6. การได้รับความรู้เรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายจาก โปสเตอร์ เอกสาร และแผ่น พับต่าง ๆ	76 (24.4)	62 (19.9)	113 (36.2)	50 (16.0)	11 (3.5)	2.54	1.13	น้อย

ตารางที่ 7 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม (ร้อยละ)	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	ระดับ การ ได้รับ
	ไม่ได้ รับเลย	ได้รับ น้อย	ได้รับ ปาน กลาง	ได้รับ มาก	ได้รับ มาก ที่สุด			
7. การได้รับคำชมเชยจาก หัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากาก ป้องกันฝุ่น	165 (52.9)	76 (24.4)	56 (17.9)	13 (4.2)	2 (0.6)	1.75	0.94	น้อย ที่สุด
8. การได้รับคำชมเชยจาก เพื่อนร่วมงานเมื่อใช้ หน้ากากป้องกันฝุ่น	163 (52.2)	69 (22.1)	69 (22.1)	8 (2.6)	3 (1.0)	1.78	0.94	น้อย ที่สุด
9. การได้รับการปฐมพยาบาล เกี่ยวกับการเกิดโรคปอด ฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และ วิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่ม เข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	85 (27.2)	78 (25.0)	92 (29.5)	46 (14.7)	11 (3.5)	2.42	1.14	น้อย
10. มีเจ้าหน้าที่ความ ปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่ หน้ากากจะได้รับการ ตักเตือนเป็นลำดับขั้นจาก เขาไปหนัก	79 (25.3)	78 (25.0)	110 (35.3)	38 (12.2)	7 (2.2)	2.41	1.06	น้อย
รวม						2.42	0.70	น้อย

จากตารางที่ 7 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 2.42 (S.D = 0.70) ซึ่งเป็นผลรวมระดับการได้รับ ปัจจัยเสริมอยู่ในระดับน้อย

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ระดับการได้รับปัจจัยเสริมในระดับปานกลาง มี 3 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.98 (S.D. = 1.06)

2. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 2.90 (S.D. = 1.04)

3. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น ด้วยค่าเฉลี่ย 2.55 (S.D. = 0.94)

ระดับการได้รับปัจจัยเสริมในระดับน้อย มี 5 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ ด้วยค่าเฉลี่ย 2.54 (S.D. = 1.13)

2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน ด้วยค่าเฉลี่ย 2.46 (S.D. = 1.02)

3. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท ด้วยค่าเฉลี่ย 2.42 (S.D. = 1.14)

4. มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเบาไปหนัก ด้วยค่าเฉลี่ย 2.41 (S.D. = 1.06)

5. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ด้วยค่าเฉลี่ย 2.40 (S.D. = 1.02)

ส่วนระดับการได้รับปัจจัยเสริมในระดับน้อยที่สุด มี 2 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น ด้วยค่าเฉลี่ย 1.78 (S.D. = 0.94)

2. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น ด้วยค่าเฉลี่ย 1.75 (S.D. = 0.94)

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อเป็นปัจจัยที่ช่วยให้พนักงานมีการปฏิบัติกิจกรรมในการป้องกันอันตรายได้ง่ายขึ้น ในการวิจัยนี้ หมายถึง หน้ากากป้องกันฝุ่น ที่โรงงานจัดไว้ให้หรือคนงานจัดหามาเอง ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบให้เลือกตอบ 3 ตัวเลือก คือ ใช่ ไม่ใช่ และไม่ทราบ มีเกณฑ์การให้คะแนน คือ ตอบถูกได้ 2 คะแนน ตอบผิด หรือไม่ทราบได้ 1 คะแนน

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ (ร้อยละ)	คำตอบ		\bar{X}	S.D.	ระดับ การได้รับ
	ใช่	ไม่ใช่, ไม่ทราบ			
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจาก โรงงาน	213 (68.3)	99 (31.7)	1.68	0.47	มาก
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่ เสมอ	79 (25.3)	233 (74.7)	1.25	0.44	น้อย
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอ สำหรับพนักงานทุกคน	97 (31.1)	215 (68.9)	1.31	0.46	น้อย
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นขาด สามารถ ไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	150 (48.1)	162 (51.9)	1.48	0.50	ปานกลาง
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากาก ป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	158 (50.6)	154 (49.4)	1.51	0.50	ปานกลาง
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับ หน้ากากป้องกันฝุ่น	173 (55.4)	139 (44.6)	1.55	0.50	ปานกลาง
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากาก ป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	192 (61.5)	120 (38.5)	1.62	0.49	ปานกลาง
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	238 (76.3)	74 (23.7)	1.76	0.43	มาก
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่น ได้ง่ายและสะดวก	251 (80.4)	61 (19.6)	1.80	0.40	มาก
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	240 (76.9)	72 (23.1)	1.77	0.42	มาก
รวม			1.58	0.25	ปานกลาง

จากตารางที่ 8 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 1.58 (S.D = 0.25) ซึ่งเป็นผลรวมข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้ออยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อในระดับมาก มี 4 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก ด้วยค่าเฉลี่ย 1.80 (S.D. = 0.40)

2. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง ด้วยค่าเฉลี่ย 1.77 (S.D. = 0.42)

3. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง ด้วยค่าเฉลี่ย 1.76 (S.D. = 0.43)

4. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 1.68 (S.D. = 0.47)

ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อในระดับปานกลาง มี 4 ประเด็นซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 1.62 (S.D. = 0.49)

2. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น ด้วยค่าเฉลี่ย 1.55 (S.D. = 0.50)

3. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล ด้วยค่าเฉลี่ย 1.51 (S.D. = 0.50)

4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 1.48 (S.D. = 0.50)

ส่วนข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อในระดับน้อย มี 2 ประเด็นซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน ด้วยค่าเฉลี่ย 1.31 (S.D. = 0.46)

2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ ด้วยค่าเฉลี่ย 1.25 (S.D. = 0.44)

ตอนที่ 5 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจาก
ฝุ่นฝ้าย

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การป้องกันอันตรายจาก ฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับการปฏิบัติ			\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
	ไม่ได้ ปฏิบัติ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ปฏิบัติ ประจำ			
1. การใส่น้ำกากป้องกัน ฝุ่นขณะทำงาน	28 (9.0)	227 (72.8)	57 (18.3)	2.09	0.51	ปานกลาง
2. การตรวจสอบการชำรุด บกพร่องของหน้ากากก่อน ใช้งานเสมอ	55 (17.6)	156 (50.0)	101 (32.4)	2.15	0.69	ปานกลาง
3. การเลือกสวมใส่น้ำกาก ที่กระชับกับใบหน้า	33 (10.6)	130 (41.7)	149 (47.8)	2.37	0.67	สูง
4. การไม่ใช้น้ำกากร่วมกับ ผู้อื่น	106 (34.0)	36 (11.5)	170 (54.5)	2.21	0.92	ปานกลาง
5. ไม่ว่าจะฝุ่นจะมากหรือน้อย ก็ใส่น้ำกากป้องกันฝุ่น เสมอ	33 (10.6)	199 (63.8)	80 (25.6)	2.15	0.58	ปานกลาง
6. การหลีกเลี่ยงการสูด หายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรง	29 (9.3)	150 (48.1)	133 (42.6)	2.33	0.64	ปานกลาง
7. การใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น ที่ได้มาตรฐาน	60 (19.2)	149 (47.8)	103 (33.0)	2.14	0.71	ปานกลาง

ตารางที่ 9 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรม การป้องกันอันตรายจาก ฝุ่นฝ้าย (ร้อยละ)	ระดับการปฏิบัติ			\bar{X}	S.D.	ระดับ พฤติกรรม
	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	ไม่เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ			
8. การทำความสะอาด หน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้ง หลังใช้งาน	26 (8.3)	100 (32.1)	186 (59.6)	2.51	0.65	สูง
9. การเก็บหน้ากากให้พ้น จากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งาน	22 (7.1)	91 (29.2)	199 (63.8)	2.57	0.62	สูง
10. การรีบหาหน้ากากอัน ใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอัน เก่าใช้งานไม่ได้	30 (9.6)	124 (39.7)	158 (50.6)	2.41	0.66	สูง
11. การเลือกใช้หน้ากากที่ แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่น ฝ้ายได้	24 (7.7)	134 (42.9)	154 (49.4)	2.42	0.63	สูง
12. การเช็ดทำความสะอาด จักรเย็บผ้า(หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงาน เสมอ	34 (10.9)	116 (37.2)	162 (51.9)	2.41	0.68	สูง
13. การทำความสะอาด บริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอ	8 (2.6)	94 (30.1)	210 (67.3)	2.65	0.53	สูง
รวม				2.34	0.41	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 ผลการสำรวจข้อมูลกลุ่มตัวอย่าง ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย มีผลรวมด้วยค่าเฉลี่ย 2.34 (S.D = 0.41) ซึ่งเป็นผลรวมระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาแต่ละประเด็น พบว่า ระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายในระดับสูง มี 7 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ ด้วยค่าเฉลี่ย 2.65 (S.D. = 0.53)

2. การเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งาน ด้วยค่าเฉลี่ย 2.57 (S.D. = 0.62)

3. การทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งาน ด้วยค่าเฉลี่ย 2.51 (S.D. = 0.65)

4. การเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้ ด้วยค่าเฉลี่ย 2.42 (S.D. = 0.63)

5. การจัดหาหน้ากากอันใหม่มาแทนผ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้ ด้วยค่าเฉลี่ย 2.41 (S.D. = 0.66)

6. การเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า(หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ ด้วยค่าเฉลี่ย 2.41 (S.D. = 0.68)

7. การเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้า ด้วยค่าเฉลี่ย 2.37 (S.D. = 0.67)

ส่วนระดับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายในระดับปานกลาง มี 6 ประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อยได้ ดังนี้

1. การหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง ด้วยค่าเฉลี่ย 2.33 (S.D. = 0.64)

2. การไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่น ด้วยค่าเฉลี่ย 2.21 (S.D. = 0.92)

3. ไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อย ก็ใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอ ด้วยค่าเฉลี่ย 2.15 (S.D. = 0.58)

4. การตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานเสมอ ด้วยค่าเฉลี่ย 2.15 (S.D. = 0.69)

5. การใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน ด้วยค่าเฉลี่ย 2.14 (S.D. = 0.71)

6. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงาน ด้วยค่าเฉลี่ย 2.09 (S.D. = 0.51)

ตอนที่ 6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้าน ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มี ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.861	0.650
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอก ในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	0.224	0.894
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	9.205	0.010*
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	1.581	0.454
5. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่ หน้ากากเท่านั้น	2.588	0.274

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับ ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านความรู้ เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.861 และค่า Sig. เท่ากับ 0.650 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านความรู้ เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของ โรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับ

เข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.224 และค่า Sig. เท่ากับ 0.894 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.205 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.581 และค่า Sig. เท่ากับ 0.454 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.588 และค่า Sig. เท่ากับ 0.274 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	6.031	0.644
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	15.285	0.054
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	8.163	0.418
4. ถึงแม้ว่าการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	9.643	0.291
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	8.961	0.346

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
6. ฤดูระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	15.534	0.050*
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	19.753	0.011*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.031 และค่า Sig. เท่ากับ 0.644 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.285 และค่า Sig. เท่ากับ 0.054 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.163 และค่า Sig. เท่ากับ 0.418 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.643 และค่า Sig. เท่ากับ 0.291 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่

จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.961 และค่า Sig. เท่ากับ 0.346 แสดงว่า ไม่มี ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อ โรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่ จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.534 และค่า Sig. เท่ากับ 0.050 แสดงว่า มี ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อ โรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ ใช้ จึงไม่กล้าใช้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.753 และค่า Sig. เท่ากับ 0.011 แสดงว่า มี ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้าน การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	6.534	0.588
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	19.459	0.013*
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	6.039	0.643
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	10.385	0.239
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	5.084	0.749

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย

มากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.534 และค่า Sig. เท่ากับ 0.588 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.459 และค่า Sig. เท่ากับ 0.013 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.039 และค่า Sig. เท่ากับ 0.643 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.385 และค่า Sig. เท่ากับ 0.239 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.084 และค่า Sig. เท่ากับ 0.749 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	8.213	0.413
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	8.952	0.537
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	9.487	0.303

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	4.706	0.789

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.213 และค่า Sig. เท่ากับ 0.413 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.952 และค่า Sig. เท่ากับ 0.537 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.487 และค่า Sig. เท่ากับ 0.303 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.706 และค่า Sig. เท่ากับ 0.789 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้าน
การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	X ²	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	19.110	0.014*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการ ผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	5.607	0.691
3. ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความ ปลอดภัย	7.300	0.294
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	10.756	0.216
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยังยาก เสียเวลา	23.781	0.002*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 14 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับ
ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้
ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่น
ลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.110 และค่า Sig. เท่ากับ 0.014 แสดงว่า มี
ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้
ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่
ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.607
และค่า Sig. เท่ากับ 0.691 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้
ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้
เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.300 และค่า Sig. เท่ากับ 0.294 แสดงว่า ไม่
มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.756 และค่า Sig. เท่ากับ 0.216 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 23.781 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	11.275	0.187
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	23.606	0.003*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	27.638	0.001*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	15.358	0.053
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	8.017	0.432
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ โอลดสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	3.174	0.923
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	15.099	0.057
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	27.172	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 15 (ต่อ)

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	16.382	0.037*
10. มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่ หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	10.089	0.259

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 15 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับ ปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับ คำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.275 และค่า Sig. เท่ากับ 0.187 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับ คำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 23.606 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับ คำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.638 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับ คำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.358 และค่า Sig. เท่ากับ 0.053 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับ ความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.017 และค่า Sig. เท่ากับ 0.432 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.174 และค่า Sig. เท่ากับ 0.923 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.099 และค่า Sig. เท่ากับ 0.057 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.172 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.382 และค่า Sig. เท่ากับ 0.037 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จับ) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.089 และค่า Sig. เท่ากับ 0.259 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	4.145	0.126
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	2.989	0.224
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	2.795	0.247
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	4.333	0.115

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคล ไม่ไกล	1.783	0.410
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	11.546	0.021*
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	19.586	0.001*
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	20.603	0.000*
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	4.516	0.006*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	1.440	0.487

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 16 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.145 และค่า Sig. เท่ากับ 0.126 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.989 และค่า Sig. เท่ากับ 0.224 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.795 และค่า Sig. เท่ากับ 0.247 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.333 และค่า Sig. เท่ากับ 0.115 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะทางในการเดินไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคล ไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.783 และค่า Sig. เท่ากับ 0.410 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.546 และค่า Sig. เท่ากับ 0.021 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.586 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 20.603 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.516 และค่า Sig. เท่ากับ 0.006 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.440 และค่า Sig. เท่ากับ 0.487 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

6.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.556	0.757
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	1.814	0.404
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	0.615	0.735
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.807	0.668
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	6.248	0.044*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 17 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.556 และค่า Sig. เท่ากับ 0.757 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.814 และค่า Sig. เท่ากับ 0.404 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.615 และค่า Sig. เท่ากับ 0.735 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.807 และค่า Sig. เท่ากับ 0.668 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.248 และค่า Sig. เท่ากับ 0.044 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	9.162	0.329
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	12.299	0.138
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	6.811	0.557
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	16.399	0.037*
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	5.531	0.700
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	9.095	0.334

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 18 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	13.883	0.085*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 18 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคูปองของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคูปองของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.162 และค่า Sig. เท่ากับ 0.329 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคูปองของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.299 และค่า Sig. เท่ากับ 0.138 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคูปองของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.811 และค่า Sig. เท่ากับ 0.557 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคูปองของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญ แต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.399 และค่า Sig. เท่ากับ 0.037 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคูปองของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.531 และค่า Sig. เท่ากับ 0.700 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยู่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.095 และค่า Sig. เท่ากับ 0.334 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.883 และค่า Sig. เท่ากับ 0.085 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	8.062	0.427
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	15.266	0.054
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	6.770	0.562
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	17.439	0.026*
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	12.520	0.129

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 19 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.062 และค่า Sig. เท่ากับ 0.427 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.266 และค่า Sig. เท่ากับ 0.054 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.770 และค่า Sig. เท่ากับ 0.562 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.439 และค่า Sig. เท่ากับ 0.026 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.520 และค่า Sig. เท่ากับ 0.129 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	5.968	0.651
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	9.146	0.518
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	13.688	0.090
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	3.697	0.883

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 20 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคบบทพร้อมของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคบบทพร้อมของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.968 และค่า Sig. เท่ากับ 0.651 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคบบทพร้อมของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.146 และค่า Sig. เท่ากับ 0.518 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคบบทพร้อมของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.688 และค่า Sig. เท่ากับ 0.090 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคบบทพร้อมของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.697 และค่า Sig. เท่ากับ 0.883 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคบบทพร้อมของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	17.341	0.027*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	27.438	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 21 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
3. ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	16.699	0.010*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	15.245	0.055
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	12.118	0.146

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 21 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.341 และค่า Sig. เท่ากับ 0.027 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.438 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.699 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.245 และค่า Sig. เท่ากับ 0.055 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.118 และค่า Sig. เท่ากับ 0.146 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	15.900	0.044*
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	21.228	0.007*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	22.575	0.004*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	38.121	0.000*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	15.716	0.047*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	14.886	0.061
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	21.906	0.005*
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	40.219	0.000*
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	27.175	0.001*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	7.756	0.458

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 22 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.900 และค่า Sig. เท่ากับ 0.044 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.228 และค่า Sig. เท่ากับ 0.007 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.575 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 38.121 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.716 และค่า Sig. เท่ากับ 0.047 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.886 และค่า Sig. เท่ากับ 0.061 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.906 และค่า Sig. เท่ากับ 0.005 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 40.219 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.175 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.756 และค่า Sig. เท่ากับ 0.458 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	0.730	0.694
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	13.268	0.001*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	12.519	0.002*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดทานสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	5.952	0.051
5. ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	5.945	0.051
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	7.537	0.110
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	8.740	0.068
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	15.995	0.000*
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	10.854	0.028*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	2.484	0.289

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 23 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.730 และค่า Sig. เท่ากับ 0.694 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.268 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.519 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ Chi-Square เท่ากับ 5.952 และค่า Sig. เท่ากับ 0.051 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.945 และค่า Sig. เท่ากับ 0.051 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.537 และค่า Sig. เท่ากับ 0.110 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.740 และค่า Sig. เท่ากับ 0.068 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.995 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.854 และค่า Sig. เท่ากับ 0.028 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.484 และค่า Sig. เท่ากับ 0.289 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.006	0.997
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	1.681	0.432
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	2.652	0.266
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.394	0.821
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	4.326	0.115

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 24 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย

ปาน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.006 และค่า Sig. เท่ากับ 0.997 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.681 และค่า Sig. เท่ากับ 0.432 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.652 และค่า Sig. เท่ากับ 0.266 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.394 และค่า Sig. เท่ากับ 0.821 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.326 และค่า Sig. เท่ากับ 0.115 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	11.230	0.189
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	8.256	0.409
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	5.913	0.657

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 25 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งี่ทำงาน	14.042	0.081
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกักับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	22.899	0.003*
6. ภาวะเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	7.457	0.488
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้	18.175	0.020*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 25 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้าที่ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้าที่ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.230 และค่า Sig. เท่ากับ 0.189 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้าที่ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.256 และค่า Sig. เท่ากับ 0.409 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้าที่ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.913 และค่า Sig. เท่ากับ 0.657 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้าที่ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็

ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.042 และค่า Sig. เท่ากับ 0.081 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.899 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.457 และค่า Sig. เท่ากับ 0.488 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.175 และค่า Sig. เท่ากับ 0.020 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 26 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	12.549	0.128
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	7.919	0.441
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	6.006	0.647
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	23.728	0.003*
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	13.856	0.086

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 26 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับ
ใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่น
ฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.549 และค่า Sig. เท่ากับ 0.128 แสดงว่า
ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ
พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.919 และค่า Sig. เท่ากับ 0.441 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้
พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.006 และค่า Sig. เท่ากับ 0.647 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับ
ฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 23.728 และค่า Sig.
เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก
พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.856 และค่า Sig. เท่ากับ 0.086 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์
กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี วิทยาลัยนศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัย
นำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	6.295	0.614
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	13.061	0.220
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	4.170	0.841
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	6.632	0.577

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 27 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ
ใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้
ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.295 และค่า Sig. เท่ากับ 0.614 แสดงว่า ไม่มี
ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้ความรุนแรงจาก โรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติ
ของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.061 และค่า Sig.
เท่ากับ 0.220 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึง
แก่ชีวิตพบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.170 และค่า Sig. เท่ากับ 0.841 แสดงว่า ไม่มี
ความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการ
รับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มี

ค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.632 และค่า Sig. เท่ากับ 0.577 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 28 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	35.268	0.000*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งซึ่งช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	14.510	0.069
3. ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ท่านก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	10.229	0.115
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า	12.941	0.114
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา	16.799	0.032*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 28 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 35.268 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งซึ่งช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.510 และค่า Sig. เท่ากับ 0.069 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.229 และค่า Sig. เท่ากับ 0.115 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.941 และค่า Sig. เท่ากับ 0.114 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.799 และค่า Sig. เท่ากับ 0.032 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 29 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	13.711	0.090
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	18.117	0.020*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	22.902	0.003*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	12.935	0.114
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	22.037	0.005*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	9.567	0.297

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 29 (ต่อ)

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	7.551	0.479
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	10.907	0.207
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	19.876	0.011*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	10.214	0.250

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 29 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับ ใบหน้ากับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.711 และค่า Sig. เท่ากับ 0.090 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.117 และค่า Sig. เท่ากับ 0.020 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.902 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.935 และค่า Sig. เท่ากับ 0.114 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่องการได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงานพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.037 และค่า Sig. เท่ากับ 0.005 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่องการได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.567 และค่า Sig. เท่ากับ 0.297 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่องการได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.551 และค่า Sig. เท่ากับ 0.479 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่องการได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.907 และค่า Sig. เท่ากับ 0.207 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่องการได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.876 และค่า Sig. เท่ากับ 0.011 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเสริมเรื่องการมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.214 และค่า Sig. เท่ากับ 0.250 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 30 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัย
เอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	0.460	0.794
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	6.306	0.043*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	8.177	0.017*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	2.112	0.348
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	3.067	0.216
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	4.995	0.288
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	5.466	0.243
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	16.385	0.000*
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	5.070	0.280
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	1.150	0.563

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 30 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเอื้อ เรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.460 และค่า Sig. เท่ากับ 0.794 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้ากับปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.306 และค่า Sig. เท่ากับ 0.043 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.177 และค่า Sig. เท่ากับ 0.017 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง เมื่อ หน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.112 และค่า Sig. เท่ากับ 0.348 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.067 และค่า Sig. เท่ากับ 0.216 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง ไม่ เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.995 และค่า Sig. เท่ากับ 0.288 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.466 และค่า Sig. เท่ากับ 0.243 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง การ ซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.385 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง การ สามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.070 และค่า Sig. เท่ากับ 0.280 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยอื่น เรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.150 และค่า Sig. เท่ากับ 0.563 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.136	0.934
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	1.239	0.538
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	2.191	0.334
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	1.919	0.383
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	0.524	0.769

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 31 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.136 และค่า Sig. เท่ากับ 0.934 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.239 และค่า Sig. เท่ากับ 0.538 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.191 และค่า Sig. เท่ากับ 0.334 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.919 และค่า Sig. เท่ากับ 0.383 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.524 และค่า Sig. เท่ากับ 0.769 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 32 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	6.675	0.572
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	13.217	0.105
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	17.660	0.024*
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	26.869	0.001*
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	22.244	0.004*
6. ภาวะเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ้งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	41.584	0.000*
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้	17.244	0.028*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 32 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.675 และค่า Sig. เท่ากับ 0.572 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.217 และค่า Sig. เท่ากับ 0.105 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.660 และค่า Sig. เท่ากับ 0.024 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.869 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.244 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 41.584 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.244 และค่า Sig. เท่ากับ 0.028 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 33 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	13.050	0.110
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	4.302	0.829
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	8.819	0.358
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	24.880	0.002*
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่น้ำกัก	55.519	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 33 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.050 และค่า Sig. เท่ากับ 0.110 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.302 และค่า Sig. เท่ากับ 0.829 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.819 และค่า Sig. เท่ากับ 0.358 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 24.880 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 55.519 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 34 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	15.576	0.049*
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	16.199	0.094
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	9.019	0.341
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	10.613	0.225

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลทางวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบด้านปริมาณการรับรู้

จากตารางที่ 34 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.576 และค่า Sig. เท่ากับ 0.049 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่

ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.199 และค่า Sig. เท่ากับ 0.094 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้น้ำกากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.019 และค่า Sig. เท่ากับ 0.341 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้น้ำกากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.613 และค่า Sig. เท่ากับ 0.225 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 35 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้น้ำกากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่น้ำกากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	16.698	0.033*
2. การใส่น้ำกากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	27.276	0.001*
3. ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่น้ำกากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	16.912	0.010*
4. หากต้องซื้อน้ำกากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า	27.008	0.001*
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา	21.684	0.006*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 35 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้น้ำกากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.698 และค่า Sig. เท่ากับ 0.033 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.276 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ดึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.912 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.008 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์ และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.684 และค่า Sig. เท่ากับ 0.006 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 36 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	9.380	0.311
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	14.618	0.067

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 36 (ต่อ)

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	7.597	0.474
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	14.383	0.072
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	15.961	0.043*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	15.017	0.059
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	21.673	0.006*
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	25.030	0.002*
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	17.089	0.029*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	10.488	0.232

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 36 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัย

เสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.380 และค่า Sig. เท่ากับ 0.311 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.618 และค่า Sig. เท่ากับ 0.067 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.597 และค่า Sig. เท่ากับ 0.474 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.383 และค่า Sig. เท่ากับ 0.072 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.961 และค่า Sig. เท่ากับ 0.043 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.017 และค่า Sig. เท่ากับ 0.059 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.673 และค่า Sig. เท่ากับ 0.006 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.030 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.089 และค่า Sig. เท่ากับ 0.029 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.488 และค่า Sig. เท่ากับ 0.232 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 37 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	1.355	0.508
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	1.924	0.382
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	3.952	0.139
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	3.136	0.208
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	4.930	0.085
6. ไม่เสียเวลาในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	4.048	0.399
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	4.868	0.301
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	1.823	0.402
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	3.237	0.519
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	2.974	0.226

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลตารางที่ 37 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.355 และค่า Sig. เท่ากับ 0.508 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.924 และค่า Sig. เท่ากับ 0.382 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้าากกป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.952 และค่า Sig. เท่ากับ 0.139 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้าากกป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.136 และค่า Sig. เท่ากับ 0.208 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้าากกป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.930 และค่า Sig. เท่ากับ 0.085 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้าากกป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.048 และค่า Sig. เท่ากับ 0.399 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.868 และค่า Sig. เท่ากับ 0.301 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้าากกป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.823 และค่า Sig. เท่ากับ 0.402 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้าากกป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.237 และค่า Sig. เท่ากับ 0.519 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้าากกป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.974 และค่า Sig. เท่ากับ 0.226 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 38 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.013	0.993
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	4.243	0.120
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	2.866	0.239
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.420	0.810
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	0.788	0.674

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 38 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.013 และค่า Sig. เท่ากับ 0.993 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.243 และค่า Sig. เท่ากับ 0.120 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.866 และค่า Sig. เท่ากับ 0.239 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.420 และค่า Sig. เท่ากับ 0.810 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.788 และค่า Sig. เท่ากับ 0.674 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 39 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	27.502	0.001*
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	8.849	0.355
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	8.014	0.432
4. ถึงแม้ว่าการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	15.034	0.058
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	11.706	0.165
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	17.391	0.026*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 39 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	26.282	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 39 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.502 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.849 และค่า Sig. เท่ากับ 0.355 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.014 และค่า Sig. เท่ากับ 0.432 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญ แต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.034 และค่า Sig. เท่ากับ 0.058 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.706 และค่า Sig. เท่ากับ 0.165 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.391 และค่า Sig. เท่ากับ 0.026 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.282 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 40 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	11.172	0.192
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	15.230	0.055
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	5.678	0.683
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	10.180	0.253
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	18.536	0.018*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 40 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.172 และค่า Sig. เท่ากับ 0.192 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.230 และค่า Sig. เท่ากับ 0.055 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.678 และค่า Sig. เท่ากับ 0.683 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.180 และค่า Sig. เท่ากับ 0.253 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.536 และค่า Sig. เท่ากับ 0.018 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 41 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	8.719	0.367
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	9.494	0.486
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	12.746	0.121
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	14.113	0.079

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 41 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.719 และค่า Sig. เท่ากับ 0.367 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.494 และค่า Sig. เท่ากับ 0.486 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.746 และค่า Sig. เท่ากับ 0.121 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.113 และค่า Sig. เท่ากับ 0.079 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 42 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	19.111	0.014*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	14.369	0.073

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 42 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
3. ถึงจะรู้ดีกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ท่านก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	24.070	0.001*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	12.841	0.117
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	10.552	0.228

จากตารางที่ 42 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.111 และค่า Sig. เท่ากับ 0.014 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำเป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.369 และค่า Sig. เท่ากับ 0.073 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้ดีกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 24.070 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เองคิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.841 และค่า Sig. เท่ากับ 0.117 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากาก

หลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.552 และค่า Sig. เท่ากับ 0.228 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 43 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	18.947	0.015*
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	34.648	0.000*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	37.275	0.000*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	25.749	0.001*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	17.707	0.024*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	22.593	0.004*
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	12.096	0.147
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	19.690	0.012*
9. การได้รับการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	26.869	0.001*
10. มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	12.375	0.135

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 43 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.947 และค่า Sig. เท่ากับ 0.015 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 34.648 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 37.275 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.749 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงานพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.707 และค่า Sig. เท่ากับ 0.024 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.593 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.096 และค่า Sig. เท่ากับ 0.147 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.690 และค่า Sig. เท่ากับ 0.012 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

9. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.869 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.375 และค่า Sig. เท่ากับ 0.135 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 44 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	2.259	0.323
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	7.028	0.030*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	2.100	0.350
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดทานสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	4.419	0.110
5. ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	4.209	0.122
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	1.954	0.744
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	8.610	0.072
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	12.769	0.002*
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	2.402	0.662
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	1.188	0.552

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 44 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.259 และค่า Sig. 0.323 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.028 และค่า Sig. เท่ากับ 0.030 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.100 และค่า Sig. เท่ากับ 0.350 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.419 และค่า Sig. เท่ากับ 0.110 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.209 และค่า Sig. เท่ากับ 0.122 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.954 และค่า Sig. เท่ากับ 0.744 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.610 และค่า Sig. เท่ากับ 0.072 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square 12.769 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.402 และค่า Sig. เท่ากับ 0.662 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.188 และค่า Sig. เท่ากับ 0.552 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 45 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มี ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.085	0.959
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอก ในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	1.205	0.547
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	0.141	0.932
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.564	0.754
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่ หน้ากากเท่านั้น	0.390	0.823

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 45 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่น

ฝ้าย ป่าน ปอनु่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.085 และค่า Sig. เท่ากับ 0.959 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวัน แรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.205 และค่า Sig. เท่ากับ 0.547 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.141 และค่า Sig. เท่ากับ 0.932 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.564 และค่า Sig. เท่ากับ 0.754 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากาก เท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.390 และค่า Sig. เท่ากับ 0.823 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 46 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	15.351	0.053
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	11.680	0.166
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	14.606	0.067

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 46 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งทำงาน	13.078	0.109
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	5.959	0.655
6. กฏระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	12.110	0.146
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	18.508	0.018*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 46 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.351 และค่า Sig. เท่ากับ 0.053 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.680 และค่า Sig. เท่ากับ 0.166 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.606 และค่า Sig. เท่ากับ 0.067 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่

ก็ควรใช้ทุกครั้งในการทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square 13.078 และค่า Sig. เท่ากับ 0.109 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.959 และค่า Sig. เท่ากับ 0.655 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.110 และค่า Sig. เท่ากับ 0.146 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.508 และค่า Sig. เท่ากับ 0.018 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 47 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	9.165	0.329
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	6.453	0.597
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	9.397	0.310
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	10.520	0.230
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	16.743	0.033*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 47 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.165 และค่า Sig. เท่ากับ 0.329 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.453 และค่า Sig. เท่ากับ 0.597 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.397 และค่า Sig. เท่ากับ 0.310 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.520 และค่า Sig. เท่ากับ 0.230 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.743 และค่า Sig. เท่ากับ 0.033 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลงานวิจัยนี้จัดทำขึ้นที่ มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์บุรีรัมย์

ตารางที่ 48 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง
กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	4.127	0.845
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	11.208	0.342
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ท่านได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	1.707	0.989
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	9.708	0.286

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 48 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.127 และค่า Sig. เท่ากับ 0.845 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.208 และค่า Sig. เท่ากับ 0.342 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.707 และค่า Sig. เท่ากับ 0.989 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.708 และค่า Sig. เท่ากับ 0.286 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 49 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก	14.034	0.081
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งซึ่งช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	15.123	0.057
3. ถึงจะรู้สึกราคาแพงที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ท่านก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	19.963	0.003*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า	8.530	0.383
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	14.431	0.071

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 49 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.034 และค่า Sig. เท่ากับ 0.081 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งซึ่งช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.123 และค่า Sig. เท่ากับ 0.057 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกราคาแพงที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.963 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.530 และค่า Sig. เท่ากับ 0.383 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.431 และค่า Sig. เท่ากับ 0.071 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 50 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	9.271	0.320
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	20.904	0.007*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	24.849	0.002*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	24.042	0.002*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	16.102	0.041*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	10.166	0.254

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 50 (ต่อ)

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	9.331	0.315
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	13.506	0.096
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	19.354	0.013*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่ หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	8.884	0.352

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 50 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.271 และค่า Sig. เท่ากับ 0.320 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 20.904 และค่า Sig. เท่ากับ 0.007 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 24.849 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 24.042 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงานพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.102 และค่า Sig. เท่ากับ 0.041 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.166 และค่า Sig. เท่ากับ 0.254 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.331 และค่า Sig. เท่ากับ 0.315 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.506 และค่า Sig. เท่ากับ 0.096 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.354 และค่า Sig. เท่ากับ 0.013 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จับ) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.884 และค่า Sig. เท่ากับ 0.352 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 51 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง
กับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	4.280	0.118
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	0.607	0.738
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	2.579	0.275
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จาก โรงงาน	1.137	0.567
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคล ไม่ไกล	2.743	0.254
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	5.992	0.200
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	3.217	0.522
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	4.069	0.131
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	11.041	0.026*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	3.318	0.190

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 51 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้า
ปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อ
เรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.280 และ
ค่า Sig. เท่ากับ 0.118 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อ
เรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.607 และค่า
Sig. เท่ากับ 0.738 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.579 และค่า Sig. เท่ากับ 0.275 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.137 และค่า Sig. เท่ากับ 0.567 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.743 และค่า Sig. เท่ากับ 0.254 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.992 และค่า Sig. เท่ากับ 0.200 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.217 และค่า Sig. เท่ากับ 0.522 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.069 และค่า Sig. เท่ากับ 0.131 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.041 และค่า Sig. เท่ากับ 0.026 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.318 และค่า Sig. เท่ากับ 0.190 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 52 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้าน ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มี ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	2.891	0.236
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอก ในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	0.108	0.948
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	0.517	0.772
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	1.094	0.579
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่ หน้ากากเท่านั้น	0.528	0.768

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 52 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.891 และค่า Sig. เท่ากับ 0.236 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.108 และค่า Sig. เท่ากับ 0.948 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.517 และค่า Sig. เท่ากับ 0.772 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.094 และค่า Sig. เท่ากับ 0.579 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.528 และค่า Sig. เท่ากับ 0.768 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 53 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	6.175	0.628
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	7.032	0.533
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	12.146	0.145
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	13.627	0.092
5. การตรวจสอบสภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	12.363	0.136
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยู่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	11.721	0.164

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 53 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	17.063	0.029*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 53 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.175 และค่า Sig. เท่ากับ 0.628 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.032 และค่า Sig. เท่ากับ 0.533 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.146 และค่า Sig. เท่ากับ 0.145 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.627 และค่า Sig. เท่ากับ 0.092 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.363 และค่า Sig. เท่ากับ 0.136 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

6. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.721 และค่า Sig. เท่ากับ 0.164 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.063 และค่า Sig. เท่ากับ 0.029 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 54 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	22.795	0.004*
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	30.406	0.000*
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	3.425	0.905
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	9.078	0.336
5. งานที่ท่านทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	12.374	0.135

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 54 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.795 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 30.406 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.425 และค่า Sig. เท่ากับ 0.905 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.078 และค่า Sig. เท่ากับ 0.336 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.374 และค่า Sig. เท่ากับ 0.135 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 55 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	X ²	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	6.415	0.601
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	10.564	0.392
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ท่านได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	7.384	0.496
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	9.239	0.323

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 55 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.415 และค่า Sig. เท่ากับ 0.601 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.564 และค่า Sig. เท่ากับ 0.392 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.384 และค่า Sig. เท่ากับ 0.496 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.239 และค่า Sig. เท่ากับ 0.323 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 56 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก	5.562	0.696
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	16.109	0.041*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 56 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	X ²	Sig.
3. ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	8.383	0.211
4. หากท่านต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	8.220	0.412
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	19.551	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 56 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.562 และค่า Sig. เท่ากับ 0.696 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.109 และค่า Sig. เท่ากับ 0.041 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.383 และค่า Sig. เท่ากับ 0.211 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.220 และค่า Sig. เท่ากับ 0.412 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.551 และค่า Sig. เท่ากับ 0.012 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 57 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	X ²	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	26.464	0.001*
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	33.639	0.000*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	34.325	0.000*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	25.387	0.001*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	45.336	0.000*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ โเอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	38.873	0.000*
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	8.045	0.429
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	16.894	0.031*
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	30.703	0.000*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	22.282	0.004*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 57 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.464 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 33.639 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 34.325 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.387 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 45.336 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 38.873 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.045 และค่า Sig. เท่ากับ 0.429 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.894 และค่า Sig. เท่ากับ 0.031 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 30.703 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการ تذากเตือนเป็นลำดับขึ้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.282 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 58 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	3.087	0.214
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	25.084	0.000*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	27.092	0.000*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดทวนสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	6.380	0.041*
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	1.863	0.394
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	2.147	0.709
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	12.646	0.013*
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	2.503	0.286
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	2.757	0.599
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	6.175	0.046*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 58 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับ แจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.087 และค่า Sig. เท่ากับ 0.214 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงาน แจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.084 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมี หน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.092 และ ค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อ หน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.380 และค่า Sig. เท่ากับ 0.041 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะเวลา ในการเดินไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.863 และค่า Sig. เท่ากับ 0.394 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่ เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.147 และค่า Sig. เท่ากับ 0.709 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมี ข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.646 และ ค่า Sig. เท่ากับ 0.013 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อ หน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.503 และค่า Sig. เท่ากับ 0.286 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การ สามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.757 และ ค่า Sig. เท่ากับ 0.599 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.175 และค่า Sig. เท่ากับ 0.046 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 59 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	8.513	0.014*
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	2.582	0.275
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	0.206	0.902
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.472	0.790
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	1.650	0.438

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 59 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.513 และค่า Sig. เท่ากับ 0.014 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.582 และค่า Sig. เท่ากับ 0.275 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.206 และค่า Sig. เท่ากับ 0.902 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.472 และค่า Sig. เท่ากับ 0.790 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.650 และค่า Sig. เท่ากับ 0.438 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 60 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	9.170	0.328
2. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	10.803	0.213
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	13.007	0.112
4. ถึงแม้ว่าการ ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	18.610	0.017*
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	17.204	0.208
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	19.501	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 60 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	19.980	0.010*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 60 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.170 และค่า Sig. เท่ากับ 0.328 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.803 และค่า Sig. เท่ากับ 0.213 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.007 และค่า Sig. เท่ากับ 0.112 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญ แต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.610 และค่า Sig. เท่ากับ 0.017 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.204 และค่า Sig. เท่ากับ 0.208 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยู่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.501 และค่า Sig. เท่ากับ 0.012 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.980 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 61 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	6.535	0.588
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	7.682	0.465
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	5.197	0.736
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	12.554	0.128
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	20.602	0.008*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 61 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.535 และค่า Sig. เท่ากับ 0.588 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.682 และค่า Sig. เท่ากับ 0.465 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.197 และค่า Sig. เท่ากับ 0.736 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.554 และค่า Sig. เท่ากับ 0.128 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 20.602 และค่า Sig. เท่ากับ 0.008 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 62 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	12.719	0.122
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	6.537	0.587
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	7.194	0.516
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	9.990	0.266

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 62 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น
ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
นำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรก
ซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.719 และค่า Sig. เท่ากับ 0.122 แสดงว่า ไม่
มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
นำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็น
เรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.537 และค่า
Sig. เท่ากับ 0.587 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
นำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับ
อันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.194 และค่า Sig. เท่ากับ 0.516 แสดงว่า ไม่
มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
นำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่าย
สูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.990 และค่า Sig. เท่ากับ 0.266 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์
กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 63 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้
งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก	48.043	0.000*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการ ผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	13.351	0.100

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 63 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
3. ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	15.862	0.015*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	18.726	0.016*
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	47.472	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 63 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 48.043 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.351 และค่า Sig. เท่ากับ 0.100 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.862 และค่า Sig. เท่ากับ 0.015 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.726 และค่า Sig. เท่ากับ 0.016 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 47.472 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 64 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	26.825	0.001*
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	27.282	0.001*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	47.718	0.000*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	18.727	0.016*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	25.261	0.001*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	28.899	0.000*
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	9.453	0.306
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	19.369	0.013*
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	22.913	0.003*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	10.039	0.262

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 64 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น
ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
เสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า
มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.825 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
เสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square
เท่ากับ 27.282 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
เสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มี
ค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 47.718 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
เสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-
Square เท่ากับ 18.727 และค่า Sig. เท่ากับ 0.016 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
เสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงานพบว่า มี
ค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.261 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
เสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มี
ค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 28.899 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับ
นัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัย
เสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-
Square เท่ากับ 9.453 และค่า Sig. เท่ากับ 0.306 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ
0.05

8. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.369 และค่า Sig. เท่ากับ 0.013 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.913 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.039 และค่า Sig. เท่ากับ 0.262 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 65 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยอื่น

ปัจจัยอื่น	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	6.273	0.043*
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	15.705	0.000*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	18.374	0.000*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	11.764	0.003*
5. ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	13.768	0.001*
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	11.696	0.003*
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	15.901	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 65 (ต่อ)

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	15.276	0.000*
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	10.168	0.006*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	5.978	0.050*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 65 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่น ทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.273 และค่า Sig. เท่ากับ 0.043 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.705 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.374 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.764 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.768 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินไปปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.696 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.901 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.276 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.168 และค่า Sig. เท่ากับ 0.006 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.978 และค่า Sig. เท่ากับ 0.050 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 66 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำ

ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มี ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	1.901	0.387
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอก ในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	1.891	0.388

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 66 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	2.622	0.270
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	1.329	0.515
5. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	0.101	0.951

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 66 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.901 และค่า Sig. เท่ากับ 0.387 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.891 และค่า Sig. เท่ากับ 0.388 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.622 และค่า Sig. เท่ากับ 0.270 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.329 และค่า Sig. เท่ากับ 0.515 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น

พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.101 และค่า Sig. เท่ากับ 0.951 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน
ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 67 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำ
ด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	7.529	0.481
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	11.177	0.192
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	13.825	0.086
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	17.597	0.024*
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	21.303	0.006*
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ้งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	31.582	0.000*
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้	26.639	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

พลังในวงษ์นักศึกษา ระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 67 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงานพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.529 และค่า Sig. เท่ากับ 0.481 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.177 และค่า Sig. เท่ากับ 0.192 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.825 และค่า Sig. เท่ากับ 0.086 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.597 และค่า Sig. เท่ากับ 0.024 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสอบสภาพประจำปีไม่มาจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.303 และค่า Sig. เท่ากับ 0.006 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 31.582 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.639 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 68 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	8.547	0.382
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	11.263	0.187
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	9.262	0.321
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	9.581	0.296
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่น้ำกัก	17.876	0.022*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 68 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.547 และค่า Sig. เท่ากับ 0.382 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.263 และค่า Sig. เท่ากับ 0.187 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.262 และค่า Sig. เท่ากับ 0.321 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.581 และค่า Sig. เท่ากับ 0.296 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.876 และค่า Sig. เท่ากับ 0.022 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 69 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	15.939	0.043*
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	1.768	0.987
3. เมื่อเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	8.572	0.380
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	7.919	0.441

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

จากตารางที่ 69 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.939 และค่า Sig. เท่ากับ 0.043 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติ

ของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.768 และค่า Sig. เท่ากับ 0.987 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.572 และค่า Sig. เท่ากับ 0.380 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.919 และค่า Sig. เท่ากับ 0.441 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 70 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	30.634	0.000*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	24.928	0.002*
3. ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	15.138	0.019*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ติดต่อกัน	33.023	0.000*
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา	35.927	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 70 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 30.634 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 24.928 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ดึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.138 และค่า Sig. เท่ากับ 0.019 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใ้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 33.023 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 35.927 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ผลงานวิจัยนี้จัดทำในระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 71 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	11.293	0.186
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	23.705	0.003*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	19.552	0.012*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	17.504	0.025*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	26.716	0.001*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	12.681	0.123
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	4.334	0.826
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	9.213	0.325
9. การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	14.702	0.065
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	6.870	0.551

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 71 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-

Square เท่ากับ 11.293 และค่า Sig. เท่ากับ 0.186 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 23.705 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.552 และค่า Sig. เท่ากับ 0.012 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.504 และค่า Sig. เท่ากับ 0.025 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.716 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโบสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.681 และค่า Sig. เท่ากับ 0.123 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.334 และค่า Sig. เท่ากับ 0.826 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.213 และค่า Sig. เท่ากับ 0.325 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.702 และค่า Sig. เท่ากับ 0.065 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือน

เป็นลำดับขึ้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.870 และค่า Sig. เท่ากับ 0.551 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 72 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	1.965	0.374
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	11.676	0.003*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	11.188	0.004*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	9.517	0.009*
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	11.195	0.004*
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	9.593	0.008*
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	9.218	0.010*
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	9.171	0.010*
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	12.559	0.002*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	9.527	0.009*

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 72 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.965 และค่า Sig. เท่ากับ 0.374 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.676 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.188 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อ หน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จาก โรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.517 และค่า Sig. เท่ากับ 0.009 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะทางในการเดินไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.195 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่ เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.593 และค่า Sig. เท่ากับ 0.008 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.218 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การ ชื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.171 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การ สามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.559 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.527 และค่า Sig. เท่ากับ 0.009 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 73 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.787	0.675
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	1.905	0.386
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	6.188	0.045*
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	1.871	0.392
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	2.669	0.263

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 73 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.787 และค่า Sig. เท่ากับ 0.675 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.905 และค่า Sig. เท่ากับ 0.386 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.188 และค่า Sig. เท่ากับ 0.045 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.871 และค่า Sig. เท่ากับ 0.392 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.669 และค่า Sig. เท่ากับ 0.263 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 74 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	11.731	0.164
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	17.315	0.027*
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	8.337	0.401
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	16.837	0.032*
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	19.183	0.014*
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	12.131	0.145

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 74 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	32.892	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 74 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.731 และค่า Sig. เท่ากับ 0.164 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.315 และค่า Sig. เท่ากับ 0.027 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.337 และค่า Sig. เท่ากับ 0.401 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรู้สึกอึดอัดก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.837 และค่า Sig. เท่ากับ 0.032 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.183 และค่า Sig. เท่ากับ 0.014 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็น เรื่องที่อยู่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.131 และค่า Sig. เท่ากับ 0.145 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่ เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 32.892 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 75 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้ งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	14.805	0.063
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	8.970	0.345
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	2.955	0.937
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	10.979	0.203
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	14.649	0.066

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 75 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการ เกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.805 และค่า Sig. เท่ากับ 0.063 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่ อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.970 และค่า Sig. เท่ากับ 0.345 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.955 และค่า Sig. เท่ากับ 0.937 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจน ร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.979 และค่า Sig. เท่ากับ 0.203 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้อง ใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.649 และค่า Sig. เท่ากับ 0.066 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 76 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้ งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	8.588	0.378
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	8.349	0.400
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	10.592	0.226
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	13.175	0.106

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 76 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรค แทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.588 และค่า Sig. เท่ากับ 0.378 แสดง ว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.349 และค่า Sig. 0.400 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.592 และค่า Sig. เท่ากับ 0.226 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสีย ค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.175 และค่า Sig. เท่ากับ 0.106 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 77 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้ งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	23.286	0.003*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการ ผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	2.964	0.937

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 77 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
3. ถึงจะรู้สึกราคาญาติที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ท่านก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	12.848	0.046*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	13.623	0.092
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	22.138	0.005*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 77 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อพูดคุยกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 23.286 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.964 และค่า Sig. เท่ากับ 0.937 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกราคาญาติที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.848 และค่า Sig. เท่ากับ 0.046 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่น

ใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.623 และค่า Sig. เท่ากับ 0.092 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาด หน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.138 และค่า Sig. เท่ากับ 0.005 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 78 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	21.870	0.005*
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	32.502	0.000*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	39.964	0.000*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	25.885	0.001*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	31.182	0.000*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	19.960	0.083
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	10.262	0.247
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	18.551	0.017*
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	19.623	0.012*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 78 (ต่อ)

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	26.215	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 78 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.870 และค่า Sig. เท่ากับ 0.005 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 32.502 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 39.964 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.885 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 31.182 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.960 และค่า Sig. เท่ากับ 0.083 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.262 และค่า Sig. เท่ากับ 0.247 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.551 และค่า Sig. เท่ากับ 0.017 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่ หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.623 และค่า Sig. เท่ากับ 0.012 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะ ได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.215 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 79 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	0.726	0.695
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	11.697	0.003*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 79 (ต่อ)

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
3. โรงงานมีหน้าฉากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	9.228	0.010*
4. เมื่อหน้าฉากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	3.441	0.179
5. ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้าฉากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	4.523	0.104
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้าฉากป้องกันฝุ่น	9.187	0.010*
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้าฉากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	12.986	0.002*
8. การซื้อหน้าฉากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	10.206	0.006*
9. การสามารถหาซื้อหน้าฉากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	17.283	0.000*
10. หน้าฉากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	3.100	0.212

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 79 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้าฉากอันใหม่มาแทนถ้าหน้าฉากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้าฉากอันใหม่มาแทนถ้าหน้าฉากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเอื้อ เรื่อง การได้รับแจกหน้าฉากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.726 และค่า Sig. เท่ากับ 0.695 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้าฉากอันใหม่มาแทนถ้าหน้าฉากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานแจกหน้าฉากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.697 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการรับหาหน้าฉากอันใหม่มาแทนถ้าหน้าฉากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานมีหน้าฉากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.228 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเอื้อ เรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.441 และค่า Sig. เท่ากับ 0.179 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเอื้อ เรื่อง ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.523 และค่า Sig. เท่ากับ 0.104 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเอื้อ เรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.187 และค่า Sig. เท่ากับ 0.010 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้น้ำกากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.986 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเอื้อ เรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.206 และค่า Sig. เท่ากับ 0.006 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับ ปัจจัยเอื้อ เรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.283 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการรับหาน้ำกากอันใหม่มาแทนถ้าน้ำกากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเอื้อ เรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.100 และค่า Sig. เท่ากับ 0.212 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 80 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	0.862	0.650
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	2.860	0.239
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	1.350	0.509
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.606	0.739
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	2.683	0.261

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 80 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.862 และค่า Sig. เท่ากับ 0.650 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.860 และค่า Sig. เท่ากับ 0.239 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.350 และค่า Sig. เท่ากับ 0.509 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.606 และค่า Sig. เท่ากับ 0.739 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.683 และค่า Sig. เท่ากับ 0.261 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 81 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	17.785	0.023*
2. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	13.210	0.105
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	12.188	0.143
4. ถึงแม้ว่าการ ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งี่ทำงาน	15.315	0.053
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	26.146	0.001*
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	21.748	0.005*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 81 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	28.983	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 81 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.785 และค่า Sig. เท่ากับ 0.023 แสดงว่ามีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.210 และค่า Sig. เท่ากับ 0.105 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.188 และค่า Sig. เท่ากับ 0.143 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญ แต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.315 และค่า Sig. เท่ากับ 0.053 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.146 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.748 และค่า Sig. เท่ากับ 0.005 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 28.983 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 82 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	6.362	0.607
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	9.175	0.328
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	8.584	0.379
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	10.784	0.214
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	20.730	0.008*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 82 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.362 และค่า Sig. เท่ากับ 0.607 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.175 และค่า Sig. เท่ากับ 0.328 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.584 และค่า Sig. เท่ากับ 0.379 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.784 และค่า Sig. เท่ากับ 0.214 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 20.730 และค่า Sig. เท่ากับ 0.008 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 83 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	X ²	Sig.
1. คนที่สูด โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	12.955	0.113
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	10.810	0.213
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	6.877	0.550
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	6.605	0.580

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 83 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.955 และค่า Sig. เท่ากับ 0.113 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.810 และค่า Sig. เท่ากับ 0.213 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.877 และค่า Sig. เท่ากับ 0.550 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.605 และค่า Sig. เท่ากับ 0.580 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 84 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	40.482	0.000*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	12.916	0.115

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 84 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
3. ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	20.182	0.003*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	30.884	0.000*
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	41.129	0.000*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 84 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่น้ำกากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 40.482 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่น้ำกากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.916 และค่า Sig. เท่ากับ 0.115 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกราคาที่ต้องใส่น้ำกากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 20.182 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 30.884 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 41.129 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 85 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	11.284	0.186
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	23.793	0.002*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	27.864	0.001*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	15.452	0.051
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	28.988	0.000*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	16.087	0.041*
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	6.911	0.546
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	15.150	0.056
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	11.471	0.176
10. มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	4.996	0.758

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 85 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.284 และค่า Sig. เท่ากับ 0.186 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 23.793 และค่า Sig. เท่ากับ 0.002 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย (จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.864 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.452 และค่า Sig. เท่ากับ 0.051 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 28.988 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.087 และค่า Sig. เท่ากับ 0.041 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.911 และค่า Sig. เท่ากับ 0.546 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้าย ได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.150 และค่า Sig. เท่ากับ 0.056 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้าย ได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.471 และค่า Sig. เท่ากับ 0.176 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.996 และค่า Sig. เท่ากับ 0.758 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 86 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจาก โรงงาน	2.989	0.224
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	15.281	0.000*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	13.166	0.001*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จาก โรงงาน	7.452	0.024*
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคล ไม่ไกล	4.989	0.083
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	3.691	0.158
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	14.373	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 86 (ต่อ)

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	8.653	0.013*
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	16.237	0.000*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	7.149	0.028*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 86 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.989 และค่า Sig. เท่ากับ 0.224 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.281 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 13.166 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.452 และค่า Sig. 0.024 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.989 และค่า Sig. เท่ากับ 0.083 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินไปปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.691 และค่า Sig. เท่ากับ 0.158 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.373 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.653 และค่า Sig. เท่ากับ 0.013 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.237 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.149 และค่า Sig. เท่ากับ 0.028 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 87 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า)

ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มี ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	5.136	0.077
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอก ในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	4.495	0.106

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 87 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	4.860	0.088
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.131	0.937
5. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	1.513	0.469

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 87 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ปาน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.136 และค่า Sig. เท่ากับ 0.077 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการเป็นหอบเหนื่อยเรื้อรังที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.077 และค่า Sig. เท่ากับ 0.106 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.860 และค่า Sig. เท่ากับ 0.088 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่

สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.131 และค่า Sig. เท่ากับ 0.937 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.513 และค่า Sig. เท่ากับ 0.469 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 88 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	5.402	0.714
2. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	9.880	0.274
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	4.017	0.856
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน	10.539	0.229
5. การตรวจสอบสภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	16.517	0.036*
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	21.138	0.007*
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	16.942	0.031*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 88 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้าย เป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.402 และค่า Sig. เท่ากับ 0.714 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้าย ง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.880 และค่า Sig. เท่ากับ 0.274 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.017 และค่า Sig. เท่ากับ 0.856 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งในการทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.539 และค่า Sig. เท่ากับ 0.229 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.517 และค่า Sig. เท่ากับ 0.036 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่ยยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.138 และค่า Sig. เท่ากับ 0.007 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.942 และค่า Sig. เท่ากับ 0.031 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 89 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	6.518	0.589
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	7.861	0.447
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	10.727	0.218
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	17.969	0.021*
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	12.930	0.114

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 89 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.518 และค่า Sig. เท่ากับ 0.589 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.861 และค่า Sig. เท่ากับ 0.447 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การมีร่างกาย

แข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.727 และค่า Sig. เท่ากับ 0.218 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.969 และค่า Sig. เท่ากับ 0.021 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.930 และค่า Sig. เท่ากับ 0.114 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 90 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	7.730	0.460
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	12.273	0.139
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	16.018	0.042*
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	9.014	0.341

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 90 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.730 และค่า Sig. เท่ากับ 0.460 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า ไม่มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.273 และค่า Sig. เท่ากับ 0.139 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.018 และค่า Sig. เท่ากับ 0.042 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.014 และค่า Sig. เท่ากับ 0.341 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 91 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	12.142	0.145
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	5.404	0.714

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 91 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
3. ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	8.151	0.227
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	25.871	0.001*
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	22.810	0.004*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 91 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.142 และค่า Sig. เท่ากับ 0.145 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.404 และค่า Sig. เท่ากับ 0.714 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.151 และค่า Sig. เท่ากับ 0.227 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง หากต้อง

ซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.871 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันเรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 22.810 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 92 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	14.251	0.075
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	42.321	0.000*
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	45.533	0.000*
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	35.922	0.000*
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	35.936	0.000*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	11.288	0.186
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	14.744	0.064
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	19.045	0.015*
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	31.012	0.000*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ได้ หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	12.242	0.141

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 92 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.251 และค่า Sig. เท่ากับ 0.075 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 42.321 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 45.533 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้หรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 35.922 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 35.936 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.288 และค่า Sig. เท่ากับ 0.186 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเช็ดดูทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกัน

ฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.744 และค่า Sig. เท่ากับ 0.064 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.045 และค่า Sig. เท่ากับ 0.015 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ กับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 31.012 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ กับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.242 และค่า Sig. เท่ากับ 0.141 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 93 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ กับปัจจัยอื่น

ปัจจัยอื่น	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	14.976	0.001*
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	25.533	0.000*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	11.189	0.004*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	11.488	0.003*
5. ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	9.514	0.009*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 93 (ต่อ)

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	7.881	0.019*
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	5.971	0.051
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใส่เอง	3.388	0.184
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	8.914	0.012*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	3.209	0.201

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 93 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.976 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 25.533 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.189 และค่า Sig. เท่ากับ 0.004 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้

จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.488 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.514 และค่า Sig. เท่ากับ 0.009 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.881 และค่า Sig. เท่ากับ 0.019 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.971 และค่า Sig. เท่ากับ 0.051 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.388 และค่า Sig. เท่ากับ 0.184 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 8.914 และค่า Sig. เท่ากับ 0.012 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ เรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.209 และค่า Sig. เท่ากับ 0.201 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6.13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงาน เสมอกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

ตารางที่ 94 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ
กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มี ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน	2.693	0.260
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอก ในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	2.663	0.264
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	0.957	0.620
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	0.010	0.995
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่ หน้ากากเท่านั้น	1.395	0.498

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 94 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่
ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำ
ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่น
ฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.693 และค่า
Sig. เท่ากับ 0.260 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำ
ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวัน
แรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 2.663 และค่า
Sig. เท่ากับ 0.264 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.957 และค่า Sig. เท่ากับ 0.620 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 0.010 และค่า Sig. เท่ากับ 0.995 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำ ด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากาก เท่านั้น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.395 และค่า Sig. 0.498 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 95 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและ โรงงาน	4.614	0.798
2. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	10.277	0.246
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	5.940	0.654
4. ถึงแม้ว่าการ ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควร ใช้ทุกครั้งทำงาน	7.547	0.479
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	4.948	0.763
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการ ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุงยาก จึงไม่ จำเป็นต้องปฏิบัติ	15.618	0.048*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 95 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้	16.663	0.034*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 95 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.614 และค่า Sig. เท่ากับ 0.798 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.277 และค่า Sig. เท่ากับ 0.246 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 5.940 และค่า Sig. เท่ากับ 0.654 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งทำงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.547 และค่า Sig. เท่ากับ 0.479 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 4.948 และค่า Sig. เท่ากับ 0.763 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 15.618 และค่า Sig. เท่ากับ 0.048 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อน ร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.663 และค่า Sig. เท่ากับ 0.034 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 96 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้าย มากกว่าแผนกอื่น	10.115	0.257
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ	12.461	0.132
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	18.120	0.020*
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะ เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้	19.088	0.014*
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก	27.093	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 96 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรค ปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่นพบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 10.115 และค่า Sig. เท่ากับ 0.257 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความเข้าใจการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่องการทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.461 และค่า Sig. เท่ากับ 0.132 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความเข้าใจการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่องการมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.120 และค่า Sig. เท่ากับ 0.020 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 19.088 และค่า Sig. เท่ากับ 0.014 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.093 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 97 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย	χ^2	Sig.
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	16.891	0.031*
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า	6.352	0.608
3. เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	7.060	0.530
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง	17.958	0.022*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 97 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 16.891 และค่า Sig. เท่ากับ 0.031 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.352 และค่า Sig. เท่ากับ 0.608 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิตพบว่ามีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 7.060 และค่า Sig. เท่ากับ 0.530 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 17.958 และค่า Sig. เท่ากับ 0.022 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 98 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	χ^2	Sig.
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก	28.082	0.000*
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	9.539	0.299

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตารางที่ 98 (ต่อ)

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน	X^2	Sig.
3. ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	18.333	0.005*
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า	27.947	0.000*
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา	26.557	0.001*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 98 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน เรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 28.082 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน เรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.539 และค่า Sig. เท่ากับ 0.299 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน เรื่อง ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 18.333 และค่า Sig. เท่ากับ 0.005 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน เรื่อง หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.947 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน เรื่อง การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 26.557 และค่า Sig. เท่ากับ 0.001 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 99 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม	χ^2	Sig.
1. การได้รับความแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	9.876	0.247
2. การได้รับความแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	28.572	0.000*
3. การได้รับความแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	27.886	0.000*
4. การได้รับความแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	14.769	0.064
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเดือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	35.737	0.000*
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	11.855	0.158
7. การได้รับความชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	14.686	0.066
8. การได้รับความชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	12.911	0.115
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	21.331	0.006*
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	21.906	0.005*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 99 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริม พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 9.876 และค่า Sig. เท่ากับ 0.247 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 28.572 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 27.886 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.769 และค่า Sig. เท่ากับ 0.064 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 35.737 และค่า Sig. เท่ากับ 0.000 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.855 และค่า Sig. เท่ากับ 0.158 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 14.686 และค่า Sig. เท่ากับ 0.066 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 12.911 และค่า Sig. เท่ากับ 0.115 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.331 และค่า Sig. เท่ากับ 0.006 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเสริมเรื่อง การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จบ.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตัดเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 21.906 และค่า Sig. เท่ากับ 0.005 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

ตารางที่ 100 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ กับปัจจัยอื่น

ปัจจัยอื่น	χ^2	Sig.
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจาก โรงงาน	1.954	0.376
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	11.640	0.003*
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	6.066	0.048*
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถ ไปขอรับชิ้นใหม่ได้จาก โรงงาน	1.180	0.554
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคล ไม่ไกล	6.052	0.049*
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	6.028	0.049*
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	6.281	0.043*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ปัจจัยเอื้อ	χ^2	Sig.
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	3.291	0.193
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	11.707	0.003*
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	3.746	0.154

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 100 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อ พบว่า

1. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.954 และค่า Sig. เท่ากับ 0.376 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

2. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.640 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

3. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.066 และค่า Sig. เท่ากับ 0.048 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

4. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 1.180 และค่า Sig. เท่ากับ 0.554 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

5. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.052 และค่า Sig. เท่ากับ 0.049 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

6. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.028 และค่า Sig. เท่ากับ 0.049 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

7. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 6.281 และค่า Sig. เท่ากับ 0.043 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

8. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.291 และค่า Sig. เท่ากับ 0.193 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

9. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 11.707 และค่า Sig. เท่ากับ 0.003 แสดงว่า มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

10. ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอกับปัจจัยเอื้อเรื่อง หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง พบว่า มีค่าสถิติ Chi-Square เท่ากับ 3.746 และค่า Sig. เท่ากับ 0.154 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

จากข้อมูลสรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฟ้ายังต้น สามารถนำปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม มาเสนอในรูปแบบของตาราง ดังแสดงในตารางที่ 101

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 101 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

พฤติกรรม	ปัจจัยนำ													ปัจจัยเสริม										ปัจจัยเอื้อ																						
	ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย					ทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย					การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย			การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย				การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน																												
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10																	
1																																														
2																																														
3																																														
4																																														
5																																														
6																																														
7																																														
8																																														
9																																														
10																																														
11																																														
12																																														
13																																														
รวม	1	0	2	0	1	2	1	1	1	5	8	13	1	2	1	5	7	3	0	1	1	10	4	9	6	10	5	12	12	8	12	4	2	8	11	3	2	10	9	5	4	6	7	8	9	4

จากตารางที่ 101 สามารถอธิบายความหมายของตัวเลขที่ใช้แทนพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย และปัจจัยต่าง ๆ ได้ดังนี้

หมายเหตุ: พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

พฤติกรรม 1	หมายถึง	การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงาน
พฤติกรรม 2	หมายถึง	การตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานเสมอ
พฤติกรรม 3	หมายถึง	การเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้า
พฤติกรรม 4	หมายถึง	การไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่น
พฤติกรรม 5	หมายถึง	ไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยท่านก็ใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอ
พฤติกรรม 6	หมายถึง	การหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง
พฤติกรรม 7	หมายถึง	การใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน
พฤติกรรม 8	หมายถึง	การทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งาน
พฤติกรรม 9	หมายถึง	การเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งาน
พฤติกรรม 10	หมายถึง	การรีบหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้
พฤติกรรม 11	หมายถึง	การเลือกใส่หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้
พฤติกรรม 12	หมายถึง	การเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า(หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ
พฤติกรรม 13	หมายถึง	การทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ

หมายเหตุ: ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ความรู้ 1	หมายถึง	โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ปาน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน
ความรู้ 2	หมายถึง	อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่ กลับเข้าทำงาน หลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์
ความรู้ 3	หมายถึง	ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้
ความรู้ 4	หมายถึง	โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้
ความรู้ 5	หมายถึง	การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น

หมายเหตุ: ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ทัศนคติ 1	หมายถึง	การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและ โรงงาน
ทัศนคติ 2	หมายถึง	การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา
ทัศนคติ 3	หมายถึง	โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็น โรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน
ทัศนคติ 4	หมายถึง	ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งในการทำงาน
ทัศนคติ 5	หมายถึง	การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ
ทัศนคติ 6	หมายถึง	กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยู่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ
ทัศนคติ 7	หมายถึง	ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้

หมายเหตุ: ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

การรับรู้ 1	หมายถึง	การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น
การรับรู้ 2	หมายถึง	การทำงานใน โรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ
การรับรู้ 3	หมายถึง	มีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้
การรับรู้ 4	หมายถึง	การทำงานใน โรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่น จึงไม่น่าจะเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายได้
การรับรู้ 5	หมายถึง	งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

หมายเหตุ: ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

การรับรู้ 1	หมายถึง	คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย
การรับรู้ 2	หมายถึง	อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานใน โรงงานเย็บผ้า
การรับรู้ 3	หมายถึง	เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ท่านได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต
การรับรู้ 4	หมายถึง	การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

หมายเหตุ: ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

การรับรู้ 1	หมายถึง	การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก
การรับรู้ 2	หมายถึง	การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้
การรับรู้ 3	หมายถึง	ถึงจะรู้สึกราคาสูงที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย
การรับรู้ 4	หมายถึง	หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า
การรับรู้ 5	หมายถึง	การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

หมายเหตุ: ปัจจัยเสริม

ปัจจัยเสริม 1	หมายถึง	การได้รับความแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข
ปัจจัยเสริม 2	หมายถึง	การได้รับความแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน
ปัจจัยเสริม 3	หมายถึง	การได้รับความแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)
ปัจจัยเสริม 4	หมายถึง	การได้รับความแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น
ปัจจัยเสริม 5	หมายถึง	การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน

ปัจจัยเสริม 6 หมายถึง การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และ

ผลงานวิทยานิพนธ์ต่าง ๆ ระดับปริญญาตรี

ปัจจัยเสริม 7	หมายถึง	การได้รับความชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น
ปัจจัยเสริม 8	หมายถึง	การได้รับความชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น
ปัจจัยเสริม 9	หมายถึง	การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท
ปัจจัยเสริม 10	หมายถึง	การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก

หมายเหตุ: ปัจจัยเอื้อ

ปัจจัยเอื้อ 1	หมายถึง	การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน
ปัจจัยเอื้อ 2	หมายถึง	โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ
ปัจจัยเอื้อ 3	หมายถึง	โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน
ปัจจัยเอื้อ 4	หมายถึง	เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน
ปัจจัยเอื้อ 5	หมายถึง	ระยะเวลาในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล
ปัจจัยเอื้อ 6	หมายถึง	ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น
ปัจจัยเอื้อ 7	หมายถึง	โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน
ปัจจัยเอื้อ 8	หมายถึง	การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง
ปัจจัยเอื้อ 9	หมายถึง	การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก
ปัจจัยเอื้อ 10	หมายถึง	หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง

จากตารางที่ 101 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ โดยพิจารณาจากปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเป็นจำนวนตั้งแต่ 8-13 พฤติกรรม พบว่า

1. ปัจจัยนำที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

1.1 ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 13 พฤติกรรม

1.2 ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน เรื่อง การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อพูดคุยกับคนอื่นลำบาก และ การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ย่างยากเสียเวลา มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 10 พฤติกรรม

1.3 ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน เรื่อง ถึงแม้จะรู้สึกว่าค่าที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 9 พฤติกรรม

1.4 ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ย่างยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 8 พฤติกรรม

2. ปัจจัยเสริมที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

2.1 ปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) และการได้รับความรู้เรื่องการใช้หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 12 พฤติกรรม

2.2 ปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 11 พฤติกรรม

2.3 ปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น และการได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 8 พฤติกรรม

3. ปัจจัยเอื้อที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 10 พฤติกรรม

3.2 ปัจจัยเอื้อ เรื่อง โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน และสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 9 พฤติกรรม

3.3 ปัจจัยเอื้อ เรื่อง การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 8 พฤติกรรม

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ พบว่า มีปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมเลย ได้แก่

2. ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง อาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงาน หลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ และหากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า

2. ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง อาการแน่นหน้าอกหายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร ในศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยนำเข้า ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด การวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการในโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ เน้นการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสำรวจ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 312 ราย และนำมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ผลการศึกษาที่ได้นำมาสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในบทนี้

สรุปผลการศึกษา

จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงาน จำนวน 312 ราย จากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัย 3 กลุ่ม ตามแนวคิดทฤษฎีของ PRECEDE Model คือ ศึกษาปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ความรู้ ทักษะ ทักษะ การรับรู้โอกาสเสี่ยง การรับรู้ความรุนแรง และการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ปัจจัยเสริม ได้แก่ คำแนะนำจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยของโรงงาน ปัจจัยเอื้อ ได้แก่ อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นฝ้ายที่โรงงานจัดไว้ให้พนักงานจัดหามาเอง โดยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 6 ตอน สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

ตอนที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางชีวสังคม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของพนักงานบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด จำนวน 312 ราย พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 91.7 มีอายุระหว่าง 21-30 ปี คิดเป็นร้อยละ 46.2 สถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 51.3 มีระดับการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 52.9

ทำงานมาเป็นระยะเวลามากกว่า 2-10 ปี คิดเป็นร้อยละ 34.9 พนักงานส่วนมากไม่เคยทำงานในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูปแห่งอื่น คิดเป็นร้อยละ 63.5 ใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่น คิดเป็นร้อยละ 66.3 และใช้หน้ากากที่ทำจากผ้า คิดเป็นร้อยละ 64.7

ตอนที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำ โดยพิจารณาจากระดับความรู้ ระดับทัศนคติ และระดับการรับรู้ ซึ่งประกอบด้วย 5 ส่วนดังนี้

2.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า โดยรวมพนักงานมีความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 1.47 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายที่มีระดับความรู้ในระดับสูงมี 1 ประเด็น คือ โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ปาน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน (ค่าเฉลี่ย 1.85) มีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้ายในระดับปานกลาง มี 3 ประเด็น คือ ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้ (ค่าเฉลี่ย 1.48) รองลงมา โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ (ค่าเฉลี่ย 1.37) และการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น (ค่าเฉลี่ย 1.35) ตามลำดับ และมีระดับความรู้เกี่ยวกับโรคปอดปอดฝุ่นฝ้ายในระดับต่ำ มี 1 ประเด็น คือ อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ (ค่าเฉลี่ย 1.31)

2.2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า โดยรวมพนักงานมีทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 4.09 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายที่มีระดับทัศนคติในระดับสูงมาก มี 2 ประเด็น คือ การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน (ค่าเฉลี่ย 4.34) ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะช่วยให้ลดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งก็ทำงาน (ค่าเฉลี่ย 4.25) และทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับมาก มี 5 ประเด็น คือ การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา (ค่าเฉลี่ย 4.11) การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ (ค่าเฉลี่ย 4.07) กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ (ค่าเฉลี่ย 4.04) โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน (ค่าเฉลี่ย 4.01) และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้ (ค่าเฉลี่ย 3.79) ตามลำดับ

2.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า โดยรวมพนักงานมีการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.74 เมื่อ

พิจารณาเป็นรายข้อแล้วปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายที่มีระดับการรับรู้ในระดับมาก ทั้ง 5 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ งานที่ทำอยู่มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก (ค่าเฉลี่ย 3.92) การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น (ค่าเฉลี่ย 3.90) การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ (ค่าเฉลี่ย 3.81) การมีร่างกายแข็งแรงจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ (ค่าเฉลี่ย 3.56) และการทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ (ค่าเฉลี่ย 3.50) ตามลำดับ

2.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า โดยรวมพนักงานมีการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.56 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายที่มีระดับการรับรู้ในระดับมาก มี 2 ประเด็น คือ คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย (ค่าเฉลี่ย 3.76) เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต (ค่าเฉลี่ย 3.58) และการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับปานกลาง มี 2 ประเด็น คือ การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง (ค่าเฉลี่ย 3.38) อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า (ค่าเฉลี่ย 3.38)

2.5 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า โดยรวมพนักงานมีการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก ด้วยค่าเฉลี่ย 3.81 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายที่มีการรับรู้ในระดับมาก ทั้ง 5 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ถึงจะรู้สึกราคาถุงที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย 4.18) การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ (ค่าเฉลี่ย 4.04) การดูแลรักษาทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งานเป็นสิ่งที่ยุ่ยขาดเสียเวลา (ค่าเฉลี่ย 3.86) หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นไปใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า (ค่าเฉลี่ย 3.58) และการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก (ค่าเฉลี่ย 3.42) ตามลำดับ

ตอนที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม โดยพิจารณาจากระดับการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข หัวหน้างาน เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในโรงงาน เพื่อนร่วมงาน ป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน โปสเตอร์ เอกสาร แผ่นพับต่าง ๆ และการได้รับการสนับสนุนหรือคำชมเชยจากหัวหน้างาน หรือ เพื่อนร่วมงาน พบว่า โดยรวมมีระดับการได้รับ

ปัจจัยเสริมอยู่ในระดับน้อย ด้วยค่าเฉลี่ย 2.42 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วปัจจัยเสริมที่มีระดับการได้รับในระดับปานกลาง มี 3 ประเด็น คือ การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย (ค่าเฉลี่ย 2.98) การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน (ค่าเฉลี่ย 2.90) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น (ค่าเฉลี่ย 2.55) การได้รับปัจจัยเสริมในระดับน้อย มี 5 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ (ค่าเฉลี่ย 2.54) การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน (ค่าเฉลี่ย 2.46) การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท (ค่าเฉลี่ย 2.42) มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบและถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก (ค่าเฉลี่ย 2.41) และการได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข (ค่าเฉลี่ย 2.40) ตามลำดับ ระดับการได้รับปัจจัยเสริมในระดับน้อยที่สุด มี 2 ประเด็น คือ การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น (ค่าเฉลี่ย 1.78) การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น (ค่าเฉลี่ย 1.75)

ตอนที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ โดยพิจารณาจากระดับการได้รับหน้ากากป้องกันฝุ่นที่โรงงานจัดไว้ให้หรือคนงานจัดนามเอง พบว่า โดยรวมมีระดับการได้รับปัจจัยเอื้ออยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 1.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วปัจจัยเอื้อที่มีระดับการได้รับในระดับมาก มี 4 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก (ค่าเฉลี่ย 1.80) หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง (ค่าเฉลี่ย 1.77) การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง (ค่าเฉลี่ย 1.76) และการได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน (ค่าเฉลี่ย 1.68) ตามลำดับการได้รับปัจจัยเอื้อในระดับปานกลาง มี 4 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน (ค่าเฉลี่ย 1.62) ไม่เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น (ค่าเฉลี่ย 1.55) ระยะเวลาในการเดินไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล (ค่าเฉลี่ย 1.51) และเมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน (ค่าเฉลี่ย 1.48) ตามลำดับ และการได้รับปัจจัยเอื้อในระดับน้อย มี 2 ประเด็น คือ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน (ค่าเฉลี่ย 1.31) โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ (ค่าเฉลี่ย 1.25)

ตอนที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย โดยพิจารณาจากระดับพฤติกรรม พบว่า โดยรวมมีระดับการปฏิบัติพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับปานกลาง ด้วยค่าเฉลี่ย 2.34 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายที่มีระดับสูง มี 7 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ (ค่าเฉลี่ย 2.65) การเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งาน (ค่าเฉลี่ย 2.57) การทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งาน (ค่าเฉลี่ย 2.51) การเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้ (ค่าเฉลี่ย 2.42) การจัดหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้ (ค่าเฉลี่ย 2.41) การเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า(หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ (ค่าเฉลี่ย 2.41) และการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้า (ค่าเฉลี่ย 2.37) ตามลำดับ และพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายในระดับปานกลาง มี 6 ประเด็น เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ การหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง (ค่าเฉลี่ย 2.33) การไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่น (ค่าเฉลี่ย 2.21) "ไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อย ก็ใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอ (ค่าเฉลี่ย 2.15) การตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานเสมอ (ค่าเฉลี่ย 2.15) การใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน (ค่าเฉลี่ย 2.14) และการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงาน (ค่าเฉลี่ย 2.09) ตามลำดับ

ตอนที่ 6 สรุปผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำ

ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.1.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำ

นำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้

6.1.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.1.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ

6.1.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.1.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก และการดูแลรักษาทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.1.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น และการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.1.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ ไม่เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง และการสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก

6.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.2.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น

6.2.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.2.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันใน

เรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะ เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้าย ได้

6.2.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคอกพร่องของหน้ากาก ก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.2.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคอกพร่องของหน้ากาก ก่อนใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 3 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำเป็นวิธีหนึ่งซึ่งช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ และถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย

6.2.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคอกพร่องของหน้ากาก ก่อนใช้งานกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 8 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น และการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.2.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการตรวจสอบการชำระคอกพร่องของหน้ากาก ก่อนใช้งานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง และการสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก

6.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัย

นำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.3.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.3.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้ากับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ การตรวจสอบสภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายจึงไม่จำเป็นต้องตรวจ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้

6.3.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้าที่บ่งชี้ว่ามีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้

6.3.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้าที่บ่งชี้ว่ามีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.3.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้าที่บ่งชี้ว่ามีความสัมพันธ์กันในเรื่อง ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก และการดูแลรักษาทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.3.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้าที่บ่งชี้ว่ามีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน และการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.3.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกสวมใส่หน้ากากที่ระชับกับใบหน้าที่บ่งชี้ว่ามีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การเลือกสวมใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่ปฏิบัติ และ การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง

6.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

เสริม และปัจจัยเอื้อ

6.4.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.4.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 5 เรื่อง ได้แก่ โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งในการทำงาน การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายจึงไม่จำเป็นต้องตรวจ กุฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.4.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่น จึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ และงานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

6.4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย

6.4.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้ง 5 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า และการดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.4.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น และการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.4.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่นกับปัจจัยเอื้อ พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ ระดับปริญญาตรี

6.5.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.5.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 3 เรื่อง ได้แก่ การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.5.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

6.5.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.5.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทั้ง 2 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก และถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย

6.5.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 8 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น และการได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.5.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ และการซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง

6.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดย

ตรงกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.6.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.6.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรงกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.6.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่องงานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

6.6.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.6.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย

6.6.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 5 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน และการได้รับการรณรงค์เทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.6.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอด โดยตรงกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก

6.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.7.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.7.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.7.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ การทำงานในแผนกที่ทำงานเสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น และการทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ

6.7.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.7.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ และการดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยาก เสียเวลา

6.7.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 9 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท และการมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก

6.7.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 5 เรื่อง ได้แก่ โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน และหน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง

6.8 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ ระดับปริญญาตรี

6.8.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มี ฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน

6.8.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 3 เรื่อง ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน กฏระเบียบเกี่ยวกับ

การใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.8.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้ง หลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน ในเรื่อง งานที่ทำอยู่มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

6.8.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้ง หลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.8.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้ง หลังใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้คิดต่อพูดคุยกับคนอื่นลำบาก ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่า จะไม่ใช่ดีกว่า และการดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.8.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้ง หลังใช้งานกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 8 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น และการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.8.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้ง หลังใช้งานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กันทุกเรื่อง ได้แก่ การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก และหน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง

6.9 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัย นำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.9.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.9.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งที่ทำงาน การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.9.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง งานที่ทำอยู่มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

6.9.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย

6.9.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กันทุกเรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้ ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่า จะไม่ใช้ดีกว่าและมีการดูแลรักษาที่ความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นเรื่องที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.9.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น และการได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน

6.9.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งานกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 9 เรื่อง ได้แก่ โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถ

ไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน ระยะทางในการเดินไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคล ไม่ไกล ไม่เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก และหน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง

6.10 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.10.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า

หน้ากาก อันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้

6.10.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า

หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งทำงาน การตรวจสอบสภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.10.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า

หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มี ความสัมพันธ์กัน

6.10.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า

หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มี ความสัมพันธ์กัน

6.10.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า

หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 3 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย และการดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.10.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า

หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 8 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข การได้รับคำแนะนำเรื่อง การป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความ

ปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น การได้รับความรู้เรื่อง การใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้ หน้ากากป้องกันฝุ่น การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและ วิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท และการมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก

6.10.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการรับหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้า หน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้กับปัจจัยอื่น พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 6 เรื่อง ได้แก่ โรงงานแจก หน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน ไม่ เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะ ปฏิบัติงาน การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง และการสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่าย และสะดวก

6.11 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่น ฝ้ายได้กับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.11.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้อง กันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.11.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้อง กันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะ เกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้อง กันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่ยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.11.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์ กันในเรื่อง งานที่ทำอยู่มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

6.11.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.11.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถ ป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่ามีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก ถึงจะ

รู้สึกไร้ค่าที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า และการดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.11.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่อง การป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน และการได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ

6.11.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้กับปัจจัยอื่น พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 7 เรื่อง ได้แก่ โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก และหน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง

6.12 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.12.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.12.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 3 เรื่อง ได้แก่ การตรวจสุขภาพประจำปีไม่เกี่ยวข้องกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้

6.12.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่น จึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้

6.12.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กันในเรื่อง เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต

6.12.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า และการดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา

6.12.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 6 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเดือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น และการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท

6.12.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการเช็ดถูทำความสะอาดสระอากาศกรเย็บผ้า (หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมือนกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 7 เรื่อง ได้แก่ การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคล ไม่ไกล ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น และการสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก

6.13 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงาน

เสมือนกับปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม และปัจจัยเอื้อ

6.13.1 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน

6.13.2 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ ภาวะเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ และถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช่ จึงไม่กล้าใช้

6.13.3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 3 เรื่อง ได้แก่ การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้ และงานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก

6.13.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 2 เรื่อง ได้แก่ คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย และการรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง

6.13.5 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 4 เรื่อง ได้แก่ การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับผู้อื่นลำบาก ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง คิดว่า จะไม่ใช่ดีกว่า และการดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยังอยากเสียเวลา

6.13.6 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเสริม พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 5 เรื่อง ได้แก่ การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน การได้รับการปฐมพยาบาลเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกันและวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท และการมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก

6.13.7 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของการทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมือนกับปัจจัยเอื้อ พบว่า มีความสัมพันธ์กัน 6 เรื่อง ได้แก่ โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน ระยะทางในการเดินไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล ไม่เสียเวลามากในการเดินไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน และการสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก

อภิปรายผล

ผลการศึกษาค้นคว้าความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง การใช้หน้ากากช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมมากที่สุดถึง 13 พฤติกรรม แสดงว่า พนักงานโดยส่วนมากยึดถือปฏิบัติตามคนหมู่มาก มากกว่าการมีความคิดเห็นเป็นของตนเอง 'ไม่กล้าทำอะไรที่แตกต่างจากคนอื่น เพราะกลัวการไม่ยอมรับ กลัวการถูกมองว่าเป็นโรคติดต่อ จึงทำให้ไม่กล้าใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลธิชา อรุณพงษ์ (2553) ได้ศึกษาเรื่อง พฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานี พบว่า แรงสนับสนุนจากเพื่อน และแรงสนับสนุนจากสถานศึกษา สามารถอธิบายความแปรปรวนของพฤติกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานีได้ และผลการวิจัยของ วนลดา ทองใบ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของคณงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ พบว่า ทัศนคติมีความสัมพันธ์ และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของคณงานสตรี

2. ปัจจัยเสริม เรื่อง การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.) และการได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 12 พฤติกรรม และการได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมจำนวน 11 พฤติกรรม ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ Pender N.J.(1987) ที่กล่าวไว้ว่า การที่บุคคลได้รับการสนับสนุนจากกลุ่มบุคคลภายในระบบสังคมของตน ทำให้บุคคลนั้นอยู่ในสังคมได้อย่างเหมาะสม และเกิดความมั่นใจในฐานะที่มีส่วนร่วมในสังคม และผลการวิจัยของ ศรีนดา จงชาณสิทโธ (2543) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตราย และการได้รับอันตรายจากสารเคมีกำจัดศัตรูพืช พบว่า การได้รับการสนับสนุนทางสังคมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายของคณงานในโรงงานผลิตสารกำจัดศัตรูพืช รวมถึงผลการวิจัยของ บุญชู ชาวเชียงขวาง (2544) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันหูของคณงานโรงงานทอผ้า พบว่า ปัจจัยเสริมด้านการสนับสนุนของภาครัฐ และผู้ที่เกี่ยวข้องมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงาน

ส่วนปัจจัยที่ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม ได้แก่

1. ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงาน หลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์ และโรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม แสดงว่า ความรู้ไม่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมเสมอไป ถึงแม้ว่าความรู้มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม และเป็นสิ่งจำเป็นที่ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรม แต่ความรู้อย่างเดียวไม่เพียงพอในการก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพได้ ต้องมีปัจจัยอื่น ๆ ประกอบด้วย ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ จันทรพีญ โสมหุ้มแก้ว (2549) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ พบว่า ความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุในการทำงาน ไม่มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติคนเพื่อป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงาน กล่าวคือ ความรู้ในการป้องกันอุบัติเหตุที่ต่างกัน ไม่ส่งผลให้พนักงานปฏิบัติคนในการป้องกันอุบัติเหตุแตกต่างกัน และไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วานลดา ทองใบ (2540) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของคนงานสตรีในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอ พบว่า ปัจจัยนำ ได้แก่ ความรู้ มีความสัมพันธ์และสามารถร่วมทำนายพฤติกรรมการส่งเสริมสุขภาพของคนงานสตรีในโรงงานงานทอผ้า

2. ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย เรื่อง อาการแน่นหน้าอกหายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรม แสดงว่า แม้ว่าพนักงานมีการรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้ายอยู่ในระดับมาก แต่ก็ไม่เกิดผลในทางปฏิบัติที่ดีตามไปด้วย ซึ่งผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุวรรณิ์ ปริชาวรเวช (2535) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันหูของคนงานโรงงานทอผ้า พบว่า การรับรู้ความความรุนแรง การรับรู้โอกาสเสี่ยง มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันหูของคนงาน

ผลการวิจัยนี้ขึ้นกับถึง ระดับปริญญาตรี

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยทำให้ได้ทราบถึงปัจจุบันที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของคนงานในโรงงานทอผ้า และทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับตัวแปรที่สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของคนงานในโรงงานทอผ้าได้ และจากผลการศึกษาวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงขอให้ข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่มีหน้าที่ดูแลทางด้านสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของผู้ประกอบอาชีพ ควรมีการประสานกับทางด้านนายจ้าง หรือเจ้าของสถานประกอบการให้มีความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับชนิดและประเภทของอุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่มีคุณภาพดี และมีคุณสมบัติในการป้องกันฝุ่นฝ้ายได้อย่างแท้จริง โดยอาจจัดหาให้ฟรีแก่พนักงานทุกคน หรืออาจประสานกับบริษัทผู้ผลิตเพื่อจำหน่ายให้แก่พนักงานในราคาถูกหรือพนักงานสามารถหาซื้อได้เอง เพราะจากการสอบถามจากพนักงานโดยตรง พบว่า พนักงานได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงานเพียงแค่ครั้งแรกที่เข้ามาทำงานเท่านั้น หลังจากนั้นพนักงานต้องซื้อใช้เอง ในส่วนของเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ควรมีการประสานงานกับเจ้าของโรงงานโดยตรงเพื่อให้ความรู้ ความเข้าใจ เพื่อให้เจ้าของโรงงานตระหนักถึงสุขภาพของคนงาน เพื่อให้มีโครงการเฝ้าระวังทางสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โดยการตรวจสอบสภาพปอดของคนงานและตรวจวัดปริมาณฝุ่นฝ้ายในโรงงานไม่ให้เกินมาตรฐาน และควรแจ้งผลการตรวจให้คนงานทราบเพื่อให้คนงานเห็นผลดีของการป้องกันและมีการตระหนักต่อสุขภาพของตนเองมากขึ้น

1.2 จากการศึกษาพบว่าปัจจัยเสริม คือ การได้รับคำแนะนำจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในโรงงาน รวมทั้งป้ายเตือนที่ติดไว้ในโรงงานมีผลต่อพฤติกรรมของพนักงานมากที่สุด เนื่องจากหัวหน้างานหรือเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยจะเป็นผู้ที่ใกล้ชิดกับพนักงาน ดังนั้นจึงควรให้ความสำคัญแก่บุคลากรเหล่านี้ในด้านความรู้ ความเข้าใจ และความตระหนักต่อสุขภาพของพนักงานเพื่อให้มีป้ายเตือนเตือนเรื่องการใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นแก่พนักงานในสถานที่ที่พนักงานสามารถมองเห็นได้ชัดเจน เพื่อเป็นการกระตุ้นเตือนให้เกิดพฤติกรรมอีกทางหนึ่งด้วย

1.3 จากการศึกษาพบว่าปัจจัยนำ คือ พนักงานมีระดับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายในระดับปานกลาง ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหาวิธีการให้ความรู้แก่พนักงานโดยการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งโดยทางตรงและโดยทางอ้อม เช่น การจัดทำเอกสาร สิ่งพิมพ์ หรือโปสเตอร์ ให้เหมาะสมและเพียงพอ รวมทั้งควรมีการให้ความรู้แก่พนักงานในโรงงานโดยตรงด้วย

1.4 ควรมีการปรับปรุงสภาพแวดล้อมในการทำงานให้ปลอดภัยยิ่งขึ้น เช่น จัดหาเครื่องฟอกอากาศมาใช้ ควบคุมการลดปริมาณฝุ่น โดยการให้พนักงานทำความสะอาดรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ กำหนดช่วงเวลาประมาณ 3-5 นาที ในการทำความสะอาดพื้นที่ทำงานของตน ทั้งช่วงเช้าก่อนรับประทานอาหารกลางวัน และช่วงเวลากลางเลิกงาน เพื่อเป็นการฝึกให้พนักงานเกิดความเคยชิน และเป็นการช่วยลดปริมาณฝุ่นที่เกิดขึ้นในแต่ละวัน ไม่ให้เกิดการสะสม

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

ในการศึกษาครั้งนี้ สามารถนำไปพัฒนาและปรับปรุง เพื่อการศึกษาในครั้งต่อไปดังนี้

2.1 ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบในการดำเนินการเฝ้าระวังทางสุขภาพของพนักงานที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก

2.2 ผลการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายใน โรงงานอุตสาหกรรมขนาดกลางใหญ่ ควรมีการขยายผลในการศึกษาไปในโรงงานขนาดกลางและขนาดเล็ก เพื่อเป็นการศึกษาเปรียบเทียบต่อไป

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรหรือปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องที่อาจมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของพนักงานใน โรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป ได้แก่ ความเชื่ออำนาจในตน การมุ่งอนาคต การควบคุมตนเอง และความตั้งใจในการปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตราย ว่ามีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานหรือไม่อย่างไร

2.4 ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลเพิ่มเติมในเชิงลึกที่เพียงพอ ซึ่งอาจมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อความเชื่อด้านสุขภาพ และพฤติกรรมการป้องกัน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์ การสังเกต และการสนทนากลุ่ม เป็นต้น

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กองอาชีวอนามัย. ข้อมูลด้านสุขภาพของแรงงานในโรงงานสิ่งทอ เขตจังหวัดกรุงเทพฯ

สมุทรปราการ และชลบุรี. นนทบุรี : กระทรวงสาธารณสุข, 2539.

_____. หลักความปลอดภัยในการทำงาน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.thaiblogonline.com/manasu.blog?PostID=3348>

กระทรวงสาธารณสุข. กรมอนามัย. กองอาชีวอนามัย. คู่มือการวินิจฉัยและการเฝ้าระวังโรคจากการประกอบอาชีพ เล่ม 1. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก, 2541.

กระทรวงสาธารณสุข. สำนักโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม. คู่มือแนวทางการเฝ้าระวังโรคบิสสิโนสิส [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://occ.ddc.moph.go.th/downloads/byssinosis.pdf>

กระทรวงอุตสาหกรรม. สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม. สรุปลักษณะเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปี 2552 และแนวโน้มปี 2553 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก http://www.oie.go.th/industrystatus1_th.asp

จันทร์เพ็ญ โสมหุ้มแก้ว และคนอื่น ๆ. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนรถยนต์." วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ, 2549.

ชลธิชา อรุณพงษ์. "พฤติกรรมกรรมการป้องกันการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชธานี." การประชุมวิชาการระดับชาติ 1,3 (มิถุนายน 2553) : 10.

นฤมล บรรจงจิตร. "ความต้องการกำลังคนภาคอุตสาหกรรมศึกษาปริญญาตรี" [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก http://www.cusri.chula.ac.th/thai/research_process_view.php?ID=183

บุญชู ชาวเชียงขวาง และคนอื่น ๆ. "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลอดภัย ในการทำงานของคนงานก่อสร้าง ในจังหวัดสุพรรณบุรี." วารสารการส่งเสริมสุขภาพ และอาชีวอนามัย สิ่งแวดล้อม 24, 2 (เมษายน - มิถุนายน 2544) : 18.

ประภาเพ็ญ สุวรรณ และสวิง สุวรรณ. พฤติกรรมศาสตร์ พฤติกรรมสุขภาพและสุขศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจ้าพระยาการพิมพ์, 2536.

ประสพชัย พสุนนท์. สถิติธุรกิจ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ท็อป, 2553.

พนมพันธ์ ศิริวัฒนานุกูล. "การศึกษาโรคบิสติโนสิสในพนักงานโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า จังหวัดนครปฐม." วารสารแพทย์เขต 7, 16 (ธันวาคม 2540) : 297-304.

พนมพันธ์ ศิริวัฒนานุกูล. การศึกษาสถิติการเกิดโรคบิสติโนสิส ในโรงงานเย็บผ้า จังหวัดนครปฐม. นนทบุรี : กรมควบคุมโรค, 2540.

ระบบเครือข่ายสารสนเทศด้านพลังงานและสิ่งแวดล้อมประเทศไทย. การกำจัดฝุ่นละอองในโรงงาน [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://teenet.tei.or.th/databasegis/dust.html>

วนลดา ทองใบ. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมส่งเสริมสุขภาพของคณาจารย์ในโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอจังหวัดปทุมธานี." วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสุขศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.

วิชัย ใจแก้ว. "การศึกษาภาวะเสี่ยงต่อสุขภาพของคณาจารย์ในโรงงานตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป 6 แห่งในจังหวัดเชียงใหม่ พ.ศ. 2540." วารสารส่งเสริมสุขภาพ และอนามัยสิ่งแวดล้อม 21, 3 (กรกฎาคม - กันยายน 2541) : 15-17.

วิโชติ บุญเปลี่ยน. เอกสารการสอนชุดวิชาหลักความปลอดภัยในการทำงาน. พิมพ์ครั้งที่ 2. นนทบุรี : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2533.

สมาคมส่งเสริมความปลอดภัยและอนามัยในการทำงาน ประเทศไทย. แนวทางการตรวจความปลอดภัยและการป้องกันอันตรายในอุตสาหกรรมเครื่องแต่งกายจากผ้า [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 10 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.shawpat.or.th/wichakarn/16worktype/12kloengtangklay.html>

สุวรรณณี ปริชารวรเวช. "ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันหูของคณาจารย์โรงงานทอผ้า จังหวัดสมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2535.

สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 10 เชียงใหม่ กลุ่มโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม.

"เป้าหมายการดำเนินงานป้องกันควบคุมโรคจากการประกอบอาชีพและสิ่งแวดล้อม." เอกสารประกอบการอบรม CUP/PCU มิถุนายน 2546. (อัครา)

สำนักงานประกันสังคม. สถิติการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนกตามความรุนแรงและประเภทกิจการ ปี 2551 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก <http://www.sso.go.th/sites/default/files/userfiles/stat51p2/table9.html>

สำนักงานประกันสังคม. สถิติจำนวนการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเนื่องจากการทำงานจำแนก
รายจังหวัด ปี 2552 [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 5 มีนาคม 2553. เข้าถึงได้จาก

<http://www.sso.go.th/wpr/content.jsp?lang=th&cat=103&id=539>

ศรินดา จงชาณสิทธิ์. "ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกรรมการป้องกันอันตราย และการได้รับอันตรายจาก
สารเคมีกำจัดศัตรูพืชของพนักงานในโรงงานผลิตสารเคมีกำจัดศัตรูพืช จังหวัด
สมุทรปราการ." วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิทยาศาสตร์พยาบาล
สาธารณสุข บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2543.

ศูนย์ข้อมูลสุขภาพกรุงเทพ. พืชฝุ่นร้าย โรคมืดสีโนติส [ออนไลน์]. เข้าถึงเมื่อ 7 มีนาคม 2553.

เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokhealth.com/index.php/Chest/1901-2009-01-26-03-33-33.html>

ศูนย์วิจัยกสิกรรมไทย. "อาเซียน ตลาดส่งออกสิ่งทอไทย." มองเศรษฐกิจ 26,16 (สิงหาคม 2552) : 1-2.

ภาษาต่างประเทศ

Backer, M.H. *The Health Belief Model and Sick Role Behavior*. New York : Health Education
Monographs, 1974.

Bajitiya, M.K., R.N. Mathur, and A. Swaroop. "Byssinosis in Cotton Textile Workers of
Kishangarh." *Indian Journal of Chest Disease and Allied Science* 32,4 (1990) : 525-
526.

Christiani, D.C., and D.H. Wegman. *Respiratory disorders*. 4th ed. Philadelphia : Lippincott
Williams & Wilkins, 2000.

CinKotai, F.F. "Recent Trends in the Prevalence of Byssinosis Symptoms in the Lancashire
Textile Industry." *British Journal of Industrial Medicine* 45,11 (1988) : 65-75.

Docker, A. "Byssinosis in the Cotton Waste Industry." *Journal of Social Occupational Medicine*
41,3 (1991) : 256-259.

Gerald, J.Back, and E.Neil Schachter. "The Evidence for Chronic Lung Disease in Cotton Textile
Workers." *The American Statistician* 37,4 (November 1983) : 411.

Green, L.W., and M.W. Kreuter. *Health Promotion Today and a Framework for Planning : Health
Promotion Planning and Educational and Environmental Approach*. California :
Mafield Publishing Company, 1991.

- Kasl, C.V., and S. Cobb. "Illness Behavior and Sick Role Behavior." Archives Environmental of Health, no.12 (1966) : 246-249.
- Lei, M.S. "The Health Investigation of Cotton Textile Workers in Beijing." American Journal of Industrial Medicine 12,6 (1987) : 759-764.
- Lu, P.L. "The Study of Byssinosis in China : A Comprehensive Report." American Journal of Industrial Medicine 12,6 (1987) : 743-753.
- Maiman, L.A., and M.H. Becker. The Health Belief Model : Origins and Correlates in Psychological Theory. New York : Health Education Monographs, 1974.
- Massin, N. "A Study of the Prevalence of Acute Respiratory Disorders Among Workers in the Textile Industry." International Archives of Occupational Environment Health 62,8 (1991) : 555-560.
- Noweir, M.H. "Study on the Etiology of Byssinosis." Chest 79,4 (1981) : 625-675.
- Ong, S.G. "Byssinosis and Other Respiratory Problems in the Cotton Dust Industry of Hongkong." American Journal of Industrial Medicine 12,6 (1987) : 773-777.
- Pender, N.J. Health Promotion in Nursing Practice. 2nd ed. New York : Appleton and Lange, 1987.
- Plattus, R., and R. Herbert. Major Section and Process. Geneva : International Labour Office, 1998.
- Rosenstock, I.M. The Health Belief Model and Preventive Health Behavior. New York : Health Education Monographs, 1974.
- Wayne, B. Gray, and Carol Adaire Jones. "Are OSHA Health Inspection Effective? A Longitudinal Study in the Manufacturing Sector." The Review of Economics and Statistics 73, 3 (August 1991) : 501.

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงาน
อุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งในการวิจัยของวิชาการค้นคว้าอิสระ(761 660) ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจ มหามบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานบริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย
2. ข้อมูลแบบสอบถามทุกฉบับครั้งนี้จะไม่นำเสนอหรือเปิดเผยเป็นรายบุคคล ดังนั้นจึงขอความกรุณากรอกแบบสอบถามตามสภาพที่เป็นจริงให้ครบทุกข้อ การนำเสนอจะนำเสนอผลในภาพรวม การตอบแบบสอบถามจะไม่เกิดผลเสียหายใดๆ แก่ท่าน และถือเป็นความลับ จะนำไปใช้ประโยชน์เฉพาะกรณีศึกษาวิจัยเท่านั้น และเป็นประโยชน์ในการพัฒนาปรับปรุงการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้ายของพนักงานในโรงงานต่อไป
3. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งออกเป็น 5 ตอน ประกอบด้วย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางชีวสังคม

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการส่งเสริมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นอย่างดีมา ณ โอกาสนี้ด้วย

นางสาวปาริชาติ ชันขมูรณ์ตระกูล

คณะวิทยาการจัดการ สาขาการประกอบการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางชีวสังคม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่อง หรือเติมข้อความลงในช่องว่าง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 20 ปี

21- 30 ปี

31 - 40 ปี

41- 50 ปี

51 - 60 ปี

3. สถานภาพ

โสด

สมรส

หม้าย

หย่าร้าง

แยกกันอยู่

4. ระดับการศึกษา

ไม่ได้เรียน

ประถมศึกษา

มัธยมศึกษาตอนต้น

มัธยมศึกษาตอนปลาย

ปวท. หรือ ปวช.

ปวส. หรืออนุปริญญา

ปริญญาตรี

5. ระยะเวลาที่ท่านทำงานในโรงงานแห่งนี้.....ปี.....เดือน

6. ท่านเคยทำงานในโรงงานเย็บผ้าแห่งอื่นหรือไม่

เคย

ไม่เคย (ข้ามไปตอบข้อ 7)

ถ้าเคย ท่านทำงานในโรงงานแห่งอื่นทั้งหมด.....ปี

7. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ต่ำกว่า 2,000 บาท

2,001 - 4,000 บาท

4,001 - 6,000 บาท

6,001 - 8,000 บาท

8,001 - 10,000 บาท

มากกว่า 10,000 บาทขึ้นไป

8. ท่านสูบบุหรี่หรือไม่

สูบ

ไม่สูบ (ข้ามไปตอบข้อ 9)

ถ้าสูบ ท่านสูบวันละ.....มวน

9. ท่านใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นหรือไม่

ใช่

ไม่ใช่

ถ้าใช่ ทำใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นประเภทใด

หน้ากากที่ทำจากผ้า

หน้ากากที่ทำจากกระดาษกรอง

หน้ากากที่ทำจากใยสังเคราะห์

ตอนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยนำ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยเลือกเพียงคำตอบเดียว

1. ความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ข้อ	คำถาม	คำตอบ		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1	โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อน ติดต่อกันเป็นเวลานาน			
2	อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงาน หลังจกวันหยุดสุดสัปดาห์			
3	ฝุ่นฝ้าย ไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้			
4	โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้			
5	การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น			

2. ทศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน					
2	การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา					
3	โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน					
4	ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความเสี่ยงแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งในการทำงาน					
5	การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ					
6	กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม					
7	ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้					

3. การรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
1	การทำงานในแผนกที่ท่านทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น					
2	การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่อันตรายต่อสุขภาพ					
3	ท่านมีร่างกายแข็งแรงจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้					
4	ท่านทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจนร่างกายเคยชินกับฝุ่น จึงไม่น่าจะเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายได้					
5	งานที่ท่านทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้องใส่หน้ากาก					

4. การรับรู้ความรุนแรงจากโรคปอดฝุ่นฝ้าย

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	คนที่เป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็นโรคแทรกซ้อน อื่น ๆ ได้ง่าย					
2	อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็นเรื่อง ปกติของพนักงานที่ทำงานในโรงงานเย็บผ้า					
3	เมื่อเป็นโรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ท่านได้รับ อันตรายถึงแก่ชีวิต					
4	การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่ายสูง					

5. การรับรู้ประโยชน์และอุปสรรคของการป้องกัน

ข้อ	คำถาม	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่างยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่เห็น ด้วย อย่างยิ่ง
1	การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับ คนอื่นลำบาก					
2	การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่ง ที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดิน หายใจได้					
3	ถึงจะรู้ดีราคาหน้ากากป้องกันฝุ่น ท่านก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย					
4	หากท่านต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่าน คิดว่าจะไม่ใช่ดีกว่า					
5	การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการ ใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา					

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเสริม

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยเลือกเพียงคำตอบเดียว

ข้อ	คำถาม	ระดับการได้รับ				
		ได้รับ มากที่สุด	ได้รับ มาก	ได้รับ ปาน กลาง	ได้รับ น้อย	ไม่ได้ รับเลย
1	ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอด ฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข					
2	ท่านได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจาก หัวหน้างาน					
3	ท่านได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจาก เจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)					
4	ท่านได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่อง การป้องกันฝุ่น					
5	ท่านได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือน ที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน					
6	ท่านได้รับความรู้เรื่อง โรคปอดฝุ่นฝ้ายจาก โปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ					
7	ท่านได้รับความชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากาก ป้องกันฝุ่น					
8	ท่านได้รับความชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้ หน้ากากป้องกันฝุ่น					
9	ท่านได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอด ฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่ม เข้าปฏิบัติงานจากบริษัท					
10	มีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.)และ ถ้าหากไม่ใส่หน้ากากจะได้รับการตักเตือนเป็น ลำดับขั้นจากเขาไปหนัก					

ตอนที่ 4 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยเอื้อ

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยเลือกเพียงคำตอบเดียว

ข้อ	คำถาม	คำตอบ		
		ใช่	ไม่ใช่	ไม่ทราบ
1	ท่านได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน			
2	โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ			
3	โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน			
4	เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุดท่านสามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน			
5	ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล			
6	ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น			
7	โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน			
8	ท่านซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง			
9	ท่านสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก			
10	หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง			

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตอนที่ 5 พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน โดยเลือกเพียงคำตอบเดียว

ข้อ	คำถาม	ระดับการปฏิบัติ		
		ปฏิบัติ ประจำ	ปฏิบัติ บางครั้ง	ไม่ได้ ปฏิบัติ
1	ท่านใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงาน			
2	ท่านตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานเสมอ			
3	ท่านเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้า			
4	ท่านไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่น			
5	ไม่ว่าฝุ่นจะมากหรือน้อยท่านก็ใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอ			
6	ท่านหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง			
7	ท่านใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน			
8	ท่านทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งาน			
9	ท่านเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งาน			
10	ท่านรีบหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้			
11	ท่านเลือกใช้หน้ากากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้			
12	ท่านเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า(หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและ หลังการทำงานเสมอ			
13	ท่านทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ			

ตอนที่ 6 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับการส่งเสริมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ภาคผนวก ข
หนังสือขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. 0-32594-043 ต่อ 41052

ที่ /2553

วันที่ 2 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พิทักษ์ ศิริวงศ์

ด้วยนางสาวปาริชาติ ธัญบุรณ์ตระกูล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ กำลังดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “พฤติกรรม การป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์ เมนต์เอ็กสปอร์ต จำกัด” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ ในกรณีนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือ วิจัยให้กับนักศึกษารายดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พงษ์นนท์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร โทร. 0-32594-043 ต่อ 41052

ที่ /2553

วันที่ 2 เมษายน 2553

เรื่อง ขอเชิญผู้เชี่ยวชาญตรวจเครื่องมือวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.สรวรรยา ชื่อเลื่อม

ด้วยนางสาวปาริชาติ รัตนบุรณ์ตระกูล นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา คณะวิทยาการจัดการ หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประกอบการ กำลังดำเนินการทำการค้นคว้าอิสระ เรื่อง “พฤติกรรม การป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย ของพนักงานโรงงานอุตสาหกรรมตัดเย็บเสื้อผ้าสำเร็จรูป บริษัทไทยการ์ เมนต์เอ็กสปอร์ต จำกัด” มีความประสงค์จะขอเรียนเชิญท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้ตรวจเครื่องมือวิจัย เพื่อประกอบการทำการค้นคว้าอิสระ ในกรณีนี้ จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดเป็นผู้ตรวจเครื่องมือ วิจัยให้กับนักศึกษารายดังกล่าวด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์ จักขอบพระคุณยิ่ง

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประสพชัย พงนนต์)

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบัณฑิตศึกษา

ภาคผนวก ค

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability)

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคแยกตามปัจจัยนำ ปัจจัยเสริม ปัจจัยเอื้อ และ พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย

ตารางที่ 102 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย เท่ากับ 0.771

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.771	5

ปัจจัยนำด้านความรู้เกี่ยวกับโรคปอดฝุ่นฝ้าย	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเกิดจากการทำงานในบรรยากาศที่มีฝุ่นฝ้าย ป่าน ปอนุ่น ปนเปื้อนติดต่อกันเป็นเวลานาน	5.5032	1.196	0.225	0.701
2. อาการของโรคปอดฝุ่นฝ้าย คือ มีอาการแน่นหน้าอกในวันแรกที่กลับเข้าทำงานหลังจากวันหยุดสุดสัปดาห์	6.0449	1.239	0.041	0.833
3. ฝุ่นฝ้ายไม่มีโอกาสเข้าสู่ถุงลมปอดได้	5.8782	0.982	0.267	0.745
4. โรคปอดฝุ่นฝ้ายไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้	5.9904	1.019	0.252	0.761
5. การป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายมีวิธีเดียว คือ การใส่หน้ากากเท่านั้น	6.0064	1.106	0.162	0.840

ตารางที่ 103 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย
เท่ากับ 0.793

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.793	7

ปัจจัยนำด้านทัศนคติต่อโรคปอดฝุ่นฝ้าย	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นหน้าที่ของพนักงานและโรงงาน	24.2724	10.514	0.208	0.703
2. การป้องกัน โรคปอดฝุ่นฝ้ายง่ายกว่าการรักษา	24.5032	10.630	0.141	0.721
3. โรคปอดฝุ่นฝ้ายเป็นโรคที่รักษาได้ จึงไม่จำเป็นต้องป้องกัน	24.6026	8.870	0.437	0.750
4. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นจะทำให้เกิดความรำคาญแต่ก็ควรใช้ทุกครั้งในการทำงาน	24.3622	9.749	0.440	0.754
5. การตรวจสุขภาพประจำปีไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับ การเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย จึงไม่จำเป็นต้องตรวจ	24.5481	7.779	0.613	0.792
6. กฎระเบียบเกี่ยวกับการใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นเรื่องที่ยุ่งยาก จึงไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ	24.5769	8.399	0.589	0.706
7. ถึงแม้ว่าการใช้หน้ากากจะช่วยป้องกันโรคได้ แต่เพื่อนร่วมงานส่วนใหญ่ไม่ใช้ จึงไม่กล้าใช้	24.8269	8.787	0.409	0.858

ตารางที่ 104 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจากโรค
ปอดฝุ่นฝ้ายเท่ากับ 0.762

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.762	5

ปัจจัยนำด้านการรับรู้โอกาสเสี่ยงจาก โรคปอดฝุ่นฝ้าย	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. การทำงานในแผนกที่ทำอยู่เสี่ยงต่อการเกิด โรคปอดฝุ่นฝ้ายมากกว่าแผนกอื่น	14.7949	4.762	0.306	0.716
2. การทำงานในโรงงานเย็บผ้าเป็นงานที่ อันตรายต่อสุขภาพ	15.1923	5.050	0.094	0.849
3. การมีร่างกายแข็งแรงดีจึงไม่น่าจะเป็นโรค ปอดฝุ่นฝ้ายได้	15.1346	4.336	0.398	0.762
4. การทำงานในโรงงานเย็บผ้ามานานจน ร่างกายเคยชินกับฝุ่นจึงไม่น่าจะเป็นโรคปอด ฝุ่นฝ้ายได้	14.8814	4.414	0.394	0.766
5. งานที่ทำอยู่ มีฝุ่นไม่มากจึงไม่จำเป็นต้อง ใส่หน้ากาก	14.7788	4.044	0.482	0.709

ตารางที่ 105 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจากโรค
ปอดฝุ่นฝ้ายเท่ากับ 0.721

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.721	4

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ความรุนแรงจาก โรคปอดฝุ่นฝ้าย	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. คนที่เป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายจะเป็น โรคแทรก ซ้อนอื่น ๆ ได้ง่าย	10.3429	2.567	0.355	0.780
2. อาการแน่นหน้าอก หายใจไม่สะดวก ถือเป็น เป็นเรื่องปกติของพนักงานที่ทำงานใน โรงงานเย็บผ้า	10.7244	3.126	-0.100	0.814
3. เมื่อเป็น โรคปอดฝุ่นฝ้ายแล้วอาจทำให้ท่าน ได้รับอันตรายถึงแก่ชีวิต	10.5288	2.276	0.266	0.727
4. การรักษาโรคปอดฝุ่นฝ้ายจะต้องเสียค่าใช้จ่าย สูง	10.7212	2.568	0.288	0.732

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 106 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และ
อุปสรรคของการป้องกันเท่ากับ 0.758

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.758	5

ปัจจัยนำด้านการรับรู้ประโยชน์และอุปสรรค ของการป้องกัน	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นทำให้ติดต่อกับคนอื่นลำบาก	15.6506	4.189	0.368	0.772
2. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเป็นประจำ เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยป้องกันอาการผิดปกติในระบบทางเดินหายใจได้	15.0353	5.745	0.131	0.889
3. ถึงจะรู้สึกรำคาญที่ต้องใส่หน้ากากป้องกันฝุ่น ท่านก็ทนได้เพื่อความปลอดภัย	14.8942	5.240	0.355	0.795
4. หากต้องซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นใช้เอง ท่านคิดว่าจะไม่ใช้ดีกว่า	15.4968	4.225	0.339	0.793
5. การดูแลรักษา ทำความสะอาดหน้ากากหลังการใช้งาน เป็นสิ่งที่ยุ่งยากเสียเวลา	15.2179	4.338	0.428	0.734

ตารางที่ 107 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยเสริมเท่ากับ 0.867

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.867	10

ปัจจัยนำเสริม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. การได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการป้องกันโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข	21.7917	39.452	0.610	0.852
2. การได้รับคำแนะนำเรื่องการป้องกันฝุ่นจากหัวหน้างาน	21.7340	38.485	0.693	0.845
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องหน้ากากป้องกันฝุ่นจากเจ้าหน้าที่ความปลอดภัย(จป.)	21.2083	39.471	0.584	0.854
4. การได้รับคำแนะนำหรือพูดคุยกับเพื่อน ๆ เรื่องการป้องกันฝุ่น	21.6410	40.681	0.563	0.856
5. การได้รับความรู้เรื่องการใส่หน้ากากจากป้ายเตือนที่ติดไว้ในบริเวณโรงงาน	21.2917	38.593	0.672	0.847
6. การได้รับความรู้เรื่องโรคปอดฝุ่นฝ้ายจากโปสเตอร์ เอกสาร และแผ่นพับต่าง ๆ	21.6442	38.442	0.616	0.851
7. การได้รับคำชมเชยจากหัวหน้างานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	22.4359	40.710	0.565	0.856
8. การได้รับคำชมเชยจากเพื่อนร่วมงานเมื่อใช้หน้ากากป้องกันฝุ่น	22.4103	41.728	0.470	0.862
9. การได้รับการปฐมนิเทศเกี่ยวกับการเกิดโรคปอดฝุ่นฝ้าย การป้องกัน และวิธีการใส่หน้ากากก่อนเริ่มเข้าปฏิบัติงานจากบริษัท	21.7660	39.087	0.557	0.857

ตารางที่ 107 (ต่อ)

ปัจจัยนำเสริม	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
10. การมีเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยมาตรวจสอบ (จป.) และถ้าหากไม่ใส่น้ำกาก จะได้รับการตักเตือนเป็นลำดับขั้นจากเขาไปหนัก	21.7788	40.597	0.487	0.862

ตารางที่ 108 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของปัจจัยเอื้อเท่ากับ 0.720

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.720	10

ปัจจัยนำเอื้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. การได้รับแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นจากโรงงาน	14.0577	4.897	0.445	0.687
2. โรงงานแจกหน้ากากป้องกันฝุ่นให้อยู่เสมอ	14.4872	4.900	0.489	0.681
3. โรงงานมีหน้ากากป้องกันฝุ่นเพียงพอสำหรับพนักงานทุกคน	14.4295	4.741	0.533	0.672
4. เมื่อหน้ากากป้องกันฝุ่นชำรุด สามารถไปขอรับชิ้นใหม่ได้จากโรงงาน	14.2596	4.720	0.488	0.678

ตารางที่ 108 (ต่อ)

ปัจจัยนำเอื้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
5. ระยะทางในการเดินทางไปขอรับหน้ากากป้องกันฝุ่นจากแผนกบุคคลไม่ไกล	14.2340	4.675	0.511	0.674
6. ไม่เสียเวลามากในการเดินทางไปรับหน้ากากป้องกันฝุ่น	14.1859	4.731	0.487	0.678
7. โรงงานมีข้อบังคับให้ใช้หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะปฏิบัติงาน	14.1250	5.029	0.350	0.703
8. การซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นมาใช้เอง	13.9776	6.086	-0.112	0.766
9. การสามารถหาซื้อหน้ากากป้องกันฝุ่นได้ง่ายและสะดวก	13.9359	5.276	0.328	0.705
10. หน้ากากป้องกันฝุ่นมีราคาไม่แพง	13.9712	5.327	0.270	0.714

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 109 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย
เท่ากับ 0.869

Cronbach's Alpha	Number of Items
0.869	13

พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
1. การใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นขณะทำงาน	28.3109	25.160	0.622	0.856
2. การตรวจสอบการชำรุดบกพร่องของหน้ากากก่อนใช้งานเสมอ	28.2564	24.365	0.554	0.858
3. การเลือกสวมใส่หน้ากากที่กระชับกับใบหน้า	28.0321	24.115	0.621	0.854
4. การไม่ใช้หน้ากากร่วมกับผู้อื่น	28.1987	25.054	0.297	0.881
5. ไม่ว่าจะฝุ่นจะมากหรือน้อยก็ใส่หน้ากากป้องกันฝุ่นเสมอ	28.2532	24.897	0.583	0.857
6. การหลีกเลี่ยงการสูดหายใจเอาฝุ่นฝ้ายเข้าปอดโดยตรง	28.0705	25.108	0.486	0.862
7. การใช้อุปกรณ์ป้องกันฝุ่นที่ได้มาตรฐาน	28.2660	24.299	0.547	0.859
8. การทำความสะอาดหน้ากากป้องกันฝุ่นทุกครั้งหลังใช้งาน	27.8910	24.117	0.646	0.853
9. การเก็บหน้ากากให้พ้นจากฝุ่นเมื่อไม่ใช้งาน	27.8365	24.009	0.694	0.851
10. การรับหาหน้ากากอันใหม่มาแทนถ้าหน้ากากอันเก่าใช้งานไม่ได้	27.9936	23.794	0.684	0.851

ตารางที่ 109 (ต่อ)

พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากฝุ่นฝ้าย	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance if Item Deleted	Corrected Item-Total Correlation	Cronbach's Alpha if Item Deleted
11. การเลือกใช้น้ำกากที่แน่ใจว่าสามารถป้องกันฝุ่นฝ้ายได้	27.9872	24.103	0.667	0.852
12. การเช็ดทำความสะอาดจักรเย็บผ้า(หรือเครื่องตัดผ้า) ทั้งก่อนและหลังการทำงานเสมอ	27.9936	25.177	0.439	0.865
13. การทำความสะอาดบริเวณรอบ ๆ สถานที่ทำงานเสมอ	24.7564	26.449	0.350	0.869

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาวปาริชาติ ชันยบูรณ์ตระกูล
 ที่อยู่ 183 ถนนสนามจันทร์ ตำบลสนามจันทร์ อำเภอเมือง จังหวัดนครปฐม
 73000
 ที่ทำงาน บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขาอ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร
 โทรศัพท์ (02)8337082

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2549 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิศวกรรม
 เครื่องนุ่งห่ม จากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ชัยบุรี
 พ.ศ. 2551 ศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาวิชาการประกอบการ
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2549-2550 Industrial Engineer บริษัทนันทนการเม้นต์ จำกัด กรุงเทพมหานคร
 พ.ศ. 2550-ปัจจุบัน Assistant GSD Executive บริษัทไทยการ์เมนต์เอ็กซ์พอร์ต จำกัด สาขา
 อ้อมน้อย จังหวัดสมุทรสาคร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี